aylık siyasi gençlik dergisi/sayı 6/kasım 1978

GENÇ ÖNCÜ

BU SAYIDA

contents

monthly political review for youth

GENÇ ÖNCÜ

12 SAYI SONUNDA CİLT KAPAKLARI ÇIKARILACAKTIR.

GENÇ ÖNCÜ

Yazışma Adresi: Necatibey cd. 54/23 Demirtepe/Ankara
Tel: 29 82 60

GENÇ ÖNCÜ: Aylık Siyasi Gençlik Dergisi • Sahibi: Abdurrahman Atalay • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Halim Bulutoğlu • Adres: Necatibey cd. 54/23 Demirtepe/ANKARA • Fiyatı: 10 TL, Abone 6 Aylık: 60 TL, Yıllık 100 TL, Yurt dışı 2 katıdır • Posta Çeki No'su: 109614 • Baskıya hazırlayan. Çığ Yayıncılık 179704 • Baskı: Daily News Web Ofset • Kapak: Alper Uygur

YEDİ MİLİTANIMIZ BAYRAĞIMIZDIR

Yedi militanımızın mücadelelerini ve anılarını bayrağımıza işleyeceğiz. Çark Yıldız, Çark Başağın yanında zaferden zafere koşarken, sömürünün temellerini yokedip, sosyalizmi kurarken yedi militanımızın ve diğer şehitlerimizin ismi en önde bizlere güç verecek, dar günlerimizde yol gösterecektir. Faşizme karşı kinimiz ve nefretimiz sonsuzdur. Burjuvazi, işçi ve emekçi sınıfları kavgadan vazgeçirmek için baskı yaptıkça, canımız kadar sevdiğimiz kavga arkadaşlarımızı öldürdükçe aslında amaçladığının tam tersi sonucu elde ediyor. Kendisine karşı olan nefretimizi misli misli artırıyor. Onu devirmek, yok etmek için daha gayretli çalışmamazı, eksiklerimizi giderip, daha sağlam örgütlenmemizi, aramızdaki birlik ve dayanışmayı güçlendirmemizi hızlandırıyor.

Bu katliam bizlere gerçekleri bir kez daha en ac. biçimde hatırlatmıştır.

"CHP ağırlıklı hükümet" görevlerinin acilliğinin farkında olmalıdır. *Olayların görüntüsü ile uğraşmaktan vazgeçmelidir.* İş yapıyor gözükmekten, Amerika'yı yeniden keşfetmekten vazgeçmelidir. Faşist terörün kaynağında MHP ve yandaşı açık faşist örgütlerle, kontrgerille vb. gibi gizli faşist örgütlerin olduğu en ücra köşede görev yapan, delilleri çok az olan bir savcının bile ispatlayabileceği bir gerçektir. Bunların hiç vakit geçirmeden *tepesine binilmelidir.*

Her bankanın önüne bir asker dikerek burjuvaziye karşı görevlerinizi layıkıyla yerine getiriyorsunuz. Buna karşı halka karşı olan görevlerinizi hatırlamak, beklenilenlerin nekadarını yaptığınızın muhasebesini yapmak zorundasınız. Faşist terörü artık yukarıdan çözmeye çalışmalısınız. Böyle yapmadığınız sürece onlara hareket imkanı tanıyor, istemeseniz de onlara yardım ediyorsunuz demektir.

Hükümet faşist saldırılar ile faşizme karşı meşru direniş hakkını ve kitle hareketlerini aynı kefeye koyma hatası içindedir.

5 Haziran seçimlerinde Demirel'in "Taksim meydanında sana suikast yapacaklar, miting yapmayın" önerisine karşı Ecevit'in "kükreyişini" hatırlayalım. Bugünün Başbakanı son derece haklı olarak "devletin görevi suçluları yakalamaktır, yoksa onlardan korkup yasal hakların kullanılmasını engellemek değil" diye karşı çıkmıştır. Çok üzücüdür ki, - ama bilimsel sosyalistler için sürpriz değildir - bugün hükümet Demirel ile aynı çizgiye düşmüştür. Olay çıkacak diye kitle gösterilerine karşı durmak, ailesine ve arkadaşlarına cenazeleri vermemek faşist terör karşısında aczi ifade eder. Bu eylemlerin yığınların psikolojilerinde yarattığı değişiklik, direnme bilinci çok önemlidir ve bugün en çok öne çıkarılması gereken konulardan birisidir.

Yedi şehidimizin törenlerini güçlü anti-faşist kitle gösterilerine dönüştürmeyi başaran Türkiye İşçi Partisi'nin tavrını herkes örnek almalıdır. Ölümler üzerine bir iki duvar yazısı, ikisaatte yok olacak afiş ve en iyisinden bir korsan miting gibi oyalamacalara hiç itibar etmeden - bunları küçümsediğimizden değil, bunlarla yetinilmesine karşı çıktığımızdan - en etkili eylemleri gerçekleştirmiştir. Birinci kitlesel gösterideki disiplin ve örgütler arasındaki olumlu diyaloğu, uyumu bundan böyle her eylemde sağlamak görevimizdir. İkinci törendeki kararlılığı, faşizme karşı mücadelede haklarımızın nasıl kullanılacağı konusunda örnek almalıyız. Ama hemen belirtelim ki belirli bir zaman kesitindeki kararlılık kendi başına yetmez. Eğer Türkiye İşçi Partisi gibi bütün eylemleri süresince itibar sağlamamış bir örgüt olmasaydı, ne kadar çabalarsa çabalasın bu başarıyı kazanamazdı.

Son olarak bu eylemler sırasında anti-faşist güçler arasında tartışmanın birinci maddesini oluşturan bir konuya değinmek gerekir.

"Faşistlere, bizi çekmek istedikleri silahlı çatışma alanına girmeden yığınları örgütleyerek cevap vereceğiz."

Bu ne demektir? Yığınları faşist saldırılar karşısında savunmasız bırakmak anlamına mı gelir?

Asla..

Elbetteki devrimciler kendi canlarını ve örgütlerini korumak zorundadırlar, bu konuda en gerçekçi önlemleri almak görevleridir.

Ama tartışmanın can alıcı yanı temel mücadele biçimidir. Bugün temel hedef ve görevimiz açık, gizli faşist örgütlerin dağıtılmasıdır. Bu amaca "faşist teröre karşı devrimci terör" önerisi ne kadar hizmet etmektedir? Yoksa tersine, esas noktanın gözden kaçırılmasına neden mi olmaktadır? Çünkü iki önerinin sonuçları birbirinden çok farklı, ve taban tabana zıttır.

Faşistlerin gücünün arkalarındaki devlet desteği olduğu gerçeği, bugün Türkiye'deki her kişi ve örgütün kabul ettiği veya etmesi gereken bir gerçektir. Bu destek olmadan faşist terör bir hiçtir. İlericiler ve sosyalistler tarafından kısa sürede hakkından gelinecek bir olaydır.

Faşistlerin hedef seçtikleri okul veya mahalleleri nasıl işgal ettiklerini düşünelim. Başarılarının temeli o bölgedeki terörlerine zemin hazırlayan ve ilericilerin karşı saldırılarını engelleyen faşistleştirilmiş kurumlar değil midir?

Dün faşist işgal altındaki okullara ilericiler gidebiliyorsa bu başarı silahlanma sonucunda mı, yoksa oradaki yığınların direnmesi ve iktidar üzerinde etkili olmasından mı gelmektedir?

Herkes bu sorular üzerinde sorumlu bir şekilde düşündüğünde bizim önerimizin mantığı anlaşılacaktır. Sorun keskinlik etmek, küçük çıkarlar için duyguları okşamak değildir. Bu tavır sınıf mücadelesinden, bilimsel sosyalist ideolojiden nasibini alamayanların takınacakları ve takındıkları bir tavırdır.

Bugün temel görevimiz yığınları anti-faşist bilinç ile örgütlemek,faşizme karşı en etkin tavrı alması için iktidarı zorlamak, yine kitlesel direnişlerle faşistlere dünyayı dar etmektir.

Bu soyut bir öneri değil, en gerçekçi, en somut öneridir.

ABDURRAHMAN ATALAY

UNUTULMAYACAKLAR

**BAĞIMSIZLIK,
DEMOKRASİ,
SOSYALİZM
MÜCADELESİNİN
YİĞİT SAVAŞÇILARI;
KATLEDİLDİ**

Salih 8 Ekim Pazar günü saat 19.30'da Genç Öncü Ankara Şubesi Lokalinden ayrıldı. Lokalden çıkmadan önce arkadaşlarına Hacettepe Üniversitesi öğrencilerinin toplandığı kahveye gideceğini söylemişti. Kahvede aynı evde kaldığı, birlikte çalıştığı Faruk'la buluşup işlerine, Devlet İstatistik Enstitüsüne gideceklerdi.

DİE'ye gittiler. Çalıştıkları bölümün bilgisayarının bozuk olması dolayısıyla yapabilecekleri bir iş yoktu. Ders çalışmak amacıyla eve gitmeyi düşündüler. Ertesi gün sınavları vardı. Faruk da, Salih de sosyalistliklerinin bilinciyle olabildiğince derslerine önem veren öğrencilerdi.

Bölüm şeflerine ders çalışmak üzere eve gittiklerini belirten bir not bırakarak DİE'den çıktılar. Evleri Bahçelievler'de 15. sokaktaydı. 56/2 numaralı bu ev iki odalı ve zemin kattaydı. Oturma odası ve mutfak olarak kullanılan odaya girildiğinde duvardaki Çark-Başak ilk göze çarpan şey olurdu. Çark-Başak yapıştırılışındaki özen ve temizliğiyle evde oturanların niteliklerini en güzel kanıtlayan bir örnekti. Diğer oda daha küçüktü ve yatak odası amacıyla kullanılıyordu.

Evde gerçekte Salih ve Faruk kalıyordu. Latif sınavları nedeniyle kısa bir süre önce gelmiş, oturduğu evin kirasının artırılmış olması ve kalacağı sürenin kısalığı nedeniyle bu evde kalıyordu. 8 Ekim gecesi sınıf arkadaşı ve memleketlisi Osman Nuri de ders çalışmak için Latif'in yanına gelmişti. Efraim ise Türkiye İşçi Partisi 7. İl Temsilcileri Toplantısı delegesiydi. İki gündür Latif'le kalıyordu. Pazartesi günü dönecekti. Toplantıdan Latif ve Efraim birlikte çıktılar, eve gitmek üzere.

Salih ve Faruk DİE'den ayrıldıktan sonra Faruk sınavı olan ders için Ayrancı'daki bir arkadaşına gitti. Salih eve döndü.

Serdar'ın evi bu evin biraz ilerisindeydi. Çokluk geceler Serdar bu eve gelerek bir-iki saat otururdu. O gece de Salih, Efraim,Serdar oturmuş televizyon izliyorlardı. Neşeli bir topluluk oluşturuyorlardı. Gerçekte Serdar'ın bulunduğu bir yerden kahkahalarının eksik olması olası değildi. Diğer odada ise Latif ve Osman Nuri dersle uğraşıyorlardı. Ne televizyon izleyenler, ne de ders çalışanlar biraz sonra gerçekleşecek olayları akıllarının ucuna bile getirmiyorlardı. Aslında bu tür bir katliam korkusuyla yaşayacak, onu düşünecek insanlar değillerdi. Olamazlardı. Onlar yarının aydınlık,sosyalist Türkiyesi için savaşıyorlardı, ölmek için değil.

Saat 10 dolaylarında kapı çalındı. Açılmasıyla eve ellerinde otomatik silahlarla 4 kişinin girmesi bir oldu. Evdeki 5 sosyalist daha ne olduğunu bile düşünemeden etkisizleştirildi. Hepsinin elleri arkadan bağlandı.

Faşistlerin hiç bir acelesi yoktu. Plan inceden inceye hazırlanmış, sokak tümüyle tutulmuş, evin çevresine gözcüler yerleştirilmişti. Faşist çete sorgulamaya başladı. Beş arkadaşımızı, beş sosyalisti, İkinci Dünya Savaşı öncesine ait filmlerde gördükleri gibi sorguya çekiyorlardı.

Evde sorgular sürerken, Hürcan saat 24.00 sıralarında Kızılay'da arkadaşlarından Salih'lere gitmek üzere ayrıldı. Genellikle yaptığı işti. Faşist

çete Hürcan'ı eve girerken yakaladı, etkisizleştirip eve soktu.

Faruk 23.30'da arkadaşlarından ayrılmıştı. Eve geldiğinde dışarda faşist çete tarafından yakalandı ve bir arabaya bindirildi.

Saat 01.00'de sorgular bitmiş, kurşuna dizme başlamıştı. 5 yiğit arkadaşımız, beş sosyalist öldürülmeye başlandı. Efraim'imizi boğdular. Osman Nuri'mizin ağzına tek kurşun sıktılar. Latif'imizin kafasına 3 kurşun sıkıldı. Hürcan'ımızın gövdesine sıkılan 3 kurşunla "infaz" gerçekleştirildi.

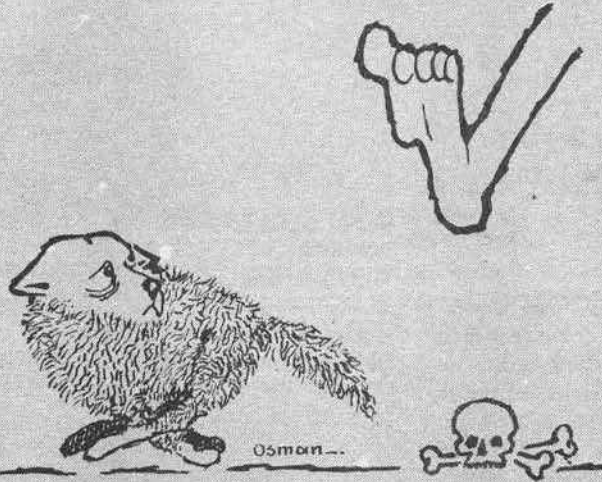
Salih ve Serdar ayrı ayrı dışarı çıkarılıp arabaya yerleştirildi. "Reis"lerinin Serdar için "bu işe yaramaz, götürüp temizleyin" demesi üzerine Serdarımız yeniden eve götürüldü, kurşuna dizildi. Saat 02.00 dolaylarındaydı. Öldüğüne inanmışlardı. Serdar'sa yaşıyordu. Olay yerine gelenler ağır yaralı kardeşimizi hastaneye götürdüler.

Serdar hastanede ilk aklına gelen telefonu verdi. Haber bir anda tüm Ankara'ya yayıldı.

Faruk ve Salih'se aynı arabayla götürüldükten sonra Eskişehir yolu 33. km.sinde bir köy yolunda indirildiler. Başlarına son işlem için üçer kurşun sıkıldı.

Tüm bu olay sırasında faşist çete belki istediklerini tamamiyle gerçekleştirdi. Ama bir şeyi yapamadı. 7 sosyalisti, 7 arkadaşımızı teslim alamadı. 7 sosyalistin, 7 arkadaşımızın gözlerinde korkunun zerresini göremedi. 7 arkadaşımız son ana kadar bilimsel sosyalistlere yaraşır biçimde mücadele ettiler. Daha yapabilecekleri bir şey kalmamıştı.

Demagoji ve yalan faşist saldırganları kurtaramayacak...

Faşist cellatlarca düzenlenen insanlık dışı katliamın uyandırdığı büyük nefret ve tepki sermayenin eli kanlı uşaklarının yalan ve demagoji kampanyasını beraberinde getirdi. Yalan ve demagoji kampanyası faşist Hareket Partisi yöneticilerinin verdikleri demeçlerle ve Bahçelievler'de faşist örgütlerin para yardımları ile tuttukları evlerde yuvalanan ülkücü bozuntularının dağıttıkları bildirilerle ve sermayenin para yardımları ile beslediği gerici faşist basının haberleriyle sürdürüldü. Önce olayı alâlade, hergün meydana gelen ve alışılmış bir görünüm kazandırmaya çalıştılar. Ancak olayın çapı büyük, amacı vekimler tarafından düzenlendiği belliydi. Faşist örgüt ve kişilere karşı nefret ve tepki çığ gibi büyüyordu. Saldırının işçi sınıfının politik hareketinin neferlerine yöneltilmiş olması olayın alâlade boyutlarda görünümünü yaratmanın mümkün olmadığını gösteriyordu.

Bu tepki ve nefret faşist Hareket Partisi'nin temsilcisince "olay çok üzücüdür, bizim böyle bir olayla ilgimiz yoktur" yalanının söylenmesiyle geçiştirilmeye çalışıldı. Ardından faşist demagojinin artık kanıksanmış olan beylik iddiası ortaya atıldı. "Olay sol kuruluşlar arasındaki anlaşmazlığın sonucu meydana gelmiştir." Bu adi yalanın kanıtlanması için ise katledilen can yoldaşlarımızın karalanması yolunu seçtiler. Bu yöntem faşist demagojinin aşağılık yanı kadar zavallılığını da sergiliyordu. Ardından Türkiye İşçi Partisi içinde silahlı mücadeleyi reddeden unsurlar bulunduğunu, katliamın amacının ise silahlı mücadele yanlısı ~~sol grupların~~ bu unsurları da terör olaylarına karıştırmak olduğunu ileri sürdüler. Hergün'de yeralan yorumda şöyle deniyordu.

'Baskında TİP'in silahlı eyleme karşı olan grubuna mensup olanlar öldürülmüştür. Ve 7 kişiden birini de yapılan plana uygun olarak sağ bırakmışlardır."

TİP içinde gruplar olduğu yalanının söylenmesi bir yana vücuduna öldürücü 5 kurşun sıkılmış Serdar yoldaşımızın "bilerek sağ bırakıldığını iddia etmek gözü dönmüş cinayet şebekelerinin faşist uşakların beceriksizce ve kendilerini hemen ele verecek nitelikteki yalanlarının ortaya çıkmasını sağlamaktadır.

Bahçelievler Ülkücüleri imzasıyla Bahçelievler halkına dağıtılan bildiri ise faşist uşakların olayın çarpıtılması girişimlerinde kendi aralarında da bir bütünlük sağlayamadıklarını ortaya çıkarmaktadır. Bu bildiride ise olay yine beylik yalanlarından biri durumundaki Maocu-Leninci çatışması olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Ancak Bahçelievler halkı kimlerin geceyarıları sokaklarda uluduklarını kimlerin silah atarak terör yarattığını ve kimlerin Bahçelievleri dolaşılmaz hale getirdiklerini iyi bilmektedir.

7 yiğit yoldaşımızın öldürülmesi ile sonuçlanan katliamda kullanılan adi aşağılık ve zavallı demagoji ve yalanlar olayın geçiştirilmesini değil faşist örgüt ve kişiler üzerindeki nefretin daha da artmasına yol açmıştır.

Demagoji ve yalan faşist saldırganları kurtaramayacaktır!

Bağımsızlık demokrasi sosyalizm mücadelesinin yiğit neferleriydiler...

ONLAR MÜCADELEMİZDE BAYRAKLAŞACAKLAR

Yedisi de ayrı yerlerde ayrı tarihlerde doğmuşlardı. Yedisinin de belirli bir yıla kadar yaşamları ayrı özellikler taşıyordu. Belki de tek ortak yanları yedisinin de işçi veya emekçi kesimlerden, dar gelirli ailelerden gelmesiydi.

Yedisi de ilk ve orta öğrenimlerini değişik okullarda tamamlamışlardı. Serdar ODTÜ'de okuyordu. Bir yıl da Hacettepe Üniversitesi'nde okumuştu. Latif ve Osman Nuri Hacettepe Üniversitesinin aynı bölümünün öğrencileriydi. Faruk ve Salih de aynı okulun diğer bir bölümünde okuyorlardı. Hürcan Gürses, bu yıl Kimya Mühendisi olacaktı, ADMMA'yı bitirmesine az kalmıştı. Efraim, Mali Bilimler eğitimi görüyordu.

Hemen tümü olanak buldukları tüm zamanlarda geçici işler bulup çalışmayı ilke edinmişlerdi kendilerine. Faruk ve Salih, Devlet İstatistik Enstitüsünde gece elemanı olarak çalışıyorda. Hürcan'sa geçici bir anket işinde çalışıyordu. Hürcan, alacağı ücretin tümünü örgütünün açtığı bağış kampanyasına bırakacağını söyleyerek diğer daha az olanaklı arkadaşlarını kızdırıyordu. Faruk ve Salih de ücretlerinin en büyük kısmını örgütlerine vermekteydiler.

Hepsinin geçmiş yaşamları doğumlarından belirli bir yıla kadar ayrı ayrıydı.

Ancak hepsi ayrı özelliklerini değiştirip ortak karaktere ulaştıkları bir dönüm noktasına vardılar. Bu nokta, Türkiye'de işçi sınıfı politik hareketinin yeniden kitlelere ulaşması idi. Serdar ODTÜ'de, Latif Hacettepe'de, Faruk bulunduğu kentte, Efraim köyünde, Salih Çorum'da, Hürcan ADMMA'da, Osman Nuri Yenişehir'de bilimsel sosyalizmin sesini duymuşlardı. Bulundukları ortamların tüm sapkın akımlarına, daha çok genç olmalarına, önlerinde yol gösteren büyüklerinin pek çok bulunmamasına ve politik harekete tüm akımların, burjuvazinin her çeşitten saldırısına karşın doğruyu görmüşlerdi.

Doğruyu görüş, bilimsel sosyalizmle kucaklaşma dönemleri zaman olarak aynı günlere rastlıyordu. Ve bu andan sonra bir kısmı Ankara'da bir kısmı Bursa'da ya da değişik aylarda değişik yerlerde içinde bulundukları mücadelenin en yiğit, en özverili militanları arasına giriyorlardı. İçlerinden dördü, Serdar, Latif, Efraim, Salih olanakları daha uygun olduğu için Parti kartı taşımanın şerefini de taşıyorlardı. Diğerleri ise Parti üyesi olmak için başvurularını Partinin "Üye Kazanma Kampanyası"nı açmasını bekleyerek geciktiriyorlar, toplu başvuru için sabırsızlanıyorlardı.

Ülkede politik hareketin eriştiği boyutlarla birlikte gündeme gelen gençlik örgütlenmesinde de en önde görev alanlar arasındaydılar. Serdar, GENÇ ÖNCÜ'yü kuran 60 isimden

birisiydi. Örgütün kuruluşunun hemen arkasından oluşturulan Ankara Şube'nin Yönetim Kurulu Üyeliği görevini de üstlenmişti. Yedisi de bu-

lundukları birimlerde her gün yeni bir GENÇ ÖNCÜ kazanmanın mücadelesini veriyorlardı. Hem sosyalizmi yeni duyan yığınlar arasından, hem de sosyalizm adına bilmeden veya bilerek

bir sapmanın içinde bulunanlar arasından. Yedisi de temel olan şu

gerçeği yaşama geçirmenin örneğini vermişlerdi: pratikle teorinin birlikte yürümesi. Serdar, GENÇ ÖNCÜ'de ilk verilen eğitimlerden olan 'sol' sapmalar konusunu hazırlayan grubun yöneticisiydi. Latif ülkemizde ilk kez burjuvaziye karşı hazırlanmış bulunan 5 yıllık plan çalışmasının bıkmadan, yılmadan istatistikleriyle, taramalar:yla uğraşan bir araştırmacı-

sıydı. Sosyalizmin gür sesinin tüm meydanlarda köylerde, kentlerde duyurulması çalışmaları sırasında, seçim kampanyaları döneminde sayısız defalar gözaltına alınmış ve işkenceden sopadan geçmiş yiğitlerdi. Türkiye'de işçi sınıfının politik hare-

keti "NATO'ya Hayır" kampanyasını başlattığı zaman çalıştıkları örgütte bu kampanyanın en önde çalışanlarındandılar. GENÇ ÖNCÜ tarafından da açılan koşut haftada uyumadan, dinlenmeden çalışmışlardı, diğer binlerce arkadaşları gibi. Vedat Demircioğlu'nun Konya Taşkent'teki mezarı-

na düzenlenen saygı gezisi sırasında GENÇ ÖNCÜ Genel Başkanı ile birlikte kaza geçirenlerden ikisiydi Faruk'la Salih. Yaz başlarında Ankara Şube lokali önünde faşist katillerce kurşun yağmuruna tutulan gruptan yaralanan iki arkadaşımızdan birisiy-

di Serdar. İki ay yatmak zorunda kalmıştı. Kendince ömrünün en sıkıntılı günleriydi. Çünkü istemeden, bir ölçüde de olsa sıcak mücadelenin dışına düşmüştü.

Latif'in gülünerek anlatılan bir anısı vardı: 5 Haziran Seçimleri öncesi çalışmasında Bursa Yenişehir'den görev gereği uğradığı Ankara'da üç gün içinde beş kez gözaltına alınmıştı. Osman Nuri'nin babası AP'nin önde gelenlerinden biriydi. Nedense oğlu "böyle çıkmıştı". Gerekçesini anlayamıyordu, ilçenin "ileri gelenleri". Efraim Bursa Merkez İlçe'sinde Tür-

kiye İşçi Partisi Sekreterliği görevini de yürütüyordu. Tıpkı Latif'in Bursa Yenişehir'de İlçe Başkanlığı görevi gibi. Yani Ankara'da pek zaman geçiremiyorlardı. Ancak olanak olduğu her anda okullarında da en ön safta mücadele içindeydiler.

Faruk, ablası ve eniştesini bir trafik kazasında yitirmişti, yakınlarda. Annesi zaten epey önce ölmüştü. Yeğenlerine annelik, babalık görevini de yürütüyordu, ve zaman buldukça örgütünden izin alıp, hemen onların yanına gidiyordu.

Salih'i Ankara'da çalışmalar hafiflediği zaman bulmak olanak dışıydı. Soluğunu Çorum'da alırdı, babasına yardım etmek için, orada savaşan arkadaşlarına da omuz vermek için.

Yedisi de geç saatlerde bir sorun oldu mu, görev çıktı mı ilk akla gelen isimler arasındaydı. İstanbul'da Yılmaz Derebaşı kardeşimiz katledildiği zaman, cenaze töreni için Ankara'dan görevle az sayıda arkadaşı gide-

cekti. Haber geç gelmişti. Giden 43 kişiden dördüydü Latif, Faruk, Salih Hürcan. Tam altı saat kıpırdamadan Yılmaz'ın tabutunun çevresinde güvenlik şeridinde durmuştu dördü de. Azgın yağmura ve gergin sinirlere aldırmaksızın.

Ve 11 Ekim'de, 19 Ekim'de onların tabutlarını bekledi binlerce arkadaşları, saatler boyu tüm engellemelere karşın.

7 yiğit yoldaşımızın cenazeleri matem havası içinde değil, faşizme karşı nefreti ve mücadele azmini dile getiren gür sloganlarla kaldırıldı

FAŞİZMİ EZECEĞİZ!

Faşist çeteler bağımsızlık, demokrasi sosyalizm yolunda kararlı adımlarla yürüyen saflardan 7 yoldaşımızı düşürmüşlerdi. Amaçları işçi sınıfının ve emekçi sınıfların içinde öncü militanları vurarak yılgınlık yaratmaktı. Safları dağıtmak, yoluna engeller çıkarmak giderek yoketmekti. Darbe işçi sınıfının politik hareketi şahsında tüm anti-faşist güçlere vurulmuştu. 7 yiğit yoldaşımızın mücadele arkadaşları düne kadar yanıbaşlarında savaşan arkadaşlarını yitirmenin acısı içindeydiler. Bu acı büyüktü, bu acı dayanılmayacak düzeydeydi. Ama saflarda dağınıklığın ve yılgınlığın en ufak bir görüntüsü yoktu. Acı büyüktü ama, yılgınlığa değil faşizme karşı mücadele kararlılığını körüklemişti. Arkadaşlarımızın katledilmelerinin hemen ertesi günü yeni yeni arkadaşlar mücadele bayrağını omuzlamak için görev başına koştular. Faşizme karşı, faşist teröre karşı en ufak bir geri çekilme söz konusu değildi.

Faşist katillerce hunharca düzenlenen katliam ilerici, demokrat güç ve örgütler arasında da faşizme karşı nefreti alabildiğine körüklemişti. Faşist saldırıya karşı tepkiler yurt düzeyinde çeşitli biçimlerde dalga dalga büyüyordu. Birçok il ve ilçede ilerici demokrat, sosyalist kişi ve örgütler katliama karşı ilk tepkiyi Başbakanlığa ve İçişleri bakanlığına protesto telgrafları çekerek dile getirdiler. Ardından toplantılar, forumlar boykotlar ve yürüyüşler düzenlendi, faşizm lanetlendi.

Kitle örgütleri yöneticileri, 7 yiğit yoldaşın üyesi oldukları örgütlere, Türkiye İşçi Partisi'ne, Genç Öncü'ye, Tüm-Der'e çektikleri telgraflarla ve bizzat gelerek başsağlığı dileklerini ilettiler düzenlenecek cenaze törenine etkin bir şekilde katılacaklarını bildirdiler. Bu anti faşist dayanışmaya ve birliğe duyulan sarsılmaz isteğin yüce bir ifadesiydi.

Ama aynı gelişimi hükümet çevrelerinde görmek mümükün değildi. Her faşist saldırıdan sonra hükümet yetkililerinin demeçler vererek saldırganların yakalanması için gerekenlerin yapıldığını söylemeleri artık kanıksanmıştı. Faşist saldırganların yakalanması için ciddi bir çaba içine girmek ve faşist örgütleri dağıtmak bir yana, tersine hükümetin tavrı hü- saldırılara karşı antifaşist tepkiyi önlemek veya asgariye indirmek için elinden geleni yapmak yönünde gelişmekteydi.

Hükümetin bu tutumu, 6 yoldaşımızın katledilmesinden sonra da ortaya çıktı. Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran cenazelerin kaldırılmasının engellenmemesi için Başbakanla görüşme yapmıştı. Olayın yarattığı büyük tepki, cenazenin kaldırılmasının polis zoruyla engellenmesi olanağını ortadan kaldırmıştı. Bu yüzden direk olarak polis zoruyla engelleme ve cenazeleri tören yaptırmadan gömme yoluna gidilemedi. Ama düzenlenecek kitlesel töreni engellemenin başka yolları vardı. Eğer cenaze sahipleri 'ikna edilir de'' hemen gömülme işlemi yerinegetirilirse tören engellenebilirdi. Bunun için tüm yollar denendi. Tüm "saygın" kimlikler işin içine sokuldu. Yerine göre CHP milletvekilleri devreye girdi yerine göre tehditler savruldu, yerine göre de ordu mensupları "ikna" işinde görev üstlendiler. Sonunda 6 yoldaşımızdan 5'inin cenazeleri Ankara'daki törenden önce ya gömüldüler ya da memleketlerine gönderildiler. An-

cak Salih Gevenci yoldaşımızın babasını tüm uğraşlarına rağmen ikna edemediler.

Salih Gevenci kardeşimizin cenazesi Çarşamba günü Maltepe camiine getirildi. Maltepe camiinin önü sabahtan itibaren Türkiye'nin dört bir yanından akan ve Ankara'dan kitlesel bir şekilde katılan onbinlerle dolmaya başladı. Faşizme karşı nefret ve mücadele kararlılığı öylesine büyüktü ki, mesai saatleri olmasına karşın binlerce işçi ve memur cenazeye katılmak için örgütleri saflarında yer almışlar ve fiili olarak işlerini bırakmışlardı.

Tören anti-faşist sloganların büyük bir uyum içinde atılmasıyla başladı.

Maltepe'den Tandoğan'a yürüyüş tam bir disiplin içinde geçti. Belirli grupların artık alışkanlık haline gelmiş ve anti-faşist eylem birliğine ters düşen hareketleri bile, faşizme karşı sonsuz nefretin yarattığı hava ve bağlı olarak eylemin görkemli yapısı için de erimişti. Onbinler uzun süren yürüyüşten sonra Tandoğan alanını doldurdular. Cenazeye katılanların alana girmesinden sonra TİP Genel Başkanı Behice Boran kürsüye gelerek katledilen yoldaşlarımız ve tüm bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi şehitleri için saygı duruşu çağrısı yaptı.

Saygı duruşunu Behice Boran'ın yoldaşlarımız için yaptığı konuşma izledi. Tören bu konuşmadan sonra gür bir şekilde haykırılan FAŞİZMİ EZECEĞİZ sloganlarıyla sona erdi. Salih Gevenci kardeşimizin cenazesi mücadele arkadaşlarının bir bölümünün katılımıyla Çorum'a gönderildi.

TİP GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN'IN YOLDAŞLARIMIZ İÇİN YAPTIĞI VEDA KONUŞMASI

Kişiliklerine büyük saygı duyduğumuz, canımız gibi sevdiğimiz arkadaşlarımızı son yolculuklarında yüreğimiz yanarak uğurladık, uğurluyoruz. Gencecik arkadaşlarımızdı. Yaşamları çok kısa sürdü. Ama anlamlı bir yaşamdı bu. Yaşları küçüktü ama yürekleri büyük, bilinçleri yüksekti. Yaşamlarının amacının ne olduğunu, ne için dövüştüklerini, bir gün öleceklerse eğer, ne için öleceklerini biliyorlardı. Kendi yaşam ve kavgalarının işçi sınıfının, geniş emekçi kitlelerin, tüm ilerici yurtsever güçlerin yaşam ve kavgalarının bir parçası olduğunun, parti örgütü içinde o kavganın önünde yeraldıklarının bilinciydeydiler. Bu içerikle ve bilinçle yaşanan bir yaşam, yıllar olarak kısa da olsa dolu bir yaşam, olgun bir yaşamdır. Gerçekten yaşanmış bir yaşamdır. Uzun, boş, anlamsız yıllarlar süren yaşamların hiç bir zaman olamadığı kadar.

İşçi emekçi sınıfların, ilerici yurtsever güçlerin mücadelesi sürdükçe ve zafere ulaştıktan sonra, bu arkadaşlarımız ve şehit düşmüş diğer arkadaşlarımız, bu mücadele ve zafere yapmış oldukalrı katkılarla sonsuza kadar yaşayacaklardır. Rahat uyusunlar. Uğrunda can verdikleri kavganın bayrağı emin ellerdedir. Düşürülmeyecektir.

ÖLÜLERİMİZDEN BİLE KORKUYORLAR

8 Ekim gecesi profesyonel faşist katillerce alçakça öldürülen arkadaşlarımızın daha vücutları soğumadan, bütün demokrat kamuoyu katliam kadar iğrenc bir olaya tanık oldu. CHP hükümeti, evlatlarının acılarıyla ve faşistlere olan nefretleriyle iliklerine kadar dolu olan ailelerin ve TİP ile GENÇ ÖNCÜ yöneticilerinin karşısına mevcut bütün yasal hakları ve insani ilkeleri çiğneyen tutumuyla karşı çıkıyordu. Acılı ailelere el altından çeşitli yollarla baskılarla gözdağı veriliyordu. Hem de ne adına: Faşizmle mücadele adına! Faşizmin geriletilebilmesinin tek yolunun aktif kitle mücadelesi olduğu gerçeği görmek istemeyenlerin kör gözlerine bile her geçen gün biraz daha batmaktayken; faşistlerin, saldırılarını şu an için kuvvetli oldukları silahlı mücadele alanına çekmek amacıyla da yoğunlaştırdıkları bilinmekteyken; faşizmle her uzlaşma çabasının faşizmin güçlenmesine yaradığı gün gibi açıkken ve son olarak geçtiğimiz ay "Davadan döneni vurun" emri ile öldürüldüğü kuvvetle muhtemel olan MHP İstanbul İl Başkanı ve oğlunun cenaze töreninde MHP'nin İstanbul'da faşist terör estirmesi için gereken bütün "kolaylıklar" sağlanmışken, 6 arkadaşımızın cenaze törenlerini engellemek de neyin nesi oluyordu? Yoksa CHP'nin ünlü tarafsızlığı böyle mi tecelli ediyordu?

TİP ve GENÇ ÖNCÜ yöneticileri sınıf düşmanlarına karşı koydukları uzlaşmaz ve kararlı tutumlarını bir kez daha gösterdiler. Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadelesinin yiğit şehitlerinin onurlu anılarına uygun bir tören mutlaka yapılacaktı. Her türlü kaypak, uzlaşmacı, keyfi ve anti demokratik tavırla sonuna kadar mücadele edilerek engeller teker teker aşıldı.. Ve Tandoğan alanına 10 binlerce anti-faşist toplandı Yoldaşlarımız kitlelerin bağrına gömüldüler.

Ankara'daki törenin ardından Salih Gevenci'ninmücadele arkadaşları otobüslerle Çorum'a hareket ettiler.

Ankara'daki törenin engellenememesi üzerine bu törendeki 10 binlerin kararlı anti faşist tavrından ürkenler ne pahasına olursa olsun şehitlerimizin halka mal olmasını engellemek, sıradan cenaze törenleriyle sessiz sedasız gömülmesini sağlamak için ellerinden geleni yapma kararı almışlardı. Nitekim, otobüsler akşam 20.30 sırasında kente 4 km kala polis tarafından durdurulduğunda, yetkililerden birisi "olayı duyduklarından beri toplantı halinde olduklarını ve durumu nasıl çözümleyeceklerini düşündüklerini, söylüyordu. "Çözüm" de hemen ardından bildirildi. Cenaze, akşamın o saatinde gömülecek ve gelenler "sessizce" geri döneceklerdi. Her türlü yasanın dışında olan bu tavra karşı duruldu. Ve cenaze hastane morguna kaldırıldı. Polisin cenazeyi kaçırma olasılığı gözönüne alınarak Salih' in Partili yoldaşları sabaha kadar nöbet tuttu.

Sabahla birlikte, TİP Çorum İl Binası önünde okullardan, işyerlerinden akan bir kalabalık toplanmaya başladı. Caddeye yazı yazan militanları izleyen kalabalık üzerine, hızla gelen ve apansızın ortaya çıkan bir sivil polis arabası, cenaze törenini yaptırmamak için tasarlanan provokasyonun boyutlarını gösterdi. Arabanın içinden silah ve metal cop çekerek fırlayan iki sivil polisin olay çıkartarak töreni engelleme çabaları TİPliler ve GENÇ ÖNCÜ'lüler tarafından kararlılıkla boşa çıkartıldı ve caddede kısa bir gösteri yapıldı. Provokasyona düşürülemiyecekleri ölçüde kararlı ve bilinçli bir kalabalığı karşısında bulanlar uzaklaşmak zorunda kaldı.

Daha sonra polisin güzergahı değiştirme çabalarına karşılık alanda toplanıldı ve çeşitli kitle örgütlerinden yapılan katılımlar ve çevredeki halkın sıcak ilgisi ve katılmasıyla toplanan 2500-3000 kişilik bir topluluk Salih Gevenci'ye karşı son görevlerini anti-faşist mücadeleye olan bağlılık ve kararlılıklarını belirterek yerine getirdi. Törende GENÇ ÖNCÜ Genel Sekreteri Ümit Buğdaycı bir konuşma yaptı.

Bundan sonra topluluk, "faşistlerin bölgesi" olarak bilinen caddeden "örgütlü birleşik güç"ün gür sesini yankılatarak yürüdü.

Salih Gevenci artık Çorum'da yatıyor. Diğer yoldaşlarımızda olduğu gibi onun da son mücadelesi, uğrunda canını verdiği kavgasında son kez bayrak gibi dalgalanmak oldu. Ölüsü bile burjuvaziyi korkuttu. Anısı bile, kitlelerin örgütlü birleşik gücünün toplanmasına yardımcı oldu. Şimdi al bir bayrak olarak Çorum'da dalgalanıyor, diğer şehitlerimiz gibi. Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm mücadelesinin bayrağını güçlü bileklerimizde kavradık - kavrıyoruz. Bayrağı yere hiç düşmeyecek, Faşizm ezilecek. Zafer sosyalizmin olacak!

FAŞİZM YARATTIĞI KAN DENİZİNDE BOĞULACAK

Ailesine yapılan baskılar sonucunda Faruk arkadaşımızın cenazesi Kırklareline götürüldü. Türkiye İşçi Partisi ve Genç Öncü üyeleri omuz omuza mücadele ettikleri arkadaşlarını en son yerine kadar uğurlamak, görevlerini yerine getirmek için Kırklareline gittiler.

Faruk Ersan'ın ve arkadaşlarının faşistlerce hunharca katledilmesi yurdun her köşesinde olduğu gibi Kırklareli'ndede büyük bir tepki yaratmıştı. Ayrıca Faruk Ersan'ın dürüstlüğü ve doğru eylemi ile çoğunluk tarafından tanınıp sevilmesi faşistlere karşı olan nefreti ve halkın acısını bir kat daha artırıyordu.

Bu nefret ve tepki güçlü, disiplinli bir anti-faşist gösteriye dönüştü. Sabahın erken saatlerinde şehre varan TİP ve Genç Öncü üyeleri ile Kırklareli'ndeki ilericiler ve sosyalistler ile çok olumlu diyaloglar kuruldu. Gerekli girişimler tamamlanarak yürüyüş örgütlendi. Törene TİP ve Genç Öncü dışında TÖB-DER, Kırklareli Demokratik Kültür Derneği, Emeğin Birliği çevreden gelen İGD ve Kırklareli YSE ve Belediye işçileri katıldılar.

. Binlerce kişinin katılması ile oluşan yürüyüş kolu, yine binlerce Kırklareli'nin meydanlara yığılması ile caminin önüne geldi. Dini törenden sonra hayatını sosyalist mücadeleye adamış, yiğit, can arkadaşımız Faruk Ersan faşizmi lanetleyen ve mücadeleyi daha güçlü olarak sürdüleceğini haykıran binlerce kişi tarafından mezarlığa getirildi.

Yapılan konuşmalardan ve saygı duruşundan sonra toprağa verildi.

Faruk Ersan ölmedi. Onun ve arkadaşlarının anısı Kırklareli' nde, bütün Türkiye'de faşizme karşı döğüşen yığınlara yol gösteriyor. Bu yoldan binlerce kişi yürüyor, bunlara binler katılacak ve mutlaka, hemde çok geç olmayan tarihte faşizmi ve onun yaratıcısı olan kapitalizmi kendi yarattıkları kan denizinde boğacak.

Korkudalar,
bir ölünün etleri gibi
çürümeye başlayınca
bu elli yıllık gemi,
saldırdılar.
Pamuğu ipliğe
demiri çeliğe
unu ekmeğe
dönüştüren elleri birleştirip
ve namuslu sevmeyi
ve birlikte gülmeyi
ve de balyoz gibi
tepelerine inmeyi öğretince insanlara,
öğretince beraber düşünmeyi
tutsaklığa karşı,
karanlığa,
namluva sürüp canını direnmeyi.
Bir gece, körkaranlıkta
susturmak istediler sizi
kurşunladılar gövdelerinizi.
Toprak gibi
yedi yerinden yarıp kalbimizi
tam ortasına gömdük sizi.
Elimiz elleriniz, gözümüz gözleriniz
ve yüreğimiz yüreğimizdir şimdi.
Bağışlamak yok artık
yanlış rota verdi gemisine
karanlığa kaptanları.
Çarklar geri döndürülemez.
Öyle bir nehiriz ki biz
Dalgalarımız kayalara vura vura
Dalgalarımız geçmiş günleri sora sora
Parçalayacak bu leş kokan gemiyi
Göreceksiniz kalbimizdeki yerinizden
denize vardığımızda yüzen leşleri.
Şimdi bir türküsünüz
dilimizde kardeşlerim.
koskoca kavgaları içinde tarihin
ufacık bir an olan yaşamınız.
En namuslu yaşamanın,
en onurlu kavganın
en içten türküsü ülkemizin

HASAN TANER

ANTİ-FAŞİST ÖFKENİN SUSKUNLUĞU

Faşist katillerce katledilen yoldaşlarımızdan Efraim Ezgin, Latif Can ve Osman Nuri Uzunlar Bursa Yenişehir'li idiler. Hükümet yetkilileri ve polis Ankara'da cenazenin yapılmaması için üç yiğit arkadaşımızın cenazelerini hemen memleketlerine gönderilmesi için girişimlere başladılar. Çeşitli yollar denendi. Her zamanki "olay çıkacak" iddiası yanında arkataşlarımızın babalarının politik eğilimleri ve uğraşılarıda değerlendirildi. Latif ve Osman Nuri yoldaşlarımızın babaları CHP Belediye Meclisi üyesi idiler. CHP ileri gelenleri ve Milletvekilleri cenaze töreninin istismar konusu yapılacağı ve bu yüzden hemen memleketine götürülmesi, Ankara cenaze törenine katılmaması gerektiğini ileri sürdüler. Faşizme karşı kitlesel mücadeleden duyulan korku "cenazenin istismar konusu yapılacağı" yalanında dile geliyordu. Kullanılan bu adi yöntem arkadaşlarımızın kitlesel mücadeleye inanmış ve bu uğurda siyasi mücadeleye yaşamlarını adamış kişiliklerine en büyük saygısızlıktı.

Ancak arkadaşlarımızın cenaze törenlerinin Bursa Yenişehir'de düzenlenmesinin önüne aynı engeller çıkarılamadı. Türkiye İşçi Partililer ve Genç Öncü'lü arkadaşları Ankara da yerine getiremedikleri son görevleri için Bursa'ya gittiler.

Yenişehir'de ve Yenişehir'e 10 km. uzaklıktaki Çeltikçi'de suskunluk vardı. Bu suskunluk anti faşist bir öfkenin suskunluğuydu. Efraim Ezgin canımız, köyü Çeltikçi'de toprağa verildi. Çeltikçi köylüleri kadını erkeği, yaşlısı genciyle yiğit sosyalizm savaşçısını uğurladılar.

Latif ve Osman Nuri'ni cenazeleri Yenişehir'de Türkiye İşçi Partisi'nin Genç Öncü'nün, TÖB-DER, TÜM-DER, İGD, SGB ve İnegöl DEV-GENÇ in katılımıyla kaldırıldı. Cenazeler kaldırılırken var olan suskunluk faşizme karşı nefreti dile getiren sloganların haykırıldığı, anti faşist gösteriye dönüştü. Kahrolsun Faşizm, Faşist Katillerden hesap sorulsun, Latifler Ölmez, Efraimler Ölmez, Osman Nuri'ler Ölmez sloganları Yenişehirdeki anti faşist öfkeyi ve bilinci yansıtıyordu. Korteje katılan 3000 e yaklaşan kitle, törenin tam bir disiplin ve uyum içinde yapılmasına özen gösterdi. Öğle tatilinde işçiler memurlar yemek yemeden cenazeye katıldılar.

Cenazeler toprağa verildikten sonra Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm andı içildi. Kitleler sosyalizm kuruluncaya kadar savaşacaklarını, bayrağı yere düşürmeyeceklerini hep bir ağızdan haykırdılar.

Latif'ler, Efraimler, Osman Nuri'ler düşmediler.

Yaşamları aklımıza gömülü, bıraktıkları bağımsızlık demokrasi sosyalizm savaşının bayrakları sonsuza kadar götürülecek.

O YARINI YAŞAMAK İÇİN ÖLDÜ

Özgürlüğe adanmış kan
top top çiçektir solmayan
Hesap kalır mı sorulmayan
günler gösterir Efraim...

Penceresine en yakınıydım dünyanın
gözlemeye söylemeye
inandıklarım uğruna
en yakındım yaşımla başımla
yürümeye de ölmeye de...

Sen gelişmemişsen de
kasketinin altında
tulumlarının içinde
şarjöre hazır mermi olmadıysan d.
o gün.

Kitaplara sürülen kanı
İşkence masalarını darağaçlarını
Ve yüreklerimizi gördün
hepsi dinç, sana sevdalı

Ölüme korkusuz uzattığımız
başımızın yolunda
kanımızla yazılmış bu kavganın
Nedenini-gereğini
Zorluğunu-zorunluluğunu
öğrettik sana.

Sakla yüreğimize hasretini
Sakla yüreğinde
Kavra bu mermileri
hazırla
Karanlıklarına günün...

MUHLİS ERCİYES
Genç Öncü Bursa Şubesi Üyesi

Faşist katiller yanıldılar

Sermayenin eli kanlı uşakları katliamı gerçekleştirmedeki amaçlarından biri toplumsal güçler üzerinde yılgınlık yaratmaktı. Bu amaçlarını belirli ölçüde bugüne kadar gerçekleştirdiler. Saldırılara ve cinayetlere karşı çaresizlik ve nemelazımcılık duyguları belirli ölçülerde yaygınlaştırıldı. Sosyal demokrasinin beceriksiz tutumunun bu gelişmede büyük etkisi oldu.

Ancak aynı çekingenliği ve kararsızlığı işçi sınıfının politik hareketi ve gençlik örgütlenmesi ve demokratik güçler üzerinde yaratabileceklerini sanan faşistler yanıldılar.

Katliam tüm demokratik güçler üzerinde yılgınlığın ve çaresizliğin değil faşizme karşı örgütlü birleşik mücadele anlayışının ve kararlılığının pekimesini sağladı. Katliam ertesinde düzenlenen anti-faşist eylemler ve anti-faşist gösteriler haline dönüştürülen cenaze törenleri bunun en büyük göstergesi oldu.

KATLİAM YILGINLIĞI DEĞİL FAŞİZME KARŞI MÜCADELE KARARLILIĞINI PEKİŞTİRDİ

Genç Öncü anti-faşist tepkilerin oluşturulmasında üzerine düşen görevleri büyük ölçüde yerine getirdi. Genç Öncü Genel Merkezi tarafından bastırılan 200.000'e yakın bildiri Türkiye çapında dağıtıldı. Bunun yanında İstanbul, Diyarbakır, Samsun, Ordu, Giresun, İspir, Adana, ve diğer birçok Genç Öncü Şubesi kendi şube imzalarıyla olayı kınayan bildiriler dağıttılar. Genç Öncü şubelerinin tamamı kendi yörelerindeki demokratik kitle örgütlerini de katarak Başbakan'a, İçişleri Bakanı'na ve Cumhurbaşkanı'na olayın faillerinin bir an önce yakalanması ve faşizme karşı daha aktif tedbirler alınmasını isteyen telgraflar gönderdiler.

İstanbul'da açık bulunan üniversite ve yüksek okulların hemen tamamında ve liselerin büyük çoğunluğunda olayı protesto eden ve faşizme karşı mücadele kararlılığını dile getiren toplantılar düzenlendi.

Ankara'da birçok yüksek okul, üniversite ve lisede anti faşist gösteriler ve boykotlar yapıldı. İzmir'de de benzer bir gelişim sözkonusu oldu. Diyarbakır'da ise diğer gösteriler yanında Diyarbakır Tıp Fakültesi öğrencileri düzenledikleri protesto toplantısından sonra , okuldan şehre yürüyüş düzenlediler.

Tepkinin dile getirilmesinin başka bir yöntemi de Genç Öncü Genel Merkezine çeşitli örgüt ve kişilerden gelen dayanışma telgrafları ve yazıları oldu.

TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın Genç Öncü Genel Merkezi'ni ziyaret etti

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın, yoldaşlarımıza karşı son görev yerine getirildikten sonra GENÇ ÖNCÜ Genel Merkezini ziyaret etti. Karşılıklı konuşmalarda faşist katillerce öldürülen arkadaşlarımızın mücadele ettikleri saflarda bir yılgınlık ve geri çekilme olmadığı, tersine kararlılığın ve mücadele azminin daha da arttığı dile getirildi. Arkadaşlarımız için düzenlenen cenaze törenine olan katılımın ve törende faşizme karşı nefreti dile getiren sloganların canlılığının bu yönde önemli bir gösterge olduğu vurgulandı.

Asıl önemli olan gelişmenin ise olayın hemen ertesinde arkadaşlarımızın istemeden boşalttıkları saflara yeni kişilerin katılması ve bırakılan mücadele bayraklarının taşınması için binlerin hazır olduğu bilincinin bu anlamda pekişmesiydi.

TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın'ın ziyareti acının büyük olmasına karşı üzüntünün değil faşizmin ezileceğine inancın dile getirildiği hava içinde sonuçlandı.

ADLİ MAKAMLAR OLAYA TEPKİYİ DİLE GETİREN GENÇ ÖNCÜ BİLDİRİSİNE DEĞİL, MHP VE ÜGD GİBİ FAŞİST ÖRGÜTLER HAKKINDA DAVA AÇMALIDIRLAR

GENÇ ÖNCÜ Genel Merkezi, faşist katillerce düzenlenen katliamdan sonra. olaya tepkiyi yurt çapına yaymak için "BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM MÜCADELESİNİN YİĞİT SAVAŞÇILARI FAŞİST KATİLLERCE ELLERİ BAĞLANARAK VE BAYILTILARAK KALLEŞÇE KATLEDİLDİLER" başlıklı bir bildiri yayınladı. Genç Öncü bildirileri yurt çapında dağıtılmaya başlandı. Bildirinin yaygın dağıtımı, olaya duyulan tepkinin daha da artmasına neden oldu. Bildiride olayın MHP Genel Merkezi'nin bulunduğu ve faşistlerin yoğun olarak örgütlendikleri yerde meydana gelmesinin bir tesadüf olmadığı, meydana gelen hemen tüm olaylarda MHP ve ÜGD'nin parmağı bulunduğu ve MHP ve ÜGD gibi tüm faşist örgütlere karşı toplumun büyük bir kesitinde oluşan tepkiyi dile getiren bildiri adli makamların anti-demokratik baskı girişimlerine maruz kaldı.

Bildiri hakkında bir siyasi partinin aleyhinde çalışmak iddiası ile soruşturma açıldı. Baskılar bununla kalmadı. Afyon Savcılığı bildiri hakkında toplatma kararı verdi. Afyon Şube basıldı ve bildirilere el konuldu. Arkasından Afyon Savcılığının aldığı karar bahane edilerek diğer Genç Öncü şubelerine baskınlar düzenlenmeye başlandı.

Amasya, Muğla, Diyarbakır Şube binaları basıldı ve henüz dağıtılmamış belli miktardaki bildiriler götürüldü. Afyon Savcılığının hiç bir yasal dayanağı olmayan toplatma kararının çok kısa bir süre içinde Türkiye çapında yankısını bulması ve Şube binalarının basılmasına gerekçe yapılması iktidarın katliama duyulan tepkinin büyümesinden duyduğu korkuyu açıkça gözler önüne seriyordu. Şube binalarının basılması yanında Bursa, İstanbul ve Zonguldak'ta polis bildiri dağıtımını engelledi ve dağıtılmamış bildirilere el koydu. Amacın bildiri dağıtımını engellemek ve şubeler üzerinde baskı kurmak olduğu, adli makamlarca yapılanın yalnızca Afyon Savcılığının aldığı kararı uygulamak ve ayrıca kendilerinin bir soruşturma açma ihtiyacını duymamalarında gözleniyordu. Diyarbakır'da ise adli makamlarca Afyon Savcılığının aldığı karar ulaşmamış olacak ki Şube binasını darmadağın eden emniyet görevlileri bildiri hakkında İstanbul Savcılığınca toplatma kararı verildiğini ileri sürüyorlardı. İstanbul Savcılığının ise böyle bir toplatma kararı yoktu.

Diyarbakır Şube yetkilileri emniyet görevlilerinin bu anti-demokratik uygulamaları üzerine Cumhuriyet

LATİF CAN
(Bursa, Yenişehir üyesi)

FARUK ERSAN
(Ankara üyesi)

EFRAIM EZGİN
(Bursa üyesi)

SALİH GEVENCİ
(Ankara üyesi)

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELESİNİN YİĞİT SAVAŞÇILARI:

ÜYELERİMİZ

O. NURİ UZUNLAR
(Bursa üyesi)

HÜRCAN GÜRSES
(Ankara üyesi)

FAŞİST KATİLLERCE ELLERİ BAĞLANARAK VE BAYILTILARAK KALLEŞÇE KATLEDİLDİLER

PAZAR GÜNÜ SAAT 22.30 SIRALARINDA, FAŞİST CELLATLAR ELLERİNDE ' SİLAHLARIYLA ARKADAŞLARIMIZIN KALDIKLARI EVE GİRDİLER. O ANDA EVDE BULUNAN ARKADAŞLARIMIZI ETKİSİZ HALE GETİRİP BAYILTTILAR. ARALIKLARLA EVE GELEN DİGER ARKADAŞLARIMIZ FAŞİST CİNAYET ŞEBEKESİNİN PUSUSUNA DÜŞÜRÜLDÜLER VE ELLERİ BAGLANARAK YERE YATIRILDILAR. SAAT 01.30 SIRALARINDA OSMAN NURİ UZUNLAR KARDEŞİMİZ BOGULARAK, LATİF CAN, EFRAİM EZGİN, VE HURCAN GÜRSES SİLAHLA TARANARAK KATLEDİLDİLER. SERDAR ALTEN ARKADAŞIMIZA DA 6 KURŞUN SIKTIKTAN SONRA "ÖLDÜ" DİYE BIRAKTILAR. SALİH GEVENCİ VE FARUK ERSAN KARDEŞLERİMİZ ARABAYA BİNDİRİLEREK KAÇIRILDI. IKI KARDEŞİMİZ PAZARTESİ GÜNÜ ESKİŞEHİR YOLU ÜZERİNDE VÜCUTLARI DELİK DEŞİK EDİLMİŞ BİR DURUMDA BULUNDULAR.

IŞLENEN BU VAHŞİCE CİNAYETLER FAŞİST ÖRGÜT VE KİŞİLERİN İNSANLIKLA UZAKTAN YAKINDAN İLGİSİ KALMAYAN YÜZLERİNİ BİR KEZ DAHA AÇIĞA ÇIKARMIŞTIR.

Savcılığına bir şikayet dilekçesi vererek, uygulamayı gerçekleştirenler hakkında soruşturma açılmasını istediler.

Diyarbakır Şubesini basan polisler daha da ileri gittiler ve Genç Öncü Dergisinin 5. sayısına da el koydular. Bu uygulamaya dayanak olarak ise Ankara Sulh Ceza Mahkemesi'nce 5. sayı hakkında toplatma kararı iddiasını öne sürdüler.

Faşizme karşı olduğunu ileri süren ve sağ terör örgütlerinin üzerine gideceğini söyleyen iktidarın MHP ve ÜGD gibi kimlikleri ve terör olayları arkasındaki elleri açıkça ortaya çıkmış faşist örgütlerin kapatılmasını isteyen bildirinin dağıtımına karşı, böylesi bir baskı girişiminde bulunması düşündürücüdür. Bu baskı girişimlerinin MHP ve diğer faşist örgütler hakkında açılan davaların üstüne bizzat iktidarca sünger çekme çabalarının yoğunlaştığı bir dönemde meydana gelmiş olması ise dikkat çekicidir.

Ancak ilerici, demokrat kişi ve örgütlerin elleri faşist örgütlerin yakasındadır. Faşist kişi ve örgütlerin aklanmasına izin verilmeyecektir.

maocular faşistlerle işbirliğini sürdürüyorlar

GENÇ ÖNCÜ bildirisine karşı tepki yalnızca adli makamlardan ve faşistlerden gelmedi. Maocular karşı devrim cephesinde ve faşistler yanında yerlerini Genç Öncü bildirileri dağıtılırken bir kez daha aldılar.

Samsun'da Genç Öncü Şubesinin katliamın kimler ve ne amaçla düzenlendiğini açıklamak için hazırladığı duvar afişleri faşistlerden önce Maocular tarafından yırtılmaya çalışıldı. Afişlerin yırtılmasına engel olmak isteyen Genç Öncü üyeleri üzerine kurşun yağdırıldı.

Ancak Maocuların girişimleri bununla sınırlı kalmadı. Genç Öncü Genel Merkezi tarafından hazırlanan bildiriler DİSK üyesi işçilerin de katıldığı kalabalık bir grup tarafından dağıtılırken Maocu çapulcular tekrar harekete geçtiler. Bildiri dağıtanlar üzerine taş yağdırdılar. Kendi üslendikleri bir bölgede olmanın verdiği cesaretle saldırıda bulunan çapulcu sürüsü kısa süre içinde dağıtıldılar. Katliamın yurt çapında yarattığı nefret ve bu nefreti dile getiren bildirilerin dağıtımı sırasında düzenlenledikleri bu saldırı Maocuların bugüne kadar yanlarına aldıkları birçok iyiniyetli unsurun Maocu saflardan kopmasına yol açtı.

Birçok başka bölgedede yaşanan benzer olaylar faşist saldırıların sosyalistler üzerine yoğunluk kazandığı bu dönemde Maocuların karşı devrimci yüzlerinin açığa çıkmasına ve kimliklerinin iyice belirginleşmesine neden olmaktadır. Sosyalist gençler bu gelişimi değerlendirmek ve Maocu saflardan Var olan opmaları hızlandırmak zorundadırlar.

ONLARIN VAHŞILIKLERI VE İNSANLIK DIŞI SALDIRILARI İŞÇİ VE EMEKÇİ SINIFLARDAN VE ONLARIN POLİTİK VE DEMOKRATİK ÖRGÜTLENMELERİNE DUYDUKLARI KORKUDANDIR. ANCAK KORKULARI VE KORKULARINDAN KAYNAKLANAN VAHŞİ SALDIRILARI KENDİ SONLARININ HAZIRLAYICISI OLACAKTIR.

İKTİDARIN KARARSIZ VE BECERİKSİZ TUTUMU FAŞİST GÜÇ VE ÖRGÜTLERİ FAZLA CESARETLENDİRMESİN ! BUGÜNÜN KARANLIĞI, YARININ AYDINLIĞI OLAN İŞÇİ VE EMEKÇİ SINIFLARCA YIRTILACAKTIR.

FAŞİST SALDIRILARA VE TERÖRE KARŞI, KARARLI VE UMUTSUZLUĞA YER OLMAYAN MÜCADELE GÜNLERİ BİZLERİ BEKLİYOR.

BUGÜNÜN ŞARTLARINDA FAŞİST TERÖRE, FAŞİST GÜÇ VE ÖRGÜTLERİN KULLANDIĞI VAHŞİ YÖNTEMLERLE CEVAP VERMEYE ÇALIŞMA, MÜCADELEDE UMUTSUZLUĞA DÜŞMENİN BİR GÖSTERGESİ OLACAKTIR. BU YANLIŞ VE GEÇİT VERMEYEN YOLA GİRMEDEN, AMA KİTLESEL VE ÖRGÜTLÜ BİR ÇIKIŞLA FAŞİST GÜÇLER ÜZERİNE CESARETLE GİDELİM !

BU BİLİNÇ VE KARARLILIKLA FAŞİST GÜÇ VE ÖRGÜTLERE EN İYİ CEVAP OLACAK OLAN KİTLESEL TEPKİYİ OLUŞTURMAK İÇİN TÜM İLERİCİ - DEMOKRAT KİŞİ VE ÖRGÜTLER GÖREV BAŞINDA OLMALIDIRLAR. ÖLDÜRÜLEN 6 KARDEŞİMİZİN VE DAHA NİCELERİNİN ONURLU MÜCADELE YAŞAMLARINA KARŞI GÖREVİMİZİ BİRE BİR İNTİKAM ALARAK DEĞİL, BOŞALTTIKLARI SAFLARA BİNLERCESİNİ KATARAK YERİNE GETİRECEĞİMİZ AÇIKTIR.

FAŞİST TERÖRE KARŞI MÜCADELE HEDEFLERİMİZ HER GÜN BİRAZ DAHA AÇIKLIK KAZANMAKTADIR. ARKADAŞLARIMIZ MHP'NİN GENEL MERKEZİNİN BULUNDUĞU VE FAŞİST HAREKETİN ÜSSÜ HALİNE GETİRİLMİŞ OLAN BİR BÖLGEDE KATLEDİLDİLER. İLERİCİ DEMOKRAT KİŞİ VE ÖRGÜTLERE EN YOĞUN SALDIRILARIN MHP'NİN VE DİĞER FAŞİST ÖRGÜTLERİN YOĞUN OLARAK ÖRGÜTLENDİKLERİ BÖLGELERDE MEYDANA GELMESİ BİR TESADÜF DEĞİLDİR.

ÜLKEMİZDE MEYDANA GELEN TERÖR OLAYLARININ HEMEN TAMAMININ ARDINDA ELİ BULUNAN MHP'NİN VE ÜGD'NİN KAPATILMASI İÇİN ARTIK BEKLENMEMELİDİR !

DEVLET İÇİNE KÜMELENMİŞ GİZLİ VE AÇIK TÜM FAŞİST ODAKLARIN DAĞITILMASI GERÇEKLEŞTİRİLMELİ, KİMLİKLERİ AÇIKÇA BELLİ OLAN KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

ÖLDÜRÜLEN 6 KARDEŞİMİZİN VE ÖLDÜRÜLEN DAHA NİCELERİNİN HESABINI ER GEÇ SORACAĞIZ.

BU CİNAYETLERİN ÜSTÜNÜN ÖRTÜLMESİNE ASLA İZİN VERMEYECEĞİZ !

FAŞİZMİ EZECEĞİZ !

genç öncü

SERDAR ALTEN'İN FAŞİZME, REFORMİZME VE GOŞİZME KARŞI SON MÜCADELESİ

6 can yoldaşımızdan sonra Serdar Alten'i de yitirdik. Yitirdik demeye de dilimiz varmıyor ama saflarımızdaki yeri öylesine sağlam, öylesine önemliydi ki, yokluğunu duymamak mümkün değil. Serdar Genç Öncü'nün 60 kurucusundan biriydi. Faşist baskı ve terörün olabildiğine tırmandığı bir dönemde, sosyalist harekete katılmış, faşizmin soğuk yüzüyle her an karşı karşıya olduğu halde, gerilememiş, yılmamış, ön saflarda mücadele etmişti. 2 ay önce faşist cellatların kurşunlarıyla ayağından yaralanmış, ancak çabuk toparlanmış, görevinin başına dönmüştü.

Ama bu defa kötü yakaladılar onu. Diğer yoldaşları gibi kalleşçe pusuya düşürüldü. Tam 5 öldürücü kurşun sıktılar. Öldü diye bırakıp gittiler. Serdarımız vücudunda 5 öldürücü kurşunla direnda. 5 öldürücü kurşunla direnişi faşist cellatların kanlı gözlerine korku saldı. Faşizme karşı en yüce direnişti bu. Baskın gecesi faşist katillerle 3 saat yüz yüze kalmıştı. Faşistlerin insanlık dışı niyetlerini bildiği halde bilincini kaybetmeksizin ve geri çekilmeksizin baktı kan bürümüş gözlerine. Hastaneye 5 kurşunla götürüldükten sonra olayı ve cellatları en ufak ayrıntısına kadar anlatması ve tarif etmesi o korkunç 3 saatlik bekleyişteki direnişini somutluyordu.

Serdar'ımız öldürücü darbelere rağmen bir hafta yaşadı. Bir haftanın hiçbir anında yaşam ümidini yitirmedi. Tek düşündüğü iyileşmek ve bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, Türkiye İşçi Partisi ve Genç Öncü saflarında yerini almaktı. Bu düşüncesini, TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın kendisini ziyaretinde şöyle dile getirmişti. "Ben mutlaka yaşayacağım. Bütün arkadaşlarımla birlikte mücadeleyi sürdüreceğim. Hepsine selamlarımı iletin."

Ama olmadı. O yüce bilinç ve direniş, yetmedi öldürücü darbeleri yemiş vücuduyla yaşamını sürdürmeye.

Faşist Hareket Partisinin gözü dönmüş uşakları sevinmesinler. Serdar'ın bir hafta yaşayarak korku saldığı bu canilere, örgütlü, bilinçli mücadelemizle derslerini vereceğiz. Dünya dar edilecek onlara. Faşizm işçi ve emekçi sınıfların demir yumruğuyla ezilecek.

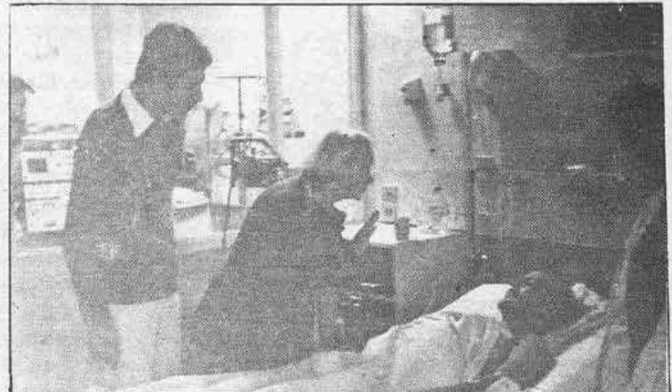

Ancak işçi ve emekçi sınıfların örgütlü mücadelesinden korkanların yalnızca faşistler olmadığı, Serdar Alten yoldaşımızın cenazesi sırasında bir kez daha yaşandı. Faşizme karşı olduğunu söyleyerek iktidara gelenler, faşizmi ezecek tek güç olan kitlesel ve örgütlü mücadeleden çekiniyorlar. Bu çekingenliklerini, Serdar Alten'in ailesinin ve can yoldaşlarının en doğal haklarına olmadık yollarla karşı çıkarak gösterdiler. Cenazenin Maltepe Camiine getirilmesini önlemek, morgdan alınarak Karşıyaka mezarlığına gömmek için tüm baskı yollarını kullandılar. Ailesi cenazenin Türkiye İşçi Partisi'nce düzenlenmesi için vekalet vermişti. Ama iktidar için vekalet geçerli değildi. "Tören yapılırsa olay çıkar" mantığıyla cenazenin Maltepe Camiine getirilmesine karşı çıkıyorlardı. Doğal bir hakkın kullanılmasından vazgeçilemeyeceği, olay çıkma durumu varsa tedbir almanın hükümetin görevi olduğu hatırlatıldı. Ama ilk güncenazeyi vermediler. Mücadele arkadaşları 5 saate yakın direndiler. Sonuç çıkmayınca ertesi gün aynı direnişi göstereceklerini söyleyerek dağıldılar.

Ertesi gün, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Genel Sekreteri Nihat Sargın ve Serdar'ın ailesinin bulunduğu grip verilmeyen cenazeyi almak ve Maltepe'ye getirmek için Karşıyaka Morg'una gittiler. Morg'da etrafları jandarmayla çevrili biçimde tam bir sinir harbi vererek cenazeyle birlikte beklendi. Direniş başarıya ulaştı. Hükümet cenazelerin Maltepe'ye getirilmesine izin vermek zorunda kaldı. Demokrasi mücadelesinin, demokratik hak ve özgürlükleri savunmanın yüce bir örneği gösterilmişti. Bu faşizme karşı gösterilen kararsızlığa ve çekingenliğe, reformizme vurulmuş bir şamardı.

Serdar Alten ODTÜ öğrencisiydi. ODTÜ'de özerk ve demokratik üniversite kavgasının ön saflarında yerini almış, tüm bozguncu akımlara karşı aktif mücadele vermişti. Demokratik üniversite mücadelesinde önemli bir kazanım olan ODTÜ Öğrenci Temsilciliğinin goşistlerin elinde işlemez hale gelmesini önlemek, tüm ODTÜ öğrencilerinin Temsilcilik kurumuna

Serdar, hastanede yatarken kendisini ziyaret eden Behice Boran'a 'yaşayacağım ve mücadeleyi sürdüreceğim" demişti. Şimdi mücadele bayrağı emin ellerde. Düşürülmeyecek!

Faşist odakları dağıtmayan iktidar, cenaze kaçırma çabasında... Boşa çabalar kararlılık duvarında eridi.

sahip çıkmasını sağlamak için yoğun bir çaba içindeydi. Bu amaçla ODTÜ de son temsilcilik seçiminde Yürütme Kurulu adayı oldu. Seçimler boyunca goşizmin Öğrenci Temsilciliğinde yarattığı tahribatın önüne geçmek için, birleşebilecek tüm grupların ortak hareket etmesi için çalıştı. ODTÜ Temsilciliği seçiminden sonra Dergimizin 3. sayısında yer alan değerlendirme yazısında şöyle diyordu: "Seçim sonuçları önümüzdeki dönem ODTÜ'de Öğrenci Temsilciliği işlerliğinde pek büyük değişiklikler olmayacağını göstermektedir... ODTÜ'nün ilerici, demokrat, sosyalist öğrencileri böylesi bir görevin sorumluluğunu üzerinde duymak zorundadırlar." Gerçekten de Temsilcilik işlerliğinde pek değişiklik olmamış, goşizmin tahribatları artarak sürmüş, "ODTÜ öğrencilerinin örgütlülüğünü kazanmak" adına alınan keyfi kararlar alabildiğine yaygınlaşmıştı.

Bu somut değerlendirme, Serdar'a karşı son görevlerini yerine getirmek için ODTÜ öğrencilerince düzenlenen toplantıda da gözlendi.

Serdar Alten'in mücadele arkadaşları, düzenlenecek toplantının biçimi konusunda ÖTK Yürütme Kurulu'na öneri götürdüler. Öneride ODTÜ'de forum düzenlenmesi, forumda rektörün, ÖTK adına bir kişinin ve omuz omuza mücadele ettiği arkadaşlarından birisinin konuşması söylenmişti. Ancak verilen cevap, "bu tür törenlerde ÖTK Yürütme Kurulu dışında hiç kimseye söz hakkı vermemek yönünde ilkemiz var, bu yüzden siz konuşamazsınız" olmuştu. ÖTK "Yürütme Kurulu"ndaki bu anlayış son dönemde iyice belirgin hale gelmişti. Senede bir veya iki kez düzenlenen "eleştiri toplantıları" (o toplantıların düzenlenme biçiminin gülünçlüğü bir tarafa) dışında yapılan tüm toplantılarda konuşmalar ÖTK "Yürütme Kurulu"nun açıklaması şeklinde geçiyordu. "Açıklama toplantıları"nda ise kendi dışındaki tüm gruplara çeşitli suçmalamalar yağdırılıyor, akıllarına gelen tüm şeyler söyleniyor toplantı bitiriliyordu.

ODTÜ öğrencilerinin örgütlülüğü adına pervasızca keyfi hareketlere yöneliniyor, temsilcilik işlerliği ayaklar altına alınıyordu. Bu gelişim kendi kafalarınca yasallaştırılmıştı. Ama Serdar Alten yoldaşımız için düzenlenen toplantıda aynı yola başvurmak, başta Serdar'ın anısına saygısızlıktı. Bu dile getirildi. Ama sonuç alınamadı. Aslında konuşturmamak istememeleri, kendi kafalarınca uydurdukları ilkeye dayandırmıyordu. Olayın arkasından yayınladıkları bildiride dile getirdikleri gibi, kendi dışlarında kimsenin konuşmasına tahammül edememekti, onları bu tavra iten. Bunun da "ÖTK'nın TİP'in propagandasına hizmet etmesine izin veremezdik" biçiminde açıklıyorlardı.

Serdar Alten'in anılması için düzenlenen toplantıda, mücadele arkadaşlarının konuşma istemlerini "TİP propagandası" olarak değerlendirmek kendi sakat kafa yapılarının olayları ele alış biçimidir. Bu kafa yapısı, bütün olaylara dar grupçu hesaplarla yaklaşarak, antifaşist hareketin güçlenmesini değil, kendi çıkar ilişkilerini ön plana çıkararak, biçimlenmiştir. ODTÜ'de Öğrenci Temsilciliğinin baştan sonar, bir çiftlik mantığıyla ele alınış olması, somuta yapılan önerilerin bu "çiftliğe" ve "sahibine" zarar verip vermediği değerlendirmesine göre yanıt bulmaktadır. Kendi küçük dünyalarında hep bu küçük çıkar hesapları ile yaşamaktadırlar.

Bu küçük çıkar hesaplarıyla, yapılan konuşma, Serdar Alten'in TİP üyesi olduğunun söylenmesi dışında baştan aşağı saygısızlık ve gayrıcidilik havası içinde geçmiştir. Konuşmada TİP'in nasıl bir "ihanet" içinde olduğu anlatılmış, maocular "mahkum" edilmiştir. Bununla yetinilmemiş, Serdar Alten'in büyük boy resmi altında Dev-Genç yazılı pankart asma yüzsüzlüğü gösterilmiştir.

Serdar'ın yitirilmesinin yarattığı dayanılmaz acının yüreklerde olduğu gün, goşizmin aldığı bu tutum açıkça provokasyon niteliğini taşımıştır. "Serdar'ın katili oligarşi" sloganını hiç utanmaksızın attıktan sonra, dönüp büyük bir iş becermiş gibi gülmelerini, tahrik etmekten başka bir şeyle değerlendirmek mümkün değildir.

Bu küçük çıkar hesaplarının ve provokasyon girişimlerinin kendilerine hiçbir yarar sağlamadığını bilmelidirler. Olayın ertesinde kendilerine karşı oluşan tepkiyi yalanlarla donatılan bildiriyle göğüsleyebileceklerini sanmasınlar. Kendi küçük dünyaları içinde boğulacakları gün uzak değildir.

SOSYALİSTLERİN KURTULUŞ'TAN ALACAKLARI DERS YOKTUR

Kurtuluş adında haftalık bir gazete var. "Kurtuluş Sosyalist Dergi" ve "İleri" adlı yayınları izleyenlerin okuduğu bir gazete. Bu yayınlar da diğer bir yığın benzerleri gibi bir kaşık suda fırtınalar kopararak, sol'a "katkılarda" bulunuyor. Katkıları üzerine ayrıntılı yazılar söyledikleri doğruların da, en saçmalarına kadar yanlışların da hakkı verilerek yazılacak. Bu yazı o kadar kapsamlı olmayacak. Sadece haftalık gazetenin 42. sayısında yapılan "işler"le sınırlı sölyeceklerimiz.

Önce başyazıdan başlamalı.

"Bütün burjuva basını, 'ilericisi' de, 'sağcısı' da faşist saldırıları, cinayetleri, katliamları şu ya da bu biçimde gizlemektedir." Tamamen doğru. Dahası burjuva basını faşistlerin cenaze törenlerini abartarak verirken, anti-faşist kitle gösterilerine dönüştürülen cenaze törenlerinden ya söz etmemekte, ya da bir küçük fotoğraf, iki satır yazı ile olayı geçiştirmektedir. Rakamları küçültmekte, öldürülenlerin özel yaşamlarına ilişkin bilgileri çarpıtarak vermekte, "slogan yarışlarını" ve provokatif sloganları abartmaktadır. Bahçelievler katliamı olayında da aynı politikayı sürdürdü burjuva basını. Ama bu karalama ve küçültme kampanyasına başka katılanlar da var: burjuva gazetelerinin bazılarının bile 50 bin kişinin katıldığını söylediği törene "15 bin devrimci faşist cinayetleri lanetledi"diye başlık atan Kurtuluş gazetesi.Bu şaşırtıcı rakam küçültmenin nedeni "Düzenleme komitesini TİP'lilerin oluşturduğu törene,proleterya sosyalistleri, 3500' ün üzerinde bir kitleyle katılmışlardır. En büyük katılımı sağlayan gruplardan biri olan Kurtuluş..." ifadelerinde sırıtıyor. Mütevazı olmanız şart değil, anti-faşist gösterileri tüccar gözüyle görmeye çalışanların utangaçlığı şaşırtıcı oluyor. "En büyük grup bizdik" diyebilirsiniz.

"Türkiye'de bir parti var: TİP, 1971 öncesindeki TİP'in devamı olduğunu söylüyor. Ve bu parti gerek programında, gerek tüm çalışmalarında 1971 öncesinde de bu gün de faşizme karşı mücadelede "aman yapmayın faşizm gelir", "aman direnmeyin faşizm gelir" mantığı içindedir. Pasifizmin pis kokusu TİP'ten ortalığa buram buram yayılır. Her fırsatta faşizme karşı, onların silahlarını kullanarak mücadele etmeyeceklerini söylerler..." Çamur devam ediyor.

Öteden beri bir alışkanlık vardır. Sadece Kurtuluş değil, benzerlerinin de uyduğu bir alışkanlık. Kendinin doğru hareket olduğunu kanıtlamak için sağda TİP, solda değişip duran bilmem ne maceracılığı, ortada biz. Bütün bu alışkanlıklar insanı daha çok kafa yormaktan alıkoyar. Kurtuluş ta kendi doğruluğunu, mücadelesinin doğruluğu, ideolojisinin sağlamlığı ile değil, çevresine diktiği hayali trafik işaretleriyle kanıtlamaya, kendisini "sapmalara" göre tarif etmeye çalışıyor. Kurtuluşun yazarları için trafik işaretlerinin ne olduğu değil, kendilerinin ne anlamayı istedikleri önemlidir üstelik. Bir örgütün "pasifist" olması gerektiğine mi karar verdiler, onların söylemediği sözleri, yapmadığı işleri, taşımadıkları nitelikleri dergilerine yazmakta hiçbir sakınca yoktur. Ama bu işin ustası olduklarını da teslim edelim. TİP Programından hangi sözlerin pasifizmin ifadesi olduğunu söylemek yerine bir "mantık" tan sözeder geçersin. şunuda ekleyelim, bu "lafçılıkta usta ama sosyalizmin acemisi" olduğu yazdığı her yazıda, yazıların her paragrafında çelişik laflar etmesinden belli "yazar"ın TİP Programını gerçekten okuduğunu da sanmıyoruz.

Üstelik yazıda söylenmek istenen program ve genel olarak çalışmaların karakteri değil, anti-faşist mücadelede uluslararası sosyalist hareketin yanlışlığında başından beri birleştiği, "bireysel terör" eylemlerine karşı olma sorunudur. Yazının aldığımız bölümünün de, son cümlesi dışındaki lafları bu yüzden sadece girizgah olsun diye yazıldığı anlaşılıyor. Çünkü hemen arkasından partiye son dönemde yapılan iki sadırıdan söz edilerek birşeyler "ima" edilmeye çalışılıyor. "Yani faşist saldırganların gözünde kendilerine karşı olanların hangi yöntemlerle mücadele ettikleri önemli değil." nasihatı çekiliyor.

Doğrudur. Faşizme karşı onların silahlarını kullanarak mücadele edilmeyecektir. Anti-faşist mücadelenin tarihteki deneylerle zenginleştirilmiş yöntemleri ve bilimsel sosyalist hareketin silahları kullanılacaktır. Bir önceki Kurtuluş'ta "İntikamcılığın" "keskin görünümlü pasifizm" olduğu yolundaki akılbaşında yazıdan sonra, aynı anlama gelen sözleri zorla yanlış yorumlamaya çalışmak ne yapacağını bilememekten kaynaklanıyor olmalıdır. "Silahlı bireysel terörü reddetmek, her türlü mücadeleyi reddetmek değildir." (Behice BORAN, Yürüyüş s. 185)

Kullanılacak yöntemler de faşistlerin o yöntemlerin kullanılmasını istedikler yer, zaman ve biçimde değil, sosyalistlerin gerekli ve uygun buldukları yer, zaman ve biçimde kullanılacaktır. "Anti-faşist mücadelenin elbetteki çok çeşitli yöntemleri vardır. Devrimciler bu çeşitli mücadele yöntemlerini hepsini birlikte kullanmak, zaman zaman birine, zaman zaman bir diğerine ağırlık verme biçiminde kullanmak zorundadırlar." dedikten sonra "ama bu yöntemlerin hepsi birarada kullanılmak zorundadır." deniliyor. Ve "çok çeşitlilikten" "iki çeşit"e indiriliyor. Gerçekten ve elbette anti-faşist mücadele çok çeşitli yöntemlere sahiptir. Fakat bu yöntemlerin bazıları belli dönemlerde hiç kullanılmayabilir. Belli dönemlerde ve varolan yöntemlere yenilerini eklemek, bilinen yöntemleri geliştirmek gerekebilir. Küfretmekte mahir oluncaya kadar ezbere söylediği doğruları anlamaya çalışmakta gayretli olunmalıdır.

"İma" edilen birşeylerle tabanındaki heyecanlı tipleri tutmaya çalışanlar, kitleleri anti-faşist saflarda örgütleme hevesiyle yazdıkları yazılarında da (başyazının devamı ve faşizm tüm insanlığın düşmanıdır, yazısında) okuyucuları sadece korkutmaya çalışıyorlar. Yazılarda baştan aşağı, faşistlerin insanları öldürdüğü, sadece komünistleri öldürmekle yetinmedikleri ilerici, yurtsever, demokratları da öldüreceği söyleniyor. Doğru ama eksik. Anti-faşist propagandanın da "çok çeşitli yöntemleri" ve unsurları var. Bunlarında sürekli bir tanesini kullanırsanız, söyledikleriniz tek tek doğru, ama genel olarak yanlış olabilir. Faşistlerin yaymaya çalıştığı korku ve yılgınlığa katkıda bulunduğunuzu söyleyelim şimdilik.

Asılsız ve saygısız ifadeler "faşist terör halklarımızı yıldıramaz" başlıklı yazıda da sürüyor. Ankara'daki cenaze törenine "düzenli ve disiplinli" olarak katıldıklarını açıkladıktan az sonra törenin anlamına uygun olup olmadığını düşünmeden, akıllarına ne geldiyse,"Faşizme, zamlara, milli zulme son", "Tek yol devrim", "Biji Kürdistan", "Kahrolsun sömürgecilik", "Katil Oligarşi" sloganlarını attıklarını söylüyorlar. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?

"Ölen devrimcilerin anısına saygı duruşundan sonra konuşan TİP başkanı Behice Boran çok kısa ve doğru dürüst anti-faşist çeriği olmayan bir konuşma yapmıştır," saygısızlığı slogan atmaktan konuşanı dinlemeye imkan bulmama saygısızlığının kabahattan büyük özrü bile değildir. İnsan hiç değilse basını izler, konuşma metnini oradan öğrenirdi. Bir de Kurtuluş, "kısa konuşmanın", "yanlış konuşma" olduğu cevherini nereden öğrendiğini açıklarsa, her yüksek yere çıktığında uzun uzun ezberden nutuk atanları samimiyetsiz bulan bizleri aydınlatmış olur, seviniriz.

Burada bitmiyor. "Arkasından sözalan TİP paralelindeki GENÇ ÖNCÜ adına konuşan genç ise, "Katiyen onların silahla-

rıyla cevap vermeyeceğiz, bizim silahımız partimizdir." diyerek sözlerini bitirmiştir. Bu yalandır. Törende GENÇ ÖNCÜ adına kimse konuşmamıştır. Bu sözler de düzmecedir. "Devrimcilik"te, "gazete çıkarmak" ta sizin sandığınızdan daha az ciddiyetsizlik kaldıracak işlerdir. Biraz daha ciddiyet ve kendinize saygı lütfen. Çünkü sizin sözlerinizi de okuyan ve hâlâ inananlar var.

Son olarak şunları söylemeli,Tüm anti-faşistlerin güç ve eylem birliğini sağlamak ve geliştirmek için bilimsel sosyalistler, içtenlikle ve sonuna kadar, zafare kadar mücadele edeceklerdir. Bu mücadeleyi dar kafalı, tabanlarını tutabilmek için sağa sola çamur atan, bunun için kendisini zorlayanlara, ne yaptığını bilmediğinden olur olmaz "ima"larda bulunanlara rağmen sürdüreceklerdir. Bu mücadelenin anti-faşist mücadelenin bir parçası olarak sabır gerektirdiğini de biliyoruz. Engel olmaya çalışanların tabanlarının mücadele verenlerin saflarına süreç içinde akacağını da biliyoruz. Siz de öğrenin.

AMASYA'DA ANTİ-FAŞİST EYLEM ADINA PROVOKASYON

Son günlerde hızlanan faşist saldırılar ve cinayetlerden Amasya ilerici demokrat güçleri de paylarını aldılar. Ankara'da bir faşistin öldürülmesi sonrasında Amasya Suluova'da düzenlenen cenaze sırasında başlayan faşist terör azgınlaşarak büyüdü. Suluova Et Balık Kurumu Müdürü Kürşat Öztürk'ün evi cenaze sonrasında faşist saldırganlarca makineli tüfeklerle tarandı. Faşistler MC döneminde yuvalandıkları yerlerden ilerici sosyalist güçlerin mücadelesi sonucu atıldıkça azgınlaşıyor, azgınlaştıkça saldırganlaşıyorlardı. Faşist katiller yaptıklarını bununla yeterli görmediler. İşçi ve emekçi kitleler arasında diğer yerlerde olduğu gibi Amasya'da da tabanlarını hızla yitirmekte idiler.

Tabanlarını gençlik içinde de yitirmemek için Amasya Eğitim Enstitüsüne ve Liseye alabildiğine asılmaya başladılar. Eğitim Enstitüsü'nde umduklarını bulamadılar. Sosyalistlerin öncülüğünde Eğitim Enstitüsündeki işgal çabuk kırıldı ve okul faşistlerden arındırıldı. Aynı gelişim Lisede de gözleniyordu. Faşistler bu mevziyi de kaybetmemek için kanlı saldırılarını gerçekleştirdiler. Lise öğrencisi Adnan Aslan faşist katillerce bıçaklanarak öldürüldü.

Olaya tepki sosyalist gençlerin öncülüğünde başlatıldı. Şehirde gösteri düzenlendi Emniyet görevlileri ise hemen her yerde yaptıkları gibi olaya tepkinin büyümesini ve cenazenin anti-faşist gösteriye dönüşmesini engellemek için hemen köyüne gönderilmesi ve gömülmesi için ailesini ikna etmeye çalıştılar. Adnan Aslan'ın ilerici kişiliğini göz önüne alan Genç Öncü üyeleri cenazenin böylesi bir oldu bittiye getirilmesini önlemek için polise karşıdirendiler. Genç Öncü'den başka hiç bir örgüt ve bu arada öldürülen kişinin kendi gruplarından olduğunu ileri süren Dev-Genç cenazenin polisin elinden alınması yönünde bir girişimde bulunmadılar.

Amasya'da faşizme karşı nefretin dile getirileceği böylesi bir görevde Genç Öncü üyeleri grupçu bir tavır içine girmeksizin hareket ettiler. Cenazenin etkin kitlesel bir biçimde kaldırılması için aralarında TÖB-DER TÜM-DER, GENÇ-ÖNCÜ ve DEV-GENÇ olan örgütler ortak toplantı düzenlediler. Toplantıya katılan maocular ortak bir tutum sonucu toplantıyı terketmek zorunda kaldılar. Maocuların cenaze sırasında girişebilecekleri provokasyona karşı Dev-Genç grubuna ortak tavırda bulunmak önerildi. Cenazenin ortak sloganlarla ve disiplin içinde geçmesi için gerekenlerin yapılacağı,mutabakata bağlandı.

Ancak bu olumlu gelişim cenazenin kaldırılacağı ana kadar sürdü. Amasya'nın dışından getirdikleri gruplarla belli bir sayıyı bulan Dev-Genç grubu bir gün önce alınan kararların tersine "cenaze bizimdir, biz istediğimiz sloganı atarız. İstemiyorsanız çeker gidersiniz" anlayışıyla hareket etmeye başladı r. Sonuç olarak cenaze sonuna kadar,kortejde tam bir kargaşa ve başıbozukluk sürdü. Daha da ileri giderek bir gün önce yardım istedikleri Genç Öncü'leri kortej dışına atmak için provokasyon girişimine başvurdular.

Amasya'da öldürülen ilerici bir arkadaşa karşı son görevin yerine getirildiği cenaze Ankara'da 6 sosyalist yoldaşın,onbinleri kucaklayan ve kalabalık olduğu kadar disiplinli yürütülen cenazesinden 2 gün sonra yapılıyordu. İki somut eylem bilimsel sosyalistlerin ve küçük burjuva devrimcilerinin faşizme karşı mücadele ve eylem anlayışlarını gözler önüne seriyordu. Bir tarafta en geniş kesimlerin uyum ve disiplin içinde katıldığı, ortak sloganların atıldığı onbinleri kucaklayan ve ses getiren bir antifaşist gösteri, diğer tarafta ise kimin ne yaptığı belli olmayan, tam bir kargaşanın ve provokasyona açık ortamın yaratıldığı "eylem".

Amasya'da tören bittikten sonra şehir içinde meydana gelen olaylar, ve goşistler ve maocuların provokasyonlarını sürdürmeleri, polisin terör havası yaratması için uygun bir zemini de beraberinde getirdi. Faşistlere karşı oluşan anti-faşist tepki bu olaylar ve maceracılığın sorumsuz tutumu sonucu büyük ölçüde ortadan kalktı.

Amasya'da görevin yalnızca faşistlere karşı mücadele etmek olmadığı, küçük burjuva devrimciliğinin goşizmin de etkisinin sınırlandırılması gerektiği biliniyor. Cenaze sonrası yapılan değerlendirme toplantısında vurgulandığı gibi tüm faşist saldırıları göğüsleyecek ve provokasyonları etkisiz hale getirecek gücün eylemin aydınlık yanını oluşturan disiplinli Genç Öncüler olduğu hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak ölçüde görülmüştür. Bundan sonra yapılması gereken etkinliği artırmak, ideolojik mücadeleyi yükseltmektir.

ENTERNASYON

GENÇ ÖNCÜ BİLİM EĞİT
BÜROSUNCA HAZIRLAN

Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Bu süreç 1917 Büyük Ekim Devrimi ile başlamış, günümüze kadar gelmiştir. Ve bugün dünyanın üçte birini kapitalizmi yıkıp sosyalizmi kuran ülkeler kaplamıştır. Bu da bize günümüz dünyasında tartışması yapılamayan bir gerçeği benimsetmektedir. Bu gerçek iki sosyal sistemin varlığıdır. "Günümüzde temel çelişki kapitalist sistemle, sosyalist sistem arasındadır. Bu çelişki gün geçtikçe sosyalist sistemin belirleyiciliğinin artması ve bunun doğal sonucu olarak dünya ilerici güçlerinin giderek daha çok zafer kazanmaları biçiminde gelişmektedir."(1)

Bugünkü gelişmeler, emperyalizme karşı bütün güçleri toplama ve ona karşı mücadele şartlarını maksimum düzeye çıkarmıştır. Bu da çağımızın ikinci özelliğinin oluşmasında büyük etken olmuştur. "Çağımız aynı zamanda ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri çağıdır."

Sosyalist sistemin gelişip, güçlenmesi ve emperyalizme karşı bir güç haline gelmesi ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimlerine büyük bir ivme kazandırmıştır. Bugün Asya ve Afrika'da bir çok ülke sömürge zincirini kırmıştır. Bu ülkeler kapitalist dünyanın ilişkiler ağı içinde kalmayıp, gerçek bir bağımsızlığa kavuşmak için bu ilişkiler ağının dışına çıkıp, sosyalizm doğrultusunda iç yapılarını değiştirmişlerdir. "Bu yüzden ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri objektif olarak dünyadaki kapitalizmden sosyalizme geçiş mücadele ve sürecinin bir parçasıdır." (2)

"Dünya sosyalist sistemi ve ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimlerinin kapitalizm ve emperyalizm karşısında kazandıkları büyük başarıları" (3) destekleyen diğer bir unsur da kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketleridir. Kendi ülkesinde burjuvaziye karşı mücadele veren işçi sınıfı, dünya ölçeğinde verilen mücadelenin en büyük destekleyicisidir ve bu mücadeleden destek sağlayarak kendi mücadelesini yetkinleştirmekte ve başarıya yaklaştırmaktadır.

Dünya sosyalist sistemi, ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri ile kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketlerinin birbirinden ayrılmaz bir bütün oluşturması sosyalizmin uluslararası özünü ortaya çıkarmaktadır.

SERMAYE ULUSLARARASIDIR İŞÇİ SINIFI DA ULUSAL VE ENTERNASYONAL BİRLİĞİNİ KURMAK VE GELİŞTİRMEK ZORUNDADIR

Lenin, bütün ülkelerin işçilerinin birliğini, herşeyden önce, kapitalizmin uluslararası karakterinin gerektirdiğini belirtmiştir. "Sermayenin egemenliği uluslararasıdır. Bu nedenle, tüm ülkelerdeki işçilerin kurtuluşları için savaşımıda, ancak, eğer işçiler uluslararası sermayeye karşı birlikte mücadele ederlerse başarıya ulaşabilirler" (4)

Enternasyonalizmi, aynı zamanda emperyalizmin sürekli olarak dünyayı tedirgin ettiği savaş tehdidide gerektirmektedir. Emperyalizm açısından savaş, egemenlik alanlarını paylaşma, devrimci hareketi ezme ve gerkçekleştiği yerlerde scsyalist kazanımları tasviye etme aracıdır. Tüm ülkeler emekçilerinin görevi savaşa engel olmak ve barışı korumaktır.

Ulusal özelliklerin ve ulusal görevlerinde göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Çünkü, bilimsel sosyalistler, ulusal çıkarların en tutarlı savuncusudurlar. Ulusal özelliklere önem verilmemesi, işçi sınıfının kurtuluşu için mücadeleye zarar verebilir. İşçi sınıfının enternasyonal görevini yerine getirebilmesi, büyük ölçüde, bu görevlerin ulusal ve tarihsel koşullarla uyum içinde olmasına bağlıdır.

Ulusal özelliklerle, uluslararası özelliklerin birbirine uyum içinde bulunması gereklidir. Lenin, bu iki görevin nasıl uyumlu kılınacağını, ulusal özelliklerin dikkate alınmasının ne ölçüde ortak, enternasyonal yana yansıyacağını belirtmiştir. Uluslararası taktik birliğinin "ayrıntı sorunlarda bu ilkeleri doğru bir şekilde değişikliğe uğratan, bunların ulusal ve politik özelliklere gereği gibi intibak ettiren ve ayarlayan komünizmin temel ilkelerini uygulaması" (5) gerekir.

Ulusal unsur ile uluslar arası unsurun karşılıklı bağıntısı sorununda önemli bir diğer yönde, uluslararası unsura ilk planda yer verilmesidir. "Bütün ülkelerde devrimin gelişmesi, desteklenmesi ve uyandırılması için tek bir ülkede gerçekleştirilebilecek olanın azamisini" (6) gerçekleştiren bir taktik, ancak enternasyonal mahiyette olursa başarıya ulaşabilir. Bu yüzden zafer uluslararası dayanışmadadır.

İŞÇİ SINIFININ ZAFERE GİDEN YOLDAKİ EN BÜYÜK SİLAHI PARTİSİDİR

Uluslararası dayanışmayı gerçekleştirme, ulusal özellikleri gözetme ve bunların ne ölçüde ortak, enternasyonal yana yansıyacağını görebilme, ancak, işçi sınıfının bağımsız politik hareketi, partisi aracılığı ile olabilir.

Partinin bu görevi başarıyla yerine getirebilmesi ve işçi sınıfının politik örgütü olma hakkını kazanabilmesi, onda bazı özelliklerin olmasını gerektirir. Bu özelliklerden birinin dahi göz ardı edilmesi o partiye işçi sınıfı partisi olma niteliğini kaybettirir.

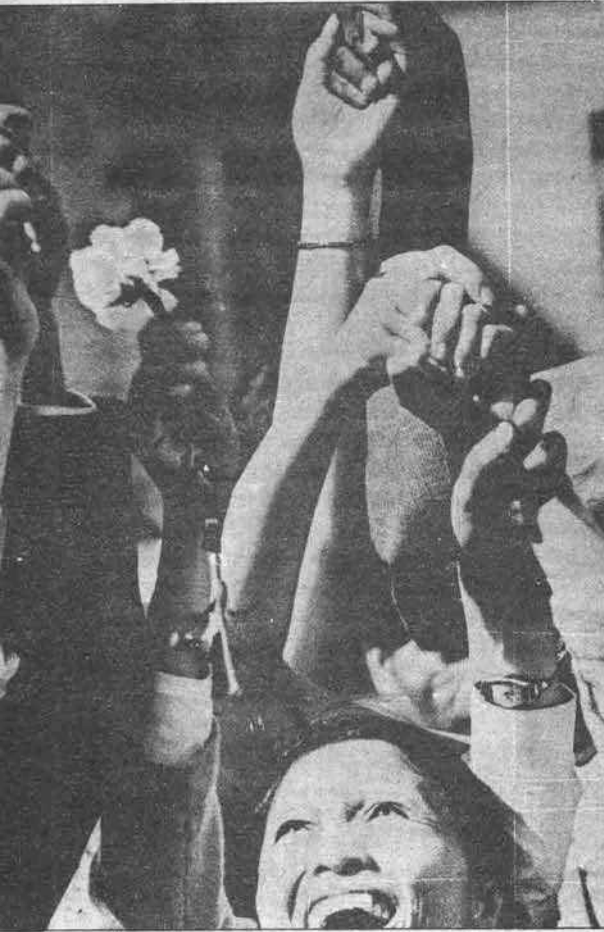
Lenin'e göre, parti, işçi sınıfının politik örgütlenmesinin en yüksek biçimidir. İşçi sınıfı partisinin ilk önce ve en başta gelen özelliği bilimsel sosyalist teorinin yaratıcı uygulaması ve geliştirilmesi, bilimsel ileri görüşlülük ve ister "sağ"dan isterse "sol"dan gelsin, bilimsel sosyalizmi saptırma çabalarını hoşgörmemesidir. Teori, bir partinin devrimci dönüşümünün nihai hedefiyle güncel görevleri arasında doğru bir denge kurmasının faaliyetlerini nihai hedefe bağlı kılmasının ve ara aşamalarda elde edeceği kısmi başarıları bu hedefe göre tartmasının yardımcısıdır.

Taşlaşmış, büyük kitlelerden yalıtılmış bir örgütün, kitlelerin katılımı olmaksızın başarıya ulaşması olanaksızdır. İdeolojik olgunluk ve yapısal bütünlüğün bileşimi, partinin, devrimci faaliyetini belirlemesine ve gerçekten öncü olmasına izin verir. Bu yüzden "kitlelerden uzaklaşmaksızın, aksine, daima onlara daha çok yakınlaşarak, onları devrimci bilince ve devrimci savaşıma doğru yükselterek" (7) hedefe doğru ilerlemek zorundadır.

İşçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler arasında çalışmak ve

ALİZM VE PARTİ

ARAŞTIRMA
IŞTIR.

onlarla sıkı bağlar kurabilmek, onların içinden en ileri unsurları kazanmak ve üyesi olarak bünyesinde barındırmak zorundadır. Bunların sayısını da yüksek tutmak, partinin başarılarında büyük bir etkendir. Fakat buradan partinin bir üyeler toplamı olduğu görüşüne saplanmak yanlıştır. Parti birimlerin toplamıdır ve ilk kurulduğu andan en gelişmiş olduğu ana kadar bu birimleri içinde barındırır.

İDEOLOJİ VE ÖRGÜTLÜLÜK PARTİ DİSİPLİNİNİN TEMELİDİR

İdeolojik ve teorik düzey örgütlülük ve disiplinle sıkı sıkıya ilişkilidir. Bu da partinin devrimci mücadeledeki en umulmadık değişmelere ve dönüşlere hızla ve esneklikle cevap vermesini olanaklı kılar. Fakat bilimsel sosyalizmden sapkın unsurlar, demokratik merkeziyetçiliğin demokrasiyi zedelediğini, liderlik otoritesi, kararların yerine getirilmesinde "kışla" işleyişine yol açtığını öne sürerek parti disiplini ve örgütlülüğüne saldırırlar.

Aslında bilimsel sosyalist anlamda demokratik merkeziyetçilik, parti kadrolarının öz-eleştiri zihniyetiyle eğitilmesi, parti-içi demokrasi temeli üzerinde üyelerinin faaliyetlerinin ve girişim ruhunun geliştirilmesidir. Deneyimler, demokratik merkeziyetçiliğin tutarlı bir şekilde uygulanmasının önemini ortaya çıkarmıştır. Bu yüzden bilimsel sosyalist partiler demokratik merkeziyetçiliğe büyük önem verirler ve program ve tüzüklerinde önemli bir kısmı ayırırlar. "Parti Üyesi", "Parti meselelerini, bağlı olduğu organ veya kuruluşta ve onun görev ve sorumluluğu çerçevesinde en geniş özgürlük, objektif ve yapıcı eleştiri havası içinde tartışır. Parti yararına doğru ve geçerli sonucun alınmasında yardımcı olur. Konu sonuca bağlanıp yetkili organlarca karar verildikten sonra, kendi karşı görüşte de olsa karara uygun davranır ve kararın yürürlüğe konup gerçeklik kazanması için bütün olanakları ile çabada bulunur" (8)

Bilimsel sosyalistler, bütün mücadele biçimlerini en iyi bir şekilde kavramalı, birinden öbürüne, geçebilme yeteneğinde olmalıdırlar. Çünkü, tüm canlı organizmalar gibi partide sürekli olarak gelişme göstermekte, bir mücadele biçiminin yerini diğer bir mücadele biçimi almak zorunda kalmaktadır.

Kitlelerle sıkı bağlar kurmak ve kitleleri yönlendirmek işçi sınıfı partilerinin en önde gelen görevlerinden biridir. İşçi sınıfı partisi bu görevi başarabilmek için işçi ve emekçilerin ekonomik demokratik örgütleri olan sendikalar ve kitle örgütlerinde aktif bir şekilde çalışır. Ekonomik ve demokratik taleplerin en tutarlı savunucusu olarak işçi ve emekçilerle sıkı bağlar kurar. Günlük taleplerden çıkarak asıl hedefi, nihai hedefi gösterir ve kitleleri bu hedefe yöneltir.

İŞÇİ SINIFI PARTİSİ TÜM MÜCADELE BİÇİMLERİNİ EN İYİ BİRLEŞTİREN KULLANAN VE KULLANDIRAN TEK ÖRGÜTTÜR

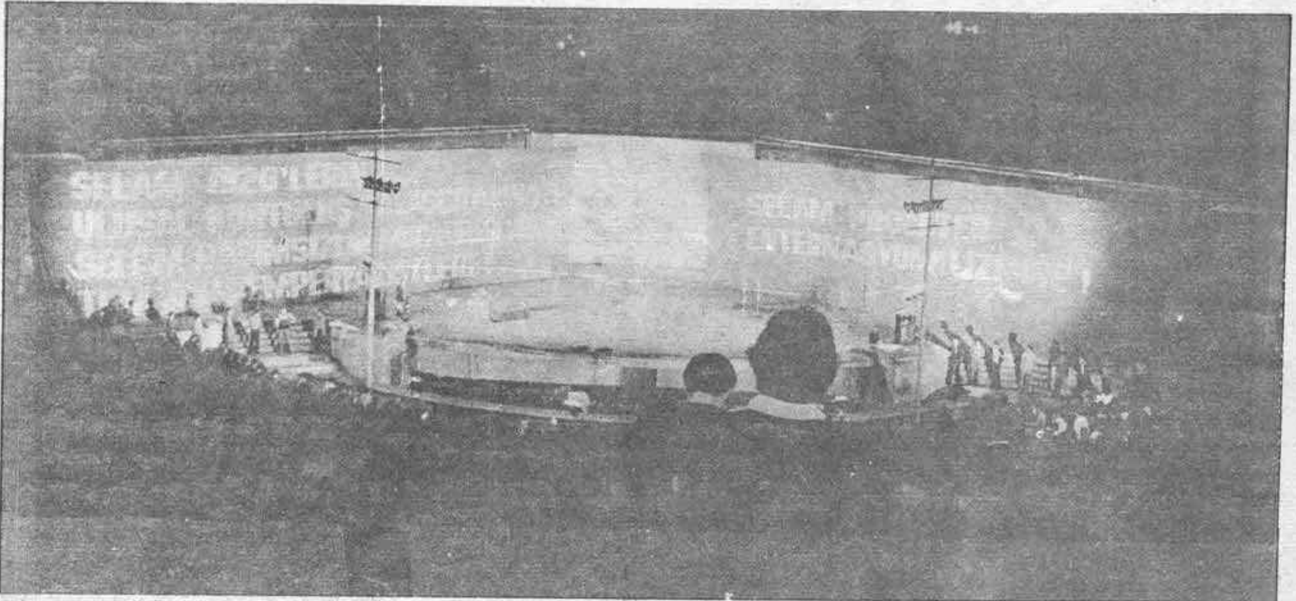
İşçi sınıfı partilerinin en önemli mücadele biçimlerinden biride parlamento çalışmalarına ve seçim kampanyalarına katılmaktır. Çünkü, parlamento bütün sınıf çıkar ve çatışmalarını yansıtan bir sınıf kavgası alanıdır. Fakat parlamenter mücadeleyi tek mücadele biçimi olarak ele almak işçi sınıfı partisini revizyonizme ve reformizme götürür. Parlamenter mücadele, işçi sınıfına parlamento dışı mücadelesinde yardım eder.

Bu yüzden işçi sınıfı partileri seçim kampanyalarının ve parlamento çalışmalarının nedeni ve nasıl olması gerektiğini iyi bilirler ve her zaman vurgularlar. 'Seçimlerin önemi seçim döneminde Partimizin sesini ve görüşlerini ülke çapında duyurabilmekle sınırlı değildir. Seçimlere katılmanın hedefi parlamentoya girebilmek ve parlamentoyu bir forum, bir kürsü olarak kullanabilmek, burjuva iktidarının işçi emekçi halk kitlelerine karşıt politikasını olabildiğince sınırlayabilme olanağına kavuşmaktır'' (9)

ENTERNASYONALİZM PARTİNİN CAN DAMARIDIR

Bilimsel sosyalizmin en temel ve değişmez ilkeleri olan proletarya diktatörlüğü ve proleter enternasyonalizmi işçi sınıfı partilerinin vazgeçilmez ilkeleridir. (Proletarya Diktatörlüğü konusunda geniş bilgi için V.Lenin'in Devlet ve İhtilal kitabı). Proletarya enternasyonalizmine daha önce değinilmişti. Günümüzde ise, enternasyonalizmin anlamı büyük ölçüde artmış, toplumsal tabanı genişlemiş, içeriği derinlik kazanmış ve kendini ortaya koyma biçimleri çok çeşitli hale gelmiştir. ''Şimdi, uluslararası düzeyde, biçimde bir farklılık meydana gelmiştir. Bu biçimdeki fark ise tarihsel şartlardan, dünya işçi sınıfı hareketinin gelişmiş olmasından doğmaktadır. Bugün artık her ülkede işçi sınıfı hareketi uzunca bir tarihe sahiptir. Bu tarihsel gelişmesinde geniş ve zengin tecrübeler kazanmıştır, kendi toplumunun şartlarını daha iyi öğrenmiştir. Kendi toplumuyla daha sıkı temaslar kurmuş ve kenetlenmiş, kendi toplumundaki hareketi, daha yetenekli olarak yürütebilir bir duruma gelmiştir. Tek merkez, bir karar merkezi yoktur ama, bu uluslararası dayanışma yoktur, ilişkiler yoktur, karar alma olanakları yoktur anlamına gelmiyor. Zaman zaman dünya çapında konferanslar yapılmakta ve özellikle bu konferanslara hazırlık çalışmalarında çeşitli ülkelerin işçi sınıfının ve hareketinin karşılaştığı sorunlar ortaya konmakta, deneyimler yeni edinilen bilgiler ortaya dökülmekte; bilgi, görüş alış verişi olmakta, meseleler tartışılmakta, karşılıklı eleştiriler yapılmakta ve sonunda anlaşmaya varılan konular tesbit edilerek kamuoyuna ilan edilmektedir'' Burjuvazi, boşuna ellerini oğuşturup 'enternasyonalizm ortadan kalkıyor'' diye sevinmektedir. Sevinmesin burjuvazi. Kendi nasıl dünya çapında örgütlenip çok uluslu şirketler vasıtasıyla dünyadaki az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkeler üzerinde hegemonya kurmaya çalışıyorsa, bu çalışmalarda daima karşısında, ona karşı etkin mücadele veren uluslararası dayanışma içindeki işçi sınıfı hareketini ve dünya sosyalist sistemini bulacaktır'' (10)

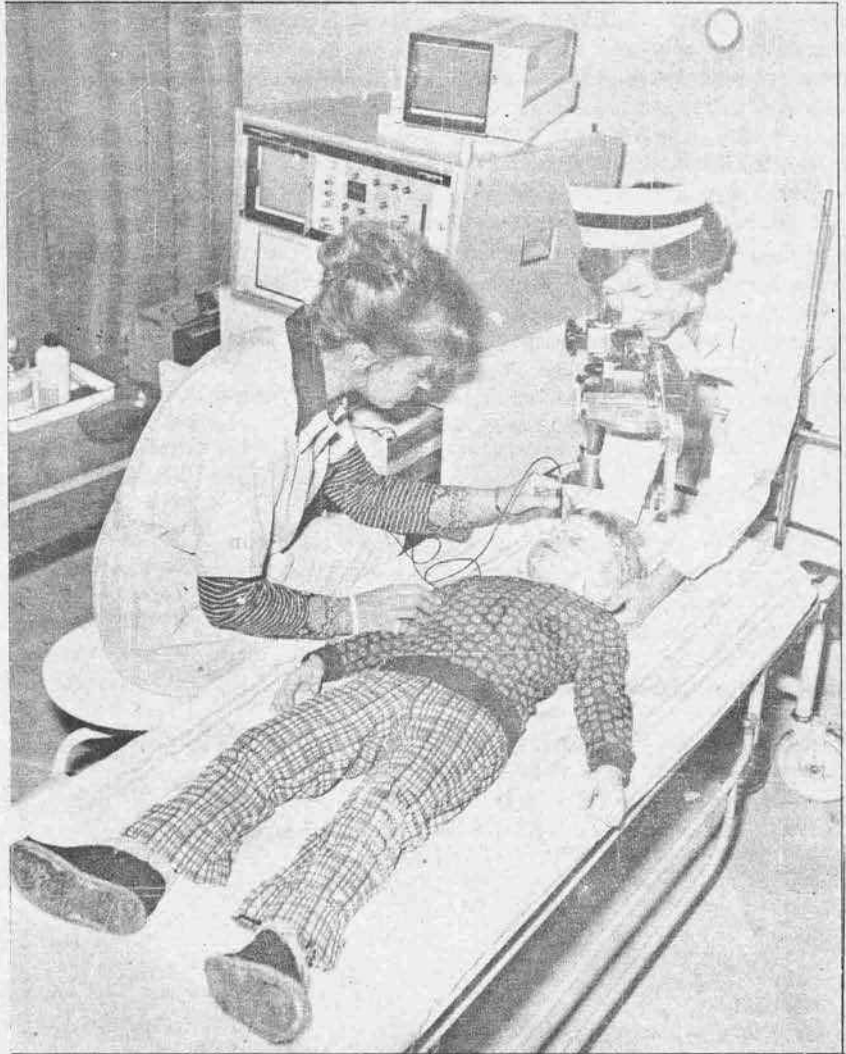
1) Genç Öncü Sayı 3 Sayfa 20
2) Genç Öncü Sayı 3 Sayfa 23
3) Genç Öncü Sayı 4 Sayfa 20
4) V. Lenin, Toplu Eserler Cilt 2 Sayfa 105-106
5) V.Lenin, Toplu Eserler Cilt 31 Sayfa 88-89
6) V. Lenin, Toplu Eserler Cilt 28 Sayfa 302
7) V. Lenin, Eserler, Paris-Moskova 1963 Cilt 33 Sayfa 211
8) TİP Program ve Tüzüğü Sayfa 76
9) Behice Boran Çark Başak Sayı 29 Sayfa 3
10) Behice Boran Çark Başak Sayı 17-18 Sayfa 16

Sosyalizm

Kurşunlanarak veya hastalanarak ölmek değil, sağlıklı bir yaşam

GENÇ ÖNCÜ
BASIN, YAYIN
PROPAGANDA
BÜROSU'NCA
HAZIRLANMIŞTIR.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) nun sağlık tanımı şöyle: "Sağlık, kişinin bedensel, ruhsal ve toplumsal yönden tam iyilik halinde olması anlamını taşır" Sağlık sorununun toplumsal bir sorun olarak ele alınması yüzyılımızda başlamıştır. Bunda da sosyalist ülkelerin böyle uygulamaları ve üyesi oldukları uluslararası örgütler aracılığıyla soruna bireysel olarak yaklaşan emperyalist kapitalist sisteme baskı yapmaları etkili olmuştur. Bırakın kapitalizm öncesi üretim biçimlerini kapitalizmin ilk dönemlerinde bile sağlık kişisel bir sorun gibi ele alınmaktaydı. Ama, günümüzde sağlık bir kişisel sorun olmaktan çıkmıştır veya çıkmak üzeredir. Sosyalist sistemden sonra emperyalist-kapitalist sistemde de devlet soruna şu veya bu biçimde el atmak zorunda kalmıştır.

EMPERYALİST-KAPİTALİST SİSTEMDE SAĞLIK HİZMETLERİ SINIFSAL VE BÖLGESEL ÖZELLİK TAŞIR

Kapitalist ülkelerde sağlık sorununa devletin el atması bir mücadeleler süreci sonucunda yavaş yavaş gerçekleşmiştir. Çünkü kapitalist ülkelerde herşey gibi sağlık hizmeti de bir metadır. Yani sağlık hizmeti alınır, satılır durumdadır. Bu hizmette nicel ve nitel olarak daha fazla yararlanabilmek için daha fazla satın alma gücüne sahip olmak gerekir. Çok para veren bu hizmetin daha iyisinden, daha çok yararlanabilir. O halde parayla alınıp satılabilen bu hizmeti verenler de en çok para kazanabilecekleri yerleri, bölgeleri seçeceklerdir. Bunun sonucunda da sınıfsal ayrımdan başka bölgesel ayrımda bu hizmetten yararlanmaya etki eder. Bunun en somut örneğini Türkiye'de görmek olasıdır. Doktor başına düşen nüfus Ankara'da 500, İstanbul'da 490, Adıyaman'da 15 870, Niğde'de 17 150, Gümüşhane' de 14 170 dir. Buna kır-kent ayrımını da eklersek bölgesel farklılıkların sonucu daha iyi anlaşılabilir.

KORUYUCU VE YAYGIN SAĞLIK ÖRGÜTLENMESİ

Sağlık hizmetlerinin tümünün devletleştirildiği, sağlık hizmetlerinin

kâr amacı ile verilmediği bir üretim biçimi için sağlık hizmetlerinin sınıfsal ve bölgesel özellikler göstermesi olanaksızdır. Sağlık hizmetlerini herkese, parasız vermeyi bir görev sayan sosyalist ülkelerde sağlık hizmetlerinin tümü doktorundan-ilacına, ameliyatından-protezine kadar ücretsiz olarak verilmektedir. Sağlık hizmetlerinin veriliş biçimi de değişmiştir. Teşhis ve tedavinin esas alındığı kapitalist toplumlara zıt olarak sosyalist toplumlarda sağlık hizmetlerinin amacı korumak ve iyileştirmektir. Kapitalist ülkelerde koruyucu sağlık hizmetleri hiç ilgi görmez ve uygulanmazken sosyalist ülkeler sağlık hizmetlerinde ağırlığı bu yöne kanalize etmektedirler.

Koruyucu sağlık hizmetlerinin ağırlık kazandığı sosyalist ülkelerde bu uygulamanın başarısı olarak hastalık sayısında önemli ölçüde azalma ve ortalama yaşam süresinde artış görülmektedir. Bulgaristan'da 1926-1927 yılında 44 olan ortalama ölüm yaşı 74'e yükselmiş, 1940'larda binde 138,9 olan çocuk ölüm oranı günümüzde binde 26,2 ye inmiştir. Diğer sosyalist ülkelerde de aynı başarıları görmek olasıdır.

ÜLKELERE GÖRE SÜT ÇOCUĞU ÖLÜM ORANI

ÜLKE	ÖLÜM ORANI (Binde)
ABD	22
İTALYA	29
SSCB	24
BULGARİSTAN	26
YUNANİSTAN	31
TÜRKİYE	53

Tablodan da görüldüğü gibi çocuk ölüm oranı sosyalist ülkelerde minimum düzeylere kadar düşmüştür.

ÜLKELERE GÖRE ORTALAMA YAŞAM SÜRESİ

ÜLKE	ORTALAMA YAŞ SÜRESİ
ABD	70 yıl
FRANSA	71 yıl
İNGİLTERE	71 yıl
FEDERAL ALMANYA	69 yıl
DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ	72 yıl
BULGARİSTAN	74 yıl
SSCB	70 YIL
TÜRKİYE	54 yıl

Bu tablodan görebileceğimiz en açık fark iki Almanya arasındaki rakamlardır.

Bu başarılara sosyalist ülkelerin eleman ve cihaz sayısı artışları da etkili olmaktadır. Sosyalist ülkelerde sağlık elemanı, hastane sayıları hızla artmaktadır. Bölgesel ayrımı doğuran nedenler bulunmadığı için de sağlık hizmetleri ülkenin her tarafını bir ağ gibi sarmaktadır. SSCB'de 1913' de 10000 kişiye düşen doktor sayısı 1,8 iken bugün bu rakam 33,4 dür. Aynı rakam Bulgaristanda 25,7 Macaristanda 25,6, Demokratik Alman Cumhuriyetinde 23,2 İngiltere'de 15, 7, İtalya'da 18,4, ABD'de 21.0. Türkiye'de ise 6,7 dir.

Bu rakamlar yorumlanmayacak kadar açık.

SSCB de her 10 000 kişiye düşen hastane yatak sayısı 119, Bulgaristan' da 95, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde 112 dir. Kapitalist ülkelerde ise aynı düzeyi görmek olası değildir.

Sosyalist ülkelerde sağlık hizmetleri insanların en az olduğu yerlerden, en kalabalık olduğu yerlere kadar örgütlenmiş ve serpiştirilmiştir. Kırsal alanda birbirinden 4-5 kilometreden fazla mesafede olmayan hastane ve klinikler vardır. Her klinik veya hastanede, laboratuar, ameliyathane, doktor ve sağlık personeli mevcuttur. Ulaşımın gelişmiş olması doktorların en kısa zamanda köylere yetişmesine olanak tanımaktadır. Kırsal alana serpiştirilen ve kentlerdeki hastanelere göre küçük olan bu klinik ve hastaneler günde 400 hastayı muayene edebilecek niteliktedir. Kentlerdeki hastaneler ise günde 2000 kadar hastaya bakabilecek durumdadır. Ayrıca kentlerde çeşitli nitelikte ve büyüklükte hastaneler vardır. Gerek kırsal alanda gerekse kentte sağlık hizmetleri ücretsizdir. İlaçlar ise ya ücretsiz olarak verilmekte ya da çok düşük fiyatla verilmektedir. Tüm sağlık örgütlerinde eczane olduğu gibi kentlerde ve kırda da

eczaneler vardır. SSCB de yaklaşık her 4-5000 bin kişi için bir eczane vardır. Eczanelerde de ilaçlar çok düşük fiyatla satılmaktadır.

Herşey gibi sağlık hizmetleri de ülkede izlenen ekonomi politikası ile yakından ilgilidir. Ekonomi politikası yalnız sağlık hizmetlerini etkilemekle kalmaz geniş yığınları oluşturan, işçi ve emekçilerin işgüvenliği ve işçi sağlığını da etkiler. Sağlık hizmetlerine verilen önem gibi işçi sağlığına ve işgüvenliğine verilen önemde üretim biçimine göre biçim alır.

İŞGÜVENLİĞİ-İŞÇİ SAĞLIĞI

Kapitalist ülkelerde burjuvazinin yatırım yaparken amacı kârdır. Burjuvaziyi yalnızca kâr güdüsü ilgilendirir. Bundan başka herşey ikinci planda gelir. Tüm üretimi yapan, hayatı yaratanların, burjuvazinin kârını üretenlerin sağlığı bile ikinci planda gelir. Burjuvazi işçilerin emekçilerin sağlığı için yatırım yapmak istemez. Bunları ölü, kâr getirmeyen hatta kârı azaltan yatırımlar olarak görür. Bu nedenle sağlık hizmetlerini devletin üzerine almasını ister. Zaten verginin büyük kısmını ödeyen işçiler ve emekçilerden bu defa da devlet sağlık hizmetleri için para keser. Yani sınıflı toplumda devlet işçilerin-emekçilerin sağlık hizmetleri için para keser ama, bunun da ancak bir kısmını yerine getirir. Türkiye'de SSK hastanelerinin durumu ve SSK'nın paralarının kimlere gittiği herkesçe bilinmektedir.

Kârın birinci amaç olmadığı sosyalist toplumlarda sağlık hizmetlerini üstlenen devlet işçi sağlığını ön planda tutmaktadır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili sorunlar ve çözümleri ülkenin genel sağlık sorunlarından bağımsız ele alınamaz.

Kapitalist ülkelerde katedilen yollar ve sosyalist ülkelerdeki soruna bakış açısı büyük farklılıklar göstermektedir. Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının ve demokratik toplumsal muhalefetin bilimsel ve örgütlü mücadelesi sonunda, burjuvazinin işçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerinin geliştirilmesi doğrultusunda bir yükümlülük altına girdiği görülüyor. Bu yükümlülük burjuvazinin kâr oranını azaltıyor. Bu da burjuvazinin, hizmeti denetlenebilir yükümlülükler nedeni ile kâr oranını azaltmayacak en az düzeyde tutmasına neden oluyor.

Sosyalist ülkelede ise sistem kendi içinde denetim kurmuştur. Hizmet denetimi, sosyalist ülkelerde bizzat işçi sınıfı tarafından yapılmaktadır. Üretimin tüm safhalarını gerçekleştiren işçi sınıfı işgüvenliği konusunda etkin önlemler almaktadır. Alınan bu önlemler sonucudur ki işkazaları en az sayıda sosyalist ülkelrde olmaktadır. İş kazasına meydan vermemek, olsa bile en az kayıpla kurtulmak amaç olunca, bu alanda yatırımdan kaçınılmamaktadır.

Sosyalist ülkelerde meslek hastalıklarına da üretim biçiminin özelliklerinden otürü kapitalist ülkelere oranla daha fazla ağırlık verilmektedir. Çeşitli meslekte çalışan kişiler zamanla mesleğin getirdiği hastalıklara yakalanmaktadırlar. Bu hastalıkların sonucunda sakat kalma olduğu gibi ölüm de vardır.Sosyalist ülkeler aldıkları önlemler sonucu meslek hastalığına yakalanma oranını ve meslek hastalığının tahripkar etkisini önemli ölçüde azaltmışlardır. Kapitalist ülkelerde matbaa, kurşun, Aliminyum işçileri meslek hastalığının etkisini azaltmak için gerekli olan yoğurdu bile ancak toplu iş sözleşmesine geçirterek alabilmektedirler.

Sosyalist ülkelerde genel sağlık hizmetine paralel olarak işçi sağlığı hizmetleri de gelişmiştir. Tüm işyerlerinde sağlık örgütleri mevcuttur. Sağlık örgütlerinin gelişmişliği ve niteliği işyerinin büyüklüğü ile yakından ilgilidir. İşçi sayısının fazla olduğu işyerlerinde küçük de olsa tam teşekküllü hastaneler vardır. İşçiler bu sağlık örgütlerine her zaman başvurabilmekte, ücretsiz tedavi olabilmektedirler. Kadın işçiler fiziksel özelliklerinden ötürü bazı işkollarında çalıştırılmamaktadırlar. Ayrıca kadın işçilere hamileliğin ilk dönemlerinden doğumdan sonraki 6 aya kadar özel ve ihtimamlı bir sağlık hizmeti verilmektedir. Ana-çocuk sağlığı merkezleri yaygınlaştırılmıştır.

Bunlardan ayrı olarak SOSYALİST ÜLKELERDE HER İŞÇİNİN ENGEÇ 6 AYDA BİR GENEL SAĞLIK MUAYENESİNDEN GEÇME ZORUNLULUĞU VARDIR. Çalışan insan en geç altı ayda hiçbirşey olmasa bile muayene olmaktadır. Genel olarak geliştirilen koruyucu sağlık hizmetlerinin bir parçası olarak geliştirilen bu yöntem işçi sağlığı konusunda başarılı sonuçlar vermektedir.

SONUÇ

Topluma sağlanan sağlık hizmetlerinde, hem anlayış açısından ve hem de uygulama alanında sosyalist ülkeler ve kapitalist ülkeler arasındaki fark böylelikle ortaya çıkmaktadır. Diğer tüm hizmetlerde olduğu gibi sağlık alanında da, kapitalist ülkelerde hizmetlerde kâr amacı ile sosyalisk ülkelerde toplumun her kesitine refah anlayışları somutlanmaktadır. Rakamlar ve veriler bunu açıkça göstermektedir.

Meslek hastalıkları yönünden diğer bir ölçüt de MAC (İş yerinde izin verilebilecek zararlı etkenin en fazla değeri) dir. YASAL olarak bu değeri ne kadar küçük tutarsanız işçiyi meslek hastalığına karşı o kadar korumuş olursunuz. Bazı zararlı etkenler yönünden, değişik birkaç ülkede belirlenen değerlere bakılırsa

MAC DEĞERLERİ Mgr/m3

Madde Adı	*SSCB*	*BULGARİSTAN*	*POLONYA*	*ABD*	*B.ALMANYA*	*İNGİLTERE*
Aseton	*200*	*200*	*200*	*2400*	*2400*	*2400*
Koilen	*50*	*100*	*100*	*435*	*870*	*435*
Kurşun	*0.01*	*0.01*	*0.05*	*0.15*	*0.2*	*0.15*
Toluen	*50*	*100*	*100*	*375*	*750*	*375*
K.dioksit	*5000*	*5000*	*—*	*9000*	*9000*	*9000*
K.monoksit	*20*	*30*	*30*	*55*	*55*	*55*

Görüldüğü gibi kapitalist ülkelerde işyerinde sağlığa zararlı maddeleri azaltıcı çalışma ya da önlem, sosyalist ülkelerdeki ile karşılaştırılamayacak kadar azdır.

SELAM BÜYÜK EKİM DEVRİMİNE!

Büyük Ekim Devrimi'nin 61. Yıldönümü 7 Kasım'da başta sosyalist ülkeler olmak üzere dünya devrimci güçlerince kutlanacak. Ekim Devrimi'nin çağımızın en önemli olayı olduğu artık yalnızca dünya devrimci güçlerince değil, burjuva ideologlarınca da kabul görüyor. 1917'de iktidarın işçi, köylü ve asker temsilcileri sovyetlerine geçmesinde sonra tüm güçleriyle saldırıya geçen emperyalistler bugün sosyalist sistemi bir olgu olarak görmek ve kabul etmek zorunda kalıyorlar. 17'lerde Sovyet iktidarı bir yıl yaşamaz diyenler, Sovyetlerin açlık ve ölümden başka Rus halkına hiçbirşey sağlayamayacağını ileri sürenler bugün Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist ülkelerin ekonomik ve politik başarıları karşısında susmayı tercih ediyorlar.

Ekim Devrimi, daha önce yaşanmış devrimlerden çok önemli nitelik farklılıklarına sahip olması açısından önem taşımaktadır. Devrimler insanlık tarihinin devindirici gücü olarak ele alınmaktadır. Ancak Ekim Devrimi'nin önemi yalnızca çürümüş bir düzene son vermek gibi bir misyonla sınırlı tutulamaz. Ekim Devrimi'nin en önemli ve diğer devrimlerden ayırdedici yanlarından biri sömürüye son vermeyi amaçlamış olmasıdır. Burjuva devrimleri insanlık tarihinde çok önemli bir yere sahip olmakla birlikte, bir sömürücü sınıfın iktidarına son vermiş ancak iktidarı başka bir sömürücü sınıfın eline teslim etmiştir. Behice Boran Ekim Devrimi'nin bu niteliğini Moskova'dan Türkiye İşçi Partisi'nin 60. yıl kutlama toplantısına gönderdiği mesajda şöyle dile getirmiştir: *"Büyük Ekim Devrimi'nin tarihsel önemi kapitalizmden sosyalizme diyalektik sıçrama olmasıyla da sınırlı değildir. Binlerce yıldır sürüp giden meta üretiminin sömürüye dayalı sınıflı toplumların sona erdirilmesinin, insanın insanı sömürmediği* **sınıfsız** *toplumlar çağının başlatılmasının devrimidir. Büyük Ekim Devrimi feodalizmden kapitalizme geçişte olduğu gibi bir tür sömürü düzeninden ve sınıflı toplumdan, bir başka tür sömürü düzenine ve sınıflı topluma geçiş değildir."(1)*

Bu niteliğiyle Ekim Devrimi yeni bir çağın başlangıcını belirlemektedir. Çağımızın temel niteliği kapitalizmden sosyalizme geçiştir. Kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı Ekim Devrimi ile başlamıştır. Bu olgu tüm dünya işçi ve komünist partilerinin programlarında dile getirilmektedir. Komünist ve işçi partilerinin toplantılarında imzalanan belgelerde Ekim Devrimi'nin bu niteliği vurgulanmaktadır. Uluslararası Komünist ve İşçi Partilerinin 1960 Yılında yapılan toplantısı belgelerinde konuya ilişkin olarak şöyle denilmektedir: *"Çağımızı esas olarak belirleyen şey Rusya'daki Ekim Devrimiyle başlayan kapitalizmden sosyalizme geçiştir. Böylelikle yeryüzü nüfusunun üçte birinden fazlası - 950 milyon kişiden çok - sosyalizm yoluna girmiş ve yeni bir yaşam inşa etmektedir. Sosyalizm güçlerinin korkunç büyümesi savaş sonrası dönemde anti-emperyalist ulusal hareketin coşkun atılımını getirdi."(2)*

Ekim Devrimi ve dünyada ilk sosyalist ülke Sovyetler Birliği'nin başarıları kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketleri ve sömürge sistemini parçalayan ulusal kurtuluş savaşları üzerinde büyük etki yaratmıştır. Lenin'in ülkesinin dünya emperyalist kapitalist sistemine vurduğu darbe devrimci dalganın kabarmasına, büyük bir devrimci atılım döneminin başlamasına yol açmıştır.

Ekim Devrimi'nin hemen ertesinde 1918'de Macaristan'da sosyalist devrim gerçekleşti. Almanya'da işçi sınıfı iktidarda büyük bir ağırlıkla temsil edilmeye başladı. Diğer birçok kapitalist ülkede işçi sınıfı ve emekçi yığınlar büyük bir atılım gerçekleştirdiler. Ekim Devrimi'nin yarattığı devrimci dalga yalnızca kapitalist ülkelerde kendini duyurmadı. Ekim Devriminin emperyalizme vurduğu darbe ve Sovyetler ülkesinin maddi ve manevi yardımları sömürge ve yarı sömürge ülkelerde anti emperyalist ulusal kurtuluş hareketlerinin zafer kazanmasında önemli katkılar sağladı. İlk antiemperyalist kurtuluş savaşını gerçekleştiren Türkiye, Sovyetler Birliği'nden büyük maddi ve politik destek gördü.

Görüldüğü üzere Ekim Devrimi'nin etkisi ve Sovyetler Birliği'nin kazanılması, devrimci sürecin belirleyici gücü haline gelmişti. Bu sonuç, çağın temel çelişkisinin ne olduğunun kolaylıkla görülmesini sağladı. Artık dünya arenasında kapitalizm tek sistem olmaktan çıkmıştı. Kapitalizm karşısında yeni bir toplumsal sistem olan sosyalizm yerini aldı. Kapitalizm-sosyalizm çelişkisi çağın temel ve belirleyici çelişkisi haline geldi.

Sosyalizmin bir dünya sistemi haline geldiği II. Dünya Savaşı'ndan sonra çağın temel çelişkisi toplumsal olaylar üzerindeki etkisini güçlendirdi. Sosyalist sistemin etkinliği temel ***çelişkinin*** çözümünde belirleyici konuma yükseldi.

EKİM DEVRİMİNİN ÖZGÜN YANI

Ekim Devriminin önemi yalnızca kapitalizmden sosyalizme geçiş çağının başlanıcını oluşturmasıyla ve emperyalist kapitalist sisteme ilk darbeyi vurmasıyla açıklanamaz. Büyük

Ekim Sosyalist Devrimiyle sosyalizm teorik bir kavram olmaktan çıkmış, pratiğe uygulanmış ve bilimsel sosyalist harekete zengin deneyler kazandırmıştır.Lenin'in dahice çözümlemeleri Bolşevik Partisi'nin mücadele deneyimleri ve çalışma ilkeleri işçi sınıfı partilerine yol gösterici olmuştur. Elbette bu yol göstericilik Rus Devriminin, Rusya'nın şartlarına uygun özgün yollarını gözden ırak tutmayı gerektirmeyecektir. Rusya'nın devrim öncesindeki ekonomik ve politik durumu ve o günlerin dünya şartları Rus Devriminin başka ülkelerde ortaya aynen çıkamayacak olan gelişme perspektifini oluşturmaktadır.

Ancak Bolşevik Partisi'nin ve önderi Lenin'in Bilimsel Sosyalizm'ingenel ilkeleri olarak ele alınan tezlerin Ekim devrimiyle somutlanmış olmasını görmek zorunlu olmaktadır. Rus Devriminin özgün yanları bilimsel sosyalizmin genel ilkelerinin somutlanışını gözardı etmeyi hiç bir şekilde haklı kılmayacaktır.

Ülkemizde goşizmin çözümlemelerinde sık sık Rus devrim modelinden söz etmesi, ülkemiz devriminin bu "modele" uygun olmayacağını ileri sürmesi hatta daha da ileri giderek Lenin'in evrensel ilkeleri düzeyindeki tezlerini rehber edinen bilimsel sosyalistleri "şabloncu" olarak ilan etmesi Rus Devrimi'nin özgün ve genel niteliklerini incelemeyi gerekli kılmaktadır. Ülkemizdeki bütün sapmaların tamamının Lenin savunusuyla başlayıp, bilimsel sosyalizmin genel ilkelerine şu veya bu biçimde ters düşmeleri bu incelemeyi gerekli kılan başka bir neden olarak alınabilir.

EMPERYALİST SAVAŞ VE 1917 ŞUBAT BURJUVA DEVRİMİ

Bir avuç feodali temsil eden Çarlık Hükümeti Rusya'yı I. Emperyalist savaşa sokmuştu. Çar, İngiliz-Fransız emperyalistleriyle bağlayıcı anlaşmalar imzalamıştı. Çar için tek amaç fetih politikasını gerçekleştirmek ve militarizmi alabildiğine körüklemekti. Savaşın Rusya halklarına işçi ve emekçilere getirdiği yıkım ve sefalet önemli değildi. Polis ve diğer baskı örgütleriyle halk üzerinde denetim kurulmuştu. Ancak Cephe'de askerler arasında, savaşın yarattığı ekonomik çöküntü sonucu ortaya çıkan sefaletin ise halk arasında yarattığı tepki tüm baskılara karşı büyüyordu.

1917 Şubat Devrimi bu şartlar altında gerçekleşti. Çarlık yıkıldı. İktidar burjuvazinin eline geçti.

Ancak 1917 Şubat Devrimi halkın yaşam şartları üzerinde büyük bir değişiklik yaratmadı. Çarlık devrildi ama Çar döneminde kilit noktalarda bulunan bürokratlar büyük ölçüde yerinde kaldı. Rus halkının çoğunluğunun talebi olan savaşa son verilmesi yönünde hiç bir adım atılmadı. Fransız ve İngiliz emperyalistleriyle yapılan anlaşmalar feshedilmedi, tersine bağlar pekiştirildi.

Bütün bunlara karşı Şubat Devriminin kazanımları küçümsenemeyecek ölçüdeydi.Lenin'in deyimiyle Şubat Devriminden sonra Rusya emperyalist savaş sırasında burjuva demokratik devletler içinde en özgür olan ülke haline gelmişti. İşçi ve emekçi sınıfların amansız mücadeleleri sonucunda propaganda ve legal çalışma olanağı sağlanmıştı.

İKTİDARIN İKİLİ YAPISI

Bunların yanında Şubat Devriminin önemli sonucu olarak Devrim sorasında oluşan iktidarın ikili yapısı gösterilebilir. Bu yapı diğer bir çok ülkeden ayrı olarak Rus Devrimi'nin özgün yanını belirlemektedir. Şubat Devriminden sonra Rusya'da burjuvazinin ve toprak sahiplerinin hükümeti dışında işçi ve asker vekilleri sovyetleri oluşmuştur. Lenin bu konuda şöyle demektedir. *"Bizim devrimimizin başlıca özelliği, büyük bir dikkatle üzerinde düşünüp taşınmayı gerek-*

tiren özelliği, devrimin zaferinin hemen ertesi günü kurulan iktidarın ikiliğidir.

"İktidarın bu ikiliği iki hükümetin varlığıyla kendini gösteriyor. Burjuvazinin asıl gerçek hükümeti Lvov ve şürekasının bütün iktidar organlarını elinde tutan 'Geçici Hükümet' ile, işçi ve asker vekilleri sovyetlerinin temsil ettikleri devlet iktidarını elinde tutmayan, ama doğrudan doğruya halkın yadsınılamaz çoğunluğunun, işçilerin ve silah altındaki erlerin desteğine dayanan asıl olmayan bir hükümet, bir 'denetim' hükümetidir." (3)

İşçi ve asker vekilleri sovyetlerinın büyük ölçüde küçük burjuvazinin kontrolünde olması ve küçük burjuvazinin burjuvazi ile uzlaşma eğilimlerinin başlarda güçlü bir şekilde belirmesi Sovyetlerin iktidarı tamamıyla burjuva hükümet teslim etmesine yol açmıştır. Sovyetler ise yalnızca denetleyici görev üstlenmişlerdir. Bu gelişmede proletaryanın sayıca az ve bilinç düzeyinin düşük olmasının önemi büyüktür. Burjuva hükümetle uzlaşan ve bu hükümeti destekleyen oportünist menşevik ve sosyalist devrimcilerin ikiyüzlü politikalarının da bu gelişmede etkisi vardır.

Ancak bu gelişim Sovyetler'in önemini ve Rus Devrimi'ndeki özgün yanını ortadan kaldırmamıştır. Çünkü Sovyetler'in silahlı halk gücüne dayandığı bilinmektedir. Bolşevikler bu değerlendirme ile bir yandan Sovyetler içinde küçük burjuvazinin ve oportünistlerin etkinliğini kırmaya çalışırken diğer yandan bütün iktidarın Sovyetlere verilmesi sloganını ortaya attılar.

EKİM DEVRİMİ PRATİĞİ VE SOSYALİZME GEÇİŞİN GENEL YASALARI

Büyük Ekim Devrimi daha önce de belirtildiği üzere bilimsel sosyalizmin yalnızca Rusya ile sınırlı tutulmayacak olan genel ilkelerinin ve yasalarının somutlanmasında önemli bir konum kazanmıştır. Bunda elbette Lenin'in dahice çözümlemelerinin katkısı açıkça gözlenmektedir.

Bu ilkelerin başında işçi sınıfının bağımsız politik örgütlenmesinin her hal ve şartta gerekliliği ve devrimde işçi sınıfı partisinin öncülüğü sorunu gelmektedir. Ekim Devrimi öncesi ve sonrası gelişmeler baştan sona bu sorunun belirleyiciliğini kanıtlamıştır. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist politikasından sapmalar büyük ölçüde bu sorunun gözden ırak tutulmasından kaynaklanmıştır. Konuya ilişkin sapmaların en canlı ve en somut örnekleri 1917 Şubat ve Ekim Devrimleri arasında yaşanmıştır. Bolşevikler 17 Şubat Devrimi'nden sonra kurulan burjuva hükümetin kesinlikle desteklenmemesi gerektiğini ileri sürerken, temel görevin işçi ve emekçi sınıflar içinde yoğun ideolojik çalışma ve örgütlenme olduğunu belirtirken, menşevikler ve sosyalist devrimciler burjuvaziyle uzlaşma yolunu seçmişler ve bakanlık elde etme uğruna hükümette görev almışlardır. Daha da ötesi emperyalist savaşın sürmesi yönünde sosyal şoven bir politika gütmüşlerdir. Ancak Bolşevikler çok kısa sayılabilecek bir süre içinde bağımsız politik örgütlenmelerini geliştirmişler, uzlaşmacılığa karşı çıkarak yığınları kendi etraflarında toplamayı ve harekete geçirmeyi bilmişlerdir.

Günümüz Türkiye'sinde de sapmaların ayırdedici yanını bu temel ilke oluşturmaktadır. İşçi sınıfının politik hareketinin dışında hemen tüm gruplar şu veya bu gerekçe ile işçi sınıfının bağımsız politik örgütlenmesine karşı çıkmışlar sonuç olarak da burjuvaziyle uzlaşma konumuna düşmüşlerdir. Yakın dönemde yaşanan seçimler bu konuda önemli bir gösterge olmuştur.

Ekim Devrimi'nin diğer bir öğretici yanı da işçi ve emekçi sınıflarda yankılanacak somut hedeflerin ve sloganların tespit edilmesi gerekliliğidir. Şartların doğru tespiti ve şartlara uygun hedefler ve mücadele yöntemleri devrimin başarısında önemli bir faktördür. Bu anlamda ülkemizde "Tek Yol Devrim" sloganını papağan gibi tekrarlayan küçük burjuva devrimcilerine 17 Şubat Devrimi sonrası kitlelerde siyasetle ilgilenme eğiliminin alabildiğine yüksek olduğu ve devrimci dalganın kabardığı ancak bilinç düzeyinin düşük olduğu dönemde Lenin'in Kamanev ile yaptığı polemikte söylediklerini hatırlatmakta yarar var. *"O(Kamanev), beni şemamda 'bu devrimin (Şubat, burjuva demokratik devriminin) derhal sosyalist devrime geçişine' bel bağlamakla suçluyor. Bu yanlıştır. Devrimimizin derhal sosyalist devrime dönüşmesine bel bağlamak şöyle dursun, böyle bir tutumdan kesin olarak kaçındım... Bu alanda sadece sabırlı bir açıklama, anlatma çalışmasına güvendiğimi kesin bir dille ifade ettim. (Derhal gerçekleştirilebilecek bir değişikliği elde etmek için sabırlı olmaya ne gerek)" (4)*

İŞÇİ — KÖYLÜ İTTİFAKI

Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesinde önemli diğer bir faktör, kuşkusuz İşçi-Köylü ittifakının sağlanmış olmasıdır. Marksizm-Leninizm'in temel ilkelerinden biri olan devrimde işçi-köylü ittifakı sorunu Ekim Devrimi pratiğinde açık bir biçimde somutlanmış ve doğrulanmıştır.

Rusya'da 17 Şubat Devrimi toprak sorununa bir çözüm getirmemişti. Toprakta feodal ilişkiler büyük ölçüde varlığını sürdürüyordu. Topraksız ve az topraklı köylüler büyük toprak sahipleri karşısında durumları her geçen gün daha kötüye gidiyordu. Bu somut gelişim önceleri toprak işgallerine sonraları ise köylü ayaklanmalarına dönüşen eylemleri başlattı.

Burjuva hükümet köylülerin toprak sorununu çözmek yerine toplu katliam girişimlerinde bulundu. Bolşevik partisi ise "köylüye toprak" sloganıyla köylü eylemlerinin yanında yer aldı. Kısa bir süre içinde işçi-köylü ittifakının sağlanması yönünde hızlı adımlar atıldı. Ekim Devrimi'nde bu somut gelişim belirleyici faktör oluşturdu.

DEVRİMİN NESNEL VE ÖZNEL KOŞULLARI VE DEVRİMCİ SÜREÇ

Sosyalist devrimin nesnel ve öznel koşulları sorunu bilimsel sosyalist hareketin üzerinde önemle durmasını gerekli kılmaktadır. Devrimin gelişme perspektifinin ve bağlı olarak doğru tespitlerin yapılması ancak ülke koşullarının dikkatli incelenmesiyle ve sınıfların karşılıklı konumlarının doğru saptanmasıyla mümkündür.

Ekim Devrimi bu konuda zengin deneyler ortaya çıkarmıştır. Ekim Devrimi'nde yaşanan deneyler devrimde nesnel ve öznel koşullar sorununa yaklaşımın mihenk taşını oluşturan tezleri somutlamıştır. Günümüzde sağ ve sol sapmaların devrimin öznel ve nesnel koşullarını değerlendirilmesinde savruldukları yanlışlıklar daha 17 Ekim Devrimi sırasında gözlenmiş ve Bolşevikler tarafından mahkum edilmiştir.

Sağ revizyonizm devrimde nesnel koşulların olgunlaşmasını temel olarak almakta fakat devrimci kitlelerin bilinçli eylemlerinin önemini ve sosyalist devrimdeki önemini azımsamaktadırlar. Sol revizyonizm ise sosyalizmin nesnel koşullarının gelişme düzeyi maddi koşulların olgunlaşması dikkate olmamakta :, her hal ve şartta ve her gelişim düzeyinde iradi müdahalelerle devrimin başlatılmasının mümkün olduğunu ileri sürmektedirler.

Ekim Devrimi meydana geldiği koşullarda, Rusya'nın ekonomisi ortalama gelişmişlik düzeyini yansıt-

maktaydı. Sosyalizmin maddi, kültürel ön koşullarının olgunluştığını söylemek mümkün değildi. Ancak buna rağmen Bolşevik Parti Sosyalist Devrim hedefini koydu. İktidarın işçi ve köylülerce ele geçirilmesi için yoğun bir çalışma içine girildi. Menşevikler ve diğer sağ revizyonistler Rusya'nın gelişmişlik düzeyinin sosyalizm için henüz yeterli olmadığını, bu koşullarda devrimin başarıya ulaşamayacağını ileri sürdükleri bir dönemde Bolşeviklerin kitlelerdeki devrimci atılımı değerlendirmeleri ve uygun mücadele biçimleri önermeleriyle Ekim Devrimi başarıya ulaştı.

Kısacası Ekim Devrimi Sosyalist Devrim için gelişmiş bir kapitalizmi beklemenin yanlış olduğunu ekonominin ortalama gelişmişlik düzeyinin sosyalist devrim için elverişli koşullar yaratabileceğini kanıtlamıştır. Sosyalist devrimin nesnel koşulları içinde değerlendirilen Devrimci Durum ve devrimdeki önemi Ekim Devrimi'nin ve Lenin'in öğretisinin önemli bir yanını oluşturmaktadır.

Devrimci Durum'un önemi konusunda bütün sosyalist devrimlerin devrimci bir durumda patlak vermesi önemli bir göstergeyi oluşturmaktadır.

Devrimci Durum ülkelerin somut şartları gereği farklı görünümlerde ortaya çıkmaktadır. Farklı yanları ağır bassa ve farklı görünümlerde ortaya çıksa da Devrimci Durum genel olarak "yönetenlerin yönetemez duruma düşmeleri, yönetilenlerin ise artık eskisi gibi yaşamak istememeleri ve kendiliğinden tepkisel eylemlere yönelmeleri" biçiminde tanımlanabilir. Ekim Devrimi savaşın getirdiği yıkımın, sefaletin ağırlaştığı kitlelerdehuzursuzluğun arttığı askerlerin subayları dinlemeyip cepheden yığınlar halinde çekildikleri, köylülerin toprak istemiyle ayaklandıkları, ezilen ulusların tepkilerini yükselttikleri, başka bir deyişle yönetenlerin söz geçiremedikleri yönetilenlerin ise eskisi gibi yaşamaya son vermek için her şeye hazır oldukları bir dönemde patlak vermiştir.

Ancak her Devrimci Durumun bir devrimle sonuçlanmadığı da bilinmektedir. Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Partisi'nin yığınlar içindeki saygınlığı, etkinliği ve devrim anını iyi tespit edip burjuva iktidarına darbeyi tam zamanında vuran cesaretli ve kararlı politikası, Rusya'da oluşan Devrimci Durumun, devrimle Ekim Devrimiyle sonuçlanmasında başlıca faktörü oluşturmuştur. Aynı dönemde diğer birçok kapitalist ülkede devrimci durumun devrimle sonuçlanmadığı görülmüştür.

Devrimci Durum sorunu ülkemizde küçük burjuva devrimcilerince tam bir kafa karışıklığı içinde ele alınmaktadır. Goşistler ülkemizde emperyalizmin hegemonyası sonucu sürekli bir alt-üst oluştan ve devrimci durumun bu yüzden sürekliliğinden söz etmektedirler. İleri sürülenlerin detaylı incelenmesi ve geçersizliğinin açıklanması bu yazının konusu değil. Ancak Devrimci Durumun tanım gereği ülkemizde yönetenlerin sürekli yönetemez duruma düşmelerinden, daha da ötesi yığınların eskisi gibi sömürülmelerine artık rıza göstermeyip sürekli kendiliğinden eylemlere başvurduklarından sözetmenin mümkün olmadığı açıktır.

Goşistlerin konuya ilişkin olarak söyledikleri bununla sınırlı kalmamakta, daha da ileri giderek Ekim Devrimiyle ve diğer sosyalist devrimlerle somutlanan Devrimci Durum tanımlamasını ve bağlı mücadele biçimlerini "Sovyetik" olarak adlandırmakta, ülkemizde ise bunun geçerli olmadığını ileri sürmektedirler. Bu somut değerlendirme, küçük burjuva devrimciliğinin Leninist devrim anlayışına taban tabana zıt olduğunun ifadesidir.

Devrimci Durum ve bağlı mücadele biçimlerini "sovyetik" olarak değerlendiren, ve kapitalist ülkeler için genelleştirilemeyeceğini ileri sürenlerin, genel ilke olarak görülmeyecek olan "devrimde silahlı şiddete dayanma" biçimini "olmazsa olmaz" anlayışıyla ele almalarını anlamak mümkün değildir.

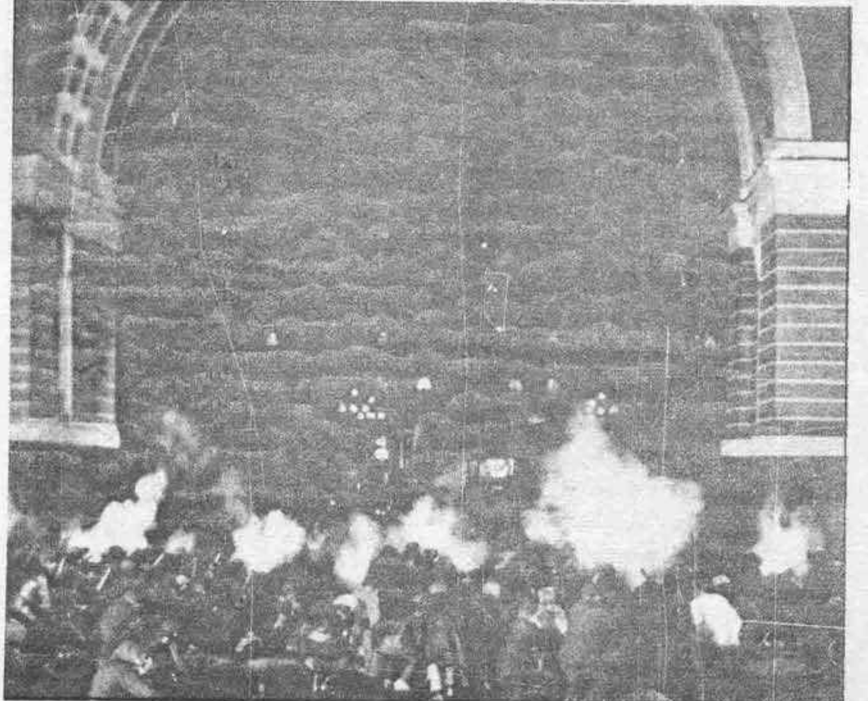
Devrimde mücadele biçimlerinden birinin genel ilke düzeyinde ele alınması bilimsel sosyalist olmayan bir yaklaşımdır Bunun böyle olduğu somut olarak Ekim Devrimiyle Rusya'da yaşanmıştır. 1917 Şubat ve Ekim Devrimleri arasında Lenin tarafından barışçıl geçiş olanağından, ve bu olanağın gercekleşme şansı binde bir bile olsa zorlanması gerektiğinden sözettiği bilinmektedir. Ancak barışçıl geçiş olanağının tümden ortadan kalkmasından ve karşı devrimin devrimci gelişmeyi ezmek için seferber olmasından sonradır ki tüm güçler silahlı ayaklanmanın gerçekleştirilmesi yönünde seferber edilmiştir. Ayrıca bu olanak bugün goşistlerin söylediği küçük burjuva demokrasisi koşullarında değil, burjuva hükümetin iktidarın tüm organlarında denetim kurduğu bir dönemde ele alınmıştır.

Kısacası Ekim Devrimi, üzerinden 61 yıl geçmesine rağmen, dünya devrimci güçlerine yol göstericiliğini sürdürmektedir. Ekim Devrimi'nin ve Lenin'in tüm öğretileri dünya devrimci pratiğinde hergün yeniden doğrulanmakta, canlılığını sürdürmektedir.

Ekim Devriminin 61. yılını coşkuyla ve bilinçle karşılıyoruz ve selamlıyoruz.

SELAM BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİNE!

Kaynaklar:
1. *Behice Boran, Çark Başak Sayı: 42-43.*
2. *Leninizm ve Kapitalizmden Sosyalizme Geçiş. K. Zarodov. sf.62*
3. *Nisan Tezleri ve Ekim Devrimi, V.İ. Lenin, sf.35*
4. *a.g.e. sf.28*

Yaşasın Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu

'AND İÇERİZ Kİ, 1945 YILININ EKİM AYINDA MEYDANA GETİRDİĞİMİZ BİRLİĞİ, YALNIZ BUGÜN, YALNIZ BU HAFTA, YALNIZ BU YIL DEĞİL, EMELİMİZ OLAN VE UĞRUNDA SAFAŞTIĞIMIZ HAYATI KURUNCAYA DEK DAİMA KORUYACAĞIZ... BECERİKLİ ELLERİMİZDEN, KESKİN ZEKAMIZDAN, GENÇLİK HEYECANIMIZDAN HİÇBİR ZAMAN SAVAŞ İÇİN YARARLANILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ!...

10 Kasım 1945'de Londra'da Dünya Gençlik Konferansı toplandı. Bu toplantıda tartışılan sorunların en önemlisi dünya gençliğinin uluslararası güç ve eylem birliğinin oluşturulması idi.

Konferans, tartışmalar sonunda tarihi görevini yaptı ve temel ilkeleri ve programı ile bir "Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu" oluştu.

Konferansta formüle edilen şu temel ilkeler hâlâ geçerliliğini korumakta. "Barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve eşitlik uğrunda çalışmak ve bu uğurda birleşmek."

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (WFDY) 96 ülkeden 100 milyondan fazla genci temsil eden 200 ulusal gençlik örgütünü birleştirmektedir.

Kuruluşundan itibaren emperyalist saldırılara ve müdahaleleler karşı, silahsızlanmayı, barışın ön koşulu olarak gördü ve bu amaçla aktif kampanyalar yürüttü.

Kasım 1948'de, emperyalizmin başlattığı "soğuk savaş"a karşı açılan barış kampanyası milyonlarca genci kucakladı. Uluslararası gerilimin yükselmesinin sorumlusu ABD ve onun müttefikleri teşhis edildi. Dünya gençliği, ABD'nin militarist politikasına ve onun saldırı bloklarına (NATO, CENTO vs.) karşı aktif bir mücadeleye sokuldu.

Örgütün dünya barışı için yaptığı çalışmaları şöyle sıralayabiliriz: Stockholm çağrısı için imza kampanyası, 1956'da üçlü emperyalist saldırıya karşı Arap Gençleri ile dayanışma, Karaipler krizi sırasında Küba halkı ve gençliği ile dünya çapında dayanışma kampanyası, savaşan Vietnam ile dayanışma ve mücadeleye aktif bir şekilde katılma vs.

DDGF, güçlerin demokratik hakları için mücadelesine önemli katkılarda bulundu. Genç emekçilerin sorunlarının çözümlenmesine , ekonomik ve sosyal hakları için mücadelelerini sürdürmeleri için çalıştı.

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, dünya barışı, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve eşitlik mücadelesinde etkin rolü ile Birleşmiş Milletler'de temsil edilmektedir.

DDGF'nin kuruluş günü olan 10 Kasım, geleneksel olarak Dünya Gençlik günü 10/17 Kasım tarihleri arası da Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası olarak kutlanmaktadır.

GENÇ ÖNCÜ bu yıl yaygın bir şekilde bu günü ve haftayı kutlama, Türkiye gençliğini DDGF'nin tüm çalışmalarından haberdar etme, onu en iyi şekilde tanıtma, dünya gençlik hareketi ile dayanışma içinde olduğunu kanıtlama görevini yerine getiremiyor. Üstelik bu onurlu görev için hazırlıklar yapıldığı halde.

Katledilen 7 arkadaşımızın törenlerinin, onların onurlu ve haklı mücadelelerini gerektiği gibi yansıtması için yapılan çalışmalar, Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nı düzenlememizi fiili olarak engelledi.

GENÇ ÖNCÜ, önümüzdeki yıl üzerine düşen görevi en iyi bir şekilde yerine getirecektir.

60. Kuruluş yıldönümünde Komsomol dünya gençliğine ışık tutuyor

1918 yılı Ekim ayında İşçi Köylü Gençler Birlikleri 1. Tüm Rusya Kongresi toplandı. Toplanan kongre, Partinin yardımcısı ve yedek gücünü oluşturacak bir örgütlenmeyi üstlendiğini açıkladı. 1924 yılında Vladimir İlyiç Lenin'in adı eklenerek, Genç Komünistler Birliği'nin adı, Leninist Genç Komünistler Birliği olarak değiştirildi. Genç Komünistler Birliği'nin 6. Kongresinde benimsenen bildirgenin konuya ilişkin bölümleri şöyledir:

"GKB dünyanın en büyük insanının adını, büyük önderin onurunu taşımak için değil, SSCB ülkesinde yaşayan genç insanların ve onların örgütü olan Genç Komünistler Birliği'nin ortak iradelerini, yaşamak için varolan çelik kararlılıklarını göstermek, Lenin gibi çalışma ve mücadele etme azimlerini açıklamak ve O'nun gösterdiği amaçlara ulaşmak için varolan niyetlerini belirlemek için almıştır."

GELİŞMİŞ SOSYALİST TOPLUMDA GENÇ KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ

"Leninist Komsomol, Partinin güçlü yardımcısı ve güvenilir yedek gücüdür. Tüm bunların yanısıra Partinin ve Komsomol'un amacı tektir; Komünizm. Parti ve Komsomol'un bu amaca ulaşmakta izledikleri yol da aynıdır, bu yol Lenin'in yoludur, halka hizmet etmenin yoludur."

L.I. Brejnev (G.K.B. 18. Kongresi Konuşmasından)

SSCB'de 60 yıl önce, Ekim 1918 de Lenin'in yönergesi ile kurulan Genç Komünistler Birliği (Komsomol), ülkede komünizmin kuruluşuna etkin bir biçimde katılmaktadır.

KOMSOMOL: SOVYET GENÇLİĞİNİN ÖNCÜSÜ

SBKP'nin önderliğinde Komsomol ekonomik ve kültürel gelişme ile gençlik içinde verdiği ideolojik ve politik çalışmalarda büyük deneyimler kazanmıştır. Ülkenin tümünü ilgilendiren I onuların çözümünde Komsomol'un sürekli katkıları olmaktadır. Komsomol'un en önemli görevleri arasında gençliğin komünist eğitimi, kalkınma planlarının yaşama geçirilmesi, eğitim sisteminin geliştirilmesi yer almaktadır.

Gelişmiş sosyalist toplumda Komsomol'un görevleri de ülkenin tümünün gelişmesine uygun olarak değişmektedir. Bunun nedenleri şöyle sıralanabilir: Sovyet toplumunun gelişiminin eriştiği boyutlar ve SBKP'nin öncülük rolünün artması, gençliğin yaşamının gösterdiği değişiklikler, ülkenin nüfus bileşiminde gençliğin payının artması, son olarak da Komsomol örgütünün yalnızca niceliksel olmayan gelişimi.

Sovyet gençliğinin öncüsü olan Komsomol; Parti'nin gençliği örgütlemesine yardımcı olmakta, ve gençliğe komünist eğitim verilmesini sağlamaktadır. Komsomol ayrıca genç erkek ve kızların yeni toplumun kuruluşuna etkin bir biçimde katılmalarını gerçekleştirmektedir. Komsomol bunların yanısıra Parti'ye yeni üyeler kazandırmada, gençliğe ideolojik eğitim vermede bir okul görevini yerine getirmede, devlet örgütüne ve çeşitli diğer toplumsal örgütlere kadrolar yetiştirmede önemli bir işlev görmektedir.

FAŞİZME VE FAŞİZMİN TAHRİBATINA KARŞI MÜCADELEDE GÖREVLER

İkinci Dünya Savaşı yıllarında da Sovyet gençliği Parti'nin çağrısına erkeği - kızı, tam olarak uydu ve Nazi işgalcilerine karşı sosyalist anavatanı canları pahasına savundular. 1941 yılında yaklaşık iki milyon Komsomol üyesi cepheye gitti. Savaş yıllarında yaklaşık 12 milyon genç erkek ve kız Komsomol üyeliğine kabul edildiler. Cesaret ve kahramanlıklarından ötürü 3.5 milyon Komsomol üyesi çeşitli biçimlerde ödüllendirildiler.

Savaştan sonra Komsomol'un başlıca amacı Nazi işgali sırasında tahrip edilen kentlerin, köylerin, fabrikaların ve kollektif çiftliklerin yeniden kurulmasına elinden gelen tüm olanaklarla katılmak olmuştur. Savaş yıllarının tahribatı aşıldıktan sonra Sibirya, Kazakistan ve Altay bölgelerindeki kullanılmayan alanların tarıma açılması için Komsomol üyelerini etkin bir biçimde çalışmalara kattı. 1954-55 yıllarında Komsomol üyesi 350 bin genç erkek ve kız kullanılmayan alanların tarıma açılış çalışmalarına katıldılar. Komsomol üyeleri ve Parti üyesi olmayan gençler ülkenin çeşitli yerlerinde sosyalizmin kurulması uğrunda ölenlerin anılarına mezarlar ve anıtlar yaptılar. Sovyet gençliği ülkenin bağımsızlığı ve özgürlüğü için dövüşenlerin geride kalan eşyalarının sergilendiği 130 müzenin düzenlenmesinde görev aldılar. Yapılan bu anıtlar ve mezarlar ile sönmeyen meşaleler Sovyet gençliğinin kendilerine bugünleri sağlayanlara bir şükran duygusunu belirlemektedir.

YENİ TİP İNSAN YARATMAK

SBKP'nin 1976 yılında yapılan 25. Kongresi Sovyet yurttaşlarının komünist eğitimlerinin gerçekleştirilmesinde, komünizmin maddi koşullarının sağlanmasının ve yeni tip insanın yetiştirilmesinin yanısıra yeni yaklaşımlar benimsenmiştir.

Komünist eğitim birçok sorunları içermektedir. Bunların başında gençlerin tek tek ve topluca eğitimlerinin dengelenmesi, gençlerin ruhsal ve psikolojik durumlarının gözönüne alınması, genç uzmanların çeşitli toplumsal etkinliklerinin düzenlenmesi, estetik eğitiminin yetkinleştirilmesi gelmektedir.

Komsomol Merkez Komitesi ile SSCB Pedagojik Bilimler Akademisinin ortaklaşa gerçekleştirdikleri Kamu Kurultayı gençliğin komünist eğitimleri ile ilgili sorunları araştırmaktadır. Bu araştırmayı 19 büroya bağlı 500'ü aşkın Sovyet bilim, siyasal ve kamu kurumu sürdürmektedir.

Sovyet toplumunda görülen somut gelişmeler, eğitim sistemini tüm olarak etkilemektedir. Bilimsel ve teknolojik gelişimler, toplumsal ve ekonomik koşulları etkilemektedir. Toplumsal ilişkilerde oluşan gelişimler, bireylerin toplumsal üretimdeki paylarını arttırmıştır. Bilimsel bilgi giderek artan ölçülerde günlük yaşamın, özellikle gençlerin yaşamının ayrılmaz bir parçası olmaktadır.

SOSYALİST KURULUŞTA ÖDÜLLENDİRİLEN BAŞARILAR

GKB altı devlet nişanı ile ödüllendirilmiştir.Sovyet gençliğinin öncüsü olan Komsomol'a, 1928 yılında iç savaş sırasında gösterdiği başarılardan ötürü Kızıl Bayrak Nişanı, 1931 yılında "sosyalist fazla çalışma" konusunda gösterdiği yönlendiricilikten ötürü Emeğin Kızıl Bayrağı Nişanı, 1954 yılında II. Dünya Savaşı'ndaki başarılarından ötürü bir Devlet Nişanı, Kuruluşunun 30. yılında ve tarıma açılan toprakların ekilebilir duruma getirilmesinden ötürü Lenin Nişanları ve son olarak Ekim Devriminin 50. yılında Ekim Devrimi Nişanı verilmiştir.

PARTİNİN REZERVİ OLARAK KOMSOMOL

Leninist Genç Komünistler Birliği, SBKP'nin temel beslenme kaynağıdır. 1976 yılında SBKP aday üyelerinin yüzde 71.4'ü Komsomol üyeleri idi.

Komsomol'un gelenek olarak sürdürdüğü büyük projelerin yapımının üstlenilmesi giderek artan bir biçimde uygulanmaktadır. 10. Beş Yıllık Kalkınma Planında Batı Sibirya'daki doğal gaz ve petrol alanlarının işletmeye açılması, Volgodinsk nükleer santralının inşaası, Sayano-Shushenskaya hidroelektrik santralinin inşası, çeşitli alanların tarıma açılması çalışmalarının sürdürülmesi ve Orenburg'dan batı sınırına kadar uzanacak doğal gaz boru hattının inşaatı Komsomol tarafından sürdürülmektedir.

Komsomol, uluslararası komünist ve demokratik gençlik hareketinin, güçlü bir kolunu oluşturmaktadır. Uluslararası ilişkilerinde Komsomol'un değişmez ilkelerini proletarya enternasyonalizmi, ilerici ve demokratik gençlik güçleri ile dayanışma oluşturmaktadır. Sovyet gençlik örgütleri dünyanın çeşitli 130 ülkesinde bulunan 1.350 uluslararası, ulusal ve yerel gençlik örgütü ile ilişkide bulunmakta ve işbirliği yapmaktadır.

Komsomol 60 yıllık mücadele deneyleri ve sosyalist kuruluşta üstlendiği önemli görevleri başarmasıyla Dünya gençliğinin öncüsü olmaya hak kazanmıştır.

KURULUŞUNUN 60.YILDÖNÜMÜNDE KOMSOMOL DÜNYA GENÇLİĞİNE IŞIK TUTUYOR!

Genç Öncü GYK üyesi Salman Bünül'ün haksız tutukluluğu sürüyor

Maraş'ın Pazarcığında 22 Eylül günü maocu saldırganlarca silahlı saldırıya uğrayan ve yaralanan GENÇ ÖNCÜ Genel Yönetim Kurulu üyesi Salman Bünül ve GENÇ ÖNCÜ üyesi Ökkeş Sayılır tedavi sonucu hastaneden çıkarken jandarmalarca gözaltına alınmışlardı.

Savcı tarafından maocuların ifadesi uyarınca tutuklama kararı verilen iki arkadaşımız 21 Ekim günü çıkarıldıkları mahkemede, "tanıkların dinlenilememesi" gerekçesiyle tutukluluklarının sürdürülmesi gibi yasal olmayan bir uygulamaya uğratıldılar.

Olaylarda saldırgan maoculardan tutuklanan biri ve hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarılan ve bir türlü yakalanmayan diğeri, saldırganlarca gösterilen tek tanık, mahkeme tarafından yeterli "kanıt"ları oluşturduğundan olsa gerekir, saldırıya uğrayarak yaralanan arkadaşlarımız üzerindeki baskı sürdürülebilmektedir.

İki GENÇ ÖNCÜ'nün saldırıya uğraması ve yaralanması ardından geliştirilen olaylar ilçedeki CHP'lilerin özellikle sürmesini istedikleri türden geliştirilmeye, hiç değilse unutturulmamaya çalışılmaktadır. Aynı türden olayların canlı kalmasından yarar uman bir diğer çevre de ilçedeki çıkar çevreleriyle içli dışlı bulunan mülki ve askeri makamlardır.

Ancak haksız yere gözaltına alınan ve tutuklanan, üstelik duruşmaları 6 Kasım'a ertelenen arkadaşlarımız tutumlarıyla oyunları da boşa çıkartmaktadırlar. Maraş ilinde bu olaydan kaynaklanarak ne faşistlerin, ne de maocuların yeni oyunlar çıkartmalarına olanak tanınmayacaktır

Arkadaşlarımız yapılan tüm yasal girişimlerle birlikte, sosyalist kişiliklerinden kaynaklanan doğru tavırlarıyla en kısa sürede özgürlüklerine kavuşacaklardır.

GENÇ ÖNCÜ Genel Yönetim Kurulu üyesi Salman Bünül ve üye Ökkeş Sayılır yeniden ve daha bilenmiş biçimde görevlerinin başlarına döneceklerdir.

GENÇ ÖNCÜ GİRESUN ŞUBE ÜYESİ BİR ARKADAŞIMIZ FAŞİSTLERCE KAÇIRILMAK İSTENDİ

Giresun Genç Öncü Şubesi üyesi bir arkadaşımız faşistlerce kaçırılmak istendi.

Ankara'da 7 yoldaşımızın katledilmesi ile sonuçlanan olaydan bir gece önce Giresun'da biri Ülkü-Bir üyesi olan bir öğretmen, diğeri ise Pol-Bir üyesi olan bir polis olmak üzere iki kişi Genç Öncü Giresun Şubesi üyesi olan Selahattin Öcal arkadaşımızı kaçırmak istediler. Kaçırıp öldürmek üzere planlanan bu saldırı işçi sınıfının politik hareketine ve gençlik örgütlenmesine yurt çapında planlı ve merkezi bir saldırı olduğunu açıkça göstermektedir.

Giresun Şubesi olaydan sonra saldırının amacının ne olduğunu açıklayan bir bildiri yayınladı ve bildiri yaygın olarak dağıtıldı.

Bildiride şöyle deniliyordu.

"... Faşist saldırılara bir yeni ve ibret verici halka da Derneğimiz üyesi bir arkadaşımızın kaçırılması ile eklenmiştir. Taksi yazıhanesinde nöbetçi olduğu bir sırada faşist bir polis ve öğretmen 7 Ekim tarihinde geceyarısı saat 2.30 sıralarında taksiye binmişler, bindikten sonra da silahlarını çekerek silah tehdidi ile arkadaşımız şehir dışına çıkarılmış tüm sosyalist ve ilericilere küfredilerek işkence edilerek kendisi öldürülmek istenmiştir. Arkadaşımız şehir dışına çıkarken arabasını şarampole yuvarlayarak kurtulmuş ve iki faşisti yakalatmıştır.

... Bu saldırılarla halk korkutulmak istenmektedir.

Faşizmin hebasını boşa çıkartacağız. Faşizme Geçit vermeyeceğiz!"

Bildirinin yaygın dağıtımı olaya ve faşist güçlere karşı tepkiyi alabildiğine artırdı. Bildiride ayrıca hükümetin faşist saldırılar karşısında kararsız tutumu dile getiriliyor ve bu kararsız tutumundan vazgeçmesi isteniyordu. Faşist örgütlerin kapatılmasında çekimser davranan iktidar Ankara'da ve diğer yerlerde olduğu gibi Giresun'da da faşist örgütlerin değil, bu örgütlerin kapatılmasını isteyen Genç Öncü şubesi hakkında girişimde bulundu. Genç Öncü şubesi hakkında "amaç dışı faaliyette bulunduğu" iddiasıyla soruşturma açıldı.

Bu somut gelişim Giresun şubesinin bildirisinde de belirtildiği gibi Hükümetin faşistlere karşı alacağı tedbirlerin laftan öteye gitmediğini ve yapılanın faşizme karşı mücadele eden örgütler üzerinde baskı kurmaya çalışmak olduğunu göstermektedir.

ELAZIĞ-DMMA VE FIRAT ÜNİVERSİTESİ DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİNDEN

ELAZIĞ DEVLET MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK VE FIRAT ÜNİVERSİTESİ NİN TÜM BÖLÜMLERİNDE "FAŞİST İŞGAL" KIRILMIŞTIR. TÜM DEVRİMCİ, DEMOKRAT YURTSEVER ÖĞRENCİLERİN 6 KASIM'A KADAR ELAZIĞ'A GELMELERİ RİCA OLUNUR.

ELAZIĞ - DMMA VE FIRAT ÜNİVERSİTESİ DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ

GENÇ ÖNCÜ BİLİM, EĞİTİM, ARAŞTIRMA BÜROSUNCA HAZIRLANMIŞTIR

FELSEFENİN SEFALETİ

Sefaletin felsefesine yanıt

Bu yapıt, Marx'ın henüz kendi yeni tarihi ve ekonomik görüşlerinin temel özelliklerini açıklığa kavuşturduğu sıralarda 1846-47 yıllarında kaleme alındı. Şurası açıktır ki, burjuva iktisatçılarının bilimsellikden uzak görüşlerini alabildiğine lanse ettikleri, gerçekte, Bilimsel Sosyalizme o ölçüde saldırdıkları dönemler, Marx'a Bilimsel Sosyalizmi geliştirme olanağı da verdi. Burjuvaziye karşı yürütelen kararlı mücadele, her alanda tecrübe, yetkinlik yanında bilimsel kazançlar yeni katkılar da getirdi, burjuvazinin çıkmazlarının sergilenmesini de kolaylaştırdı.

Tarihsel süreçte, Marx'ın her yapıtının ayrı bir yeri ve önemi vardır. Felsefenin Sefaleti adlı yapıtı da özgül nitelikleri aynı olmasına karşın öne çıkarılan konu ve noktalar diğerlerindekinden bazı farklılıklar barındırıyor. Bunun nedeni de Proudon un bilimsel sosyalizme saldırı özelliği taşıyan eserine karşı cevap niteliği taşıyor olmasıdır. Proudon kendisini bir filozof ve bir iktisatçı gibi ortaya koymak istediği yapıtında hem bir takım ekonomik "keşifler" de bulunuyor ve hem de Bilimsel Sosyalizmi mahkum ettiğini sanıyor. Ona göre Bilimsel Sosyalistler yekten kötümserdirler, her olayın kötü yanını alırlar, toplumda da hep sefaleti konu edinirler. Bu yüzden yapıtının adın Sefaletin Felsefesi. Karl Marx, akıllarda şüphe bırakmayacak bilimselliği ile Proudon'un yapıtını yerlebir ediyor. İşte bunun gerçekleştirdiği eserin adı: Felsefenin Sefaleti. Aslında burada Proudon olarak öne çıkan şahıs bizzat burjuvazi, mahkum edilen onun bakış açısıdır.

KAPİTALİZME DOKUNMADAN TOPLUMSAL ADALETİ SAĞLAMAK:

Burjuva iktisatçılarının çoğunun, bu arada Proudon'un da üzerinde fazlasıyla durduğu nokta değişimdir. Buna ulaşmak için değerden başlıyor ve onu izaha çalışıyorlar. O dönemin burjuva iktisatçılarının değer konusunda dayanağı Ricardo'nun bakış açısıdır. Proudon da bu çizgi içerisinde yoluna devam etmeye çalışmış ancak, Marx'ın da değimiyle ona bile ulaşamamıştır. Tarihsel anlatımcı sıfatından bir türlü kurtulamıyarak aklınca, aklın ve düşüncenin gelişimi ile bir takım ekonomik kategorileri de bilgisizce kullanarak tarihsel sıralamasını yapmaya kalkışmıştır. Dialektikten söz etmesine karşılık dogmatizmden öteye gidemeyen Proudon, değindiği konuları anlatmaya uğraşırken asıl amacı olan Bilimsel Sosyalizme çatmayı da becerememiştir. Aslında bir gerçeğe değinmek gerek. Dönemin iktisatçıları ve toplum bilimcileri Proudon'un bu yapıtına önceleri olağanüstü ilgi göstermişlerse de, Marx'ın bilimsel tahlilleri sayesinde o kişiler tarafından bile çok kısa sürede komik addedilmekten kurtulamamıştır. Burada zafer Bilimsel Sosyalizmin, Karl Marx'ın bunu şekillendiren ölümsüz dehasınındır. Bir kez daha belirtmekte yarar var; burada mahkum edilen özünde ne Proudon ne de aynı çerçevede yer alan Robertus'tur, burjuvazidir, burjuva mantığı, bilim dışılığıdır.

Değeri ele alırken, çağdaşlarının ortaya koyduğu kullanım değeri ile değişim değerini ifade etmeye çalışırken bir adım ileri gitmemiştir Proudon. Bu konu, arz-talep ilişkisiyle Marx tarafından rekabetinde belirgin etkisini ortaya koyarak ele almasıyla ancak bilimselliğe kavuşmuştur. Değerden yola çıkarak çözümü "değişimin adilleştirilmesi"nde bulan tek kişi Proudan değildir. Diğer çağdaş burjuva iktisatçıları da buna ulaşmış, ondan pek farklı olmayan çıkarımlar koymuşlardır ortaya. Diğerleri gibi Proudon, ekonomik kategorilerin iyi ve kötü yanları olduğunu, iyi yanı tutup kötü yanı yok edecek olan "bireysel olmayan akıl" ile hiçte belirgin olmayan tarzda fikrini ifade etmeye çalışıyor. Mantık şudur: Kapitalizmin iyi yanları alınarak fakat onu değiştirmeden toplum içinde adalet temin edilebilir. Bunun yolu emeği temel kriter alarak değişimi yeniden örgütlemektir. Yani herkesin ne kadar emek sarfettiğini bilip buna göre gerekli metaların değişimini düzenlemek. Bunları açıklarken de, üretim maliyeti ile ücreti birbirine karıştırmak zorunda kalıyor Proudon. Değişimdeki adaletsizliği ise "insanoğlunun doğal ve doğuştan gelen bencilliği" ile izah ediyor. Çözüm değişimi düzenlemek. Aslında burjuva iktisatçıları içinde en ilerici nitelikte olanlar bile (Örn.Bray) gelip değişimin eşitlenmesine dayanıyorlardı. Oysa Marx, tarihsel görüşünü içeren yepyeni birşey koydu ortaya: Yeni toplum, değişim için üretim yapmak zorunda olmayacak!

"İlke olarak, ürünlerin değişimi diye birşey yoktur. Üretimde elbirliği emek değişimi vardır. Ürünlerin değişim biçimi, üretici güçlerin değişim biçimine dayanır. Genel olarak, ürünlerin değişim biçimi üretim biçimine tekabül

eder. Sonuncusunu değiştirin, bunun sonucunda birincisi de değişecektir. Böylece, toplum tarihinde ürünlerin değişim biçimi, onları üretme biçimi tarafından düzenleniyor. Bireysel değişimin kendisi de, sınıfların uzlaşmaz karşıtlığına tekabül eden belirli bir üretim biçimine tekabül ediyor. Dolayısıyla, sınıfların uzlaşmaz karşıtlığı olmaksızın bireysel değişim olmaz." (1)

Marx böyle açıklıyor gerçeği ve devam ediyor:

"Ama saygıdeğer vicdan bu açık gerçeği görmeyi reddediyor. Kişi, bir burjuva oldumu, bu uzlaşmaz karşıtlık ilişkisinde hiç kimsenin bir başkasının sırtından kazanmasına izin vermeyen bir uyumluluk ilişkisi ve sonsuz adalet görmeden edemez. Burjuva için bireysel değişim, uzlaşmaz sınıf karşıtlıkları olmaksızın da var olabilir. Ona göre bunlar, birbirlerinden tamamen kopuk iki ayrı şeydir. Bireysel değişim, burjuvanın onu anladığı kadarıyla, gerçekte fiilen var olan bireysel değişime benzemekten çok uzaktır" (2)

Burjuva iktisatçılarının bu çıkarımları kimi kez örneğin Bray'in olduğu gibi uygulama alanı da buldular. İngiltere'nin birçok kentinde "adil değişim pazarları" kuruldu. Ama sonu, birçok sermaye yuttuktan sonra,fiyasko ile bitti. Proudon ise yeni bir değişim bankası açma girişiminde bulundu fakat onun da akıbeti aynı idi.

BİLİMSEL SOSYALİST DÜNYA GÖRÜŞÜNÜN DOGMATİZME KESİNLİKLE TAHAMMÜLÜ YOKTUR

Proudon'un yapıtında bir takım zorlamalarda gözden kaçmıyor. Hegel'in dialektiğini kullanmak gibi. Ama onun ulaştığı noktaya bile ulaşamadığı Marx tarafından sergileniyor ve bu noktada başta da ifade ettiğmiz gibi sadece Proudon'u eleştirmekle değil, Bilimsel Sosyalizme yeni katkılar kazandırmakla da anlam kazanan bu yapıtta Hegel'in çağdaş sağcı görünümü de kendi payını alıyor, Genel olarak anlatımcılığı yerle bir ederken Marx, gerçek tarihsel gelişim biçimini ele alış biçimini de ortaya koymuştur. Kimi zaman, kimi burjuva iktisatçısı tarihte var olan bir olguyu ya da bir ekonomik kategoriyi durağan biçimlerde ifade etmeye çalışırken kimi zaman da Proudon gibi kendi içine geldiği biçimde sıralanmış bir takım dogmalar ve aklın, düşüncenin salt sıralaması gibi ortaya koyar. Olguya "bir hareket" olarak bakmak ancak Dialektik Tarihsel Materyalizm'in yöntemidir. Olguları evrensel değil, geçici ve bir önceki ile bir sonrakiler arasındaki dialektik ilgi ile açıklamak gerçeğin ta kendisidir ki, Marx'ında önemle belirttiği nokta budur. Burjuva iktisatçılarının bu noktayı geçiştirdikleri gibi günümüzdei sapmalara da olanak tanıyan, bu gerçeğin kavranamayışıdır. Günümüzde de Bilimsel Sosyalistler bu noktayı aynı titizlikle gözler önüne sermekte, toplumsal olayları yorumlamakta bunu bir an bile gözardı etmemektedirler.

Kapitalist üretim ilişkilerinin hala varlığını sürdürdüğü günümüzde, düşünceler de var olan çelişkiyi izah etmek için şu alıntıya yer vermek gerek:

"Toplumsal ilişkilerini maddi üretkenliklerine uygun olarak kuran aynı insanlar, toplumsal ilişkilerine uygun olarak da ilkeler, düşünceler ve kategoriler üretirler. Bu düşünceler, bu kategoriler böylece, tıpkı ifade ettikleri ilişkiler gibi ölümlüdürler. Bunlar tarihsel ve geçici ürünlerdir" (3)

Bilimsel Sosyalist dünya görüşünün dogmatizme kesinlikle tahammülü yoktur. Dialektiklikten yoksun, dogmatik çözümleme ve bakış açısı altında Proudon'un -aslında tüm burjuva iktisatçıları gibi- vardığı nokta bu kalıplarla bitakım kategorileri kullanarak kapitalizmi savunmaktır. Marx, örneklemede ve burjuva görüşünün çürütülmesinde bir ekonomik kategori olan köleliğe değinmiştir. Bunun kötü yanını atalım, iyi yanı kalsın. Hangi iyi yanı? Daha önemlisi, yukarda anlatıldığı gibi, bunların zorunlu ama geçici tarihsel olgular olduğudur ki, bu noktaya bireysel bir müdahale toplumsal gelişimi değiştirebilir mi? Bütün bunlar aslında burjuva dünya görüşünün çaresizliğini, tek kelime ile "sefaletini" göstermiyor mu?

BİLİMSEL SOSYALİZM. HER ALANDA BURJUVA GÖRÜŞÜNÜ MAHKUM ETMİŞTİR

Burjuva iktisatçıları içinde en çok üne kavuşmuş Adam Smith ve Ricardo da diğerleri gibi Bilimsel Sosyalizm karşısına çaresizliklerini gizliyememişlerdir. Marx bunlar için şöyle diyor:

"Adam Smith ve Ricardo gibi klasikler, feodal toplumun kalıntılarına karşı hala mücadele etmekle birlikte, yalnızca feodal izler taşıyan üretim ilişkilerini temizlemeye, üretici güçleri artırmaya ve sanaiye ticarete yeni bir hız vermeye çalışan bir burjuvaziyi temsil ederler" (4)

Burjuva iktisatçıları modern toplumda iş bölümü ya da iş dağılımını ele alırken de yine aynı dogmatik kalıplarla sınırlıyorlar bakışlarını. Marx bu noktada rekabeti ve modern toplumun techizinde rekabetin kesin etkisini ispatlamakla yoluna devam ederken modern toplumun temel öğelerinin en önemlilerinden birini de ortaya koymuş oluyor. Rekabet konusunda, görünümde burjuva bakış açısına karşı tavır almış "sosyalistler" (Bunlar ütopik sosyalistler; furierciler) inde nasıl bir çıkmaz içinde olduklarını açıkça ilan etmişti.

Diğer bir konu toprak rantı'dır. Proudon, büyük bir cüretle ve o kadar bilimsellikten uzak, bu konuya el atıyor. Aslında, ortaya koymaya çalıştığı, rantın ahlaki bir düşünceye dayandığı, ekonomi dışı olduğu, tanrısal eşitlikçi bir amacı olduğu'dur.Tek kelime ile, toprak mülkiyetinin temize çıkartılması çabasıdır. Rantı tarihsel gelişim içinde her an ortaya koyduğu sefaletiyle açıklıyor Proudon. Bunun yanında, döneminde Bilimsel Sosyalizme bu konuyu da enine boyuna geliştirme ve ortaya koyma konusunda itici bir rol oynadığı söylenebilir. Çünkü, Marx bu konuyu açıklarken öylesine ince eleyip sık dokuyor ki Proudon'un yapıtının tek cümlesi ayakta kalmıyor. Böylesi bilimsel bir zenginlik taşıyor Marx'ın eseri. Yazıldığı dönemde çok büyük bir etki uyandırması, burjuva iktisatçıları üzerinde de o ölçüde sarsıntı yaratması doğaldır.

Proudon'un kitabının en önemli noktalarından birisi de grev ve işçi dayanışmalarına ilişkin kısmıdır. Burada yine o her zamanki "bilimselliği" ile Proudon bir çıkarım yapmakta, aynı zamanda burjuvazinin sırtına yüklemiş olduğu sorumluluğu da yerine getirmektedir. Söylediği şudur: "Ücretlerdeki genel bir artış, fiyatları da yükseltir. Bu ise değişmde bir kargaşaya yol açtığı gibi zararlıdır da. O halde, işçi sınıfı ücret artışı için dayanışma içine girmesin, grev yapmasın"

İşin ilginç yanı, o dönemde Bilimsel Sosyalistlerle ayrı şeyleri savunan Fruierciler ile Owenciler de bu konuda farklı şeyler düşünmüyorlardı.

"İktisatçılarla Sosyalistler (Ütopik Sosyalistler-Fruierciler ve Owenciler) bir noktada anlaşıyorlar. dayanışmanın kınanması" (5)

Burjuva iktisatçıları dayanışmanın sanaiin düzenli gelişmesini engellediğini, fiyatları arttırdığını söylerken,ütopik sosyalistler de dayanışmanın boşuna olduğunu ileri sürüyorlar. Marx şöyle ifade ediyor:

"Ve biz, sosyalistler (ütopik sosyalistler-alaylama) size deriz ki, para sorununun dışında, siz, herşeye rağmen gene işçi olmaya devam edeceksiniz ve patronlar da patron olmaya, tıpkı daha önce olduğu gibi. Öyleyse dayanışma yok! Politika yok! Çünkü dayanışmaya girmek, politikayla uğraşmak değilmidir?" (6)

Bütün bu görüşlere, çığırtkanlıklara rağmen işçi dayanışmaları yok edilemedi. Marx, dayanışmanın da sanaiin gelişmesi sonucu oluştuğunu ortaya koymakla birlikte, esas bunun politik bir hareket oluşuna özellikle dikkati çekiyor:

"Direnmenin ilk amacı, yalnızca ücretleri korumaktan ibaretse de, ilk önceleri birbirlerinden kopuk olan dayanışmalar kapitalistler de kendi paylarına bunları bastırma amacıyla birleştikçe, kendilerini gruplar biçiminde oluştururlar ve her zaman birlik olan sermaye karşısında birliğin korunması, ücretlerin korunmasından daha gerekli hale gelir... Bu mücadelede yaklaşmakta olan bir savaş için gerekli bütün öğeler birleşir ve gelişirler. Mücadele bir kez bu noktaya ulaştı mı, birlik, politik bir nitelik olur" (7)

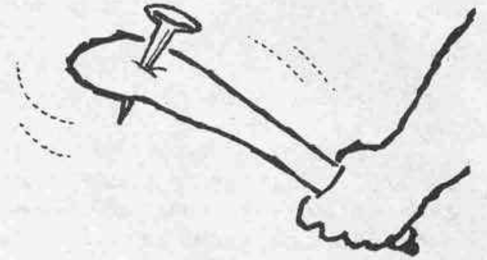
"Ezilmekte olan bir sınıfın varlığı, uzlaşmaz sınıf karşıtlığı üzerine kurulmuş her toplumun hayati koşuludur. Ezilen sınıfın kurtuluşu demek, yeni bir toplumun yaratılması demek olmaktadır böylece." (8)

"Toplumsal hareketin politik hareketi içermediğini söylemeyin. Aynı zamanda toplumsal olmayan bir politik hareket yoktur hiç bir zaman" (9)

Bilimsel sosyalistler Marx'tan bu yana, üstlendikleri mücadeleyi sürdürüyorlar. Marx'ın çağdaşı burjuva iktisatçılarına karşı verdiği ve Bilimsel Sosyalizmin kesin zaferini simgeleyen mücadele bugün, o gün olduğu gibi sosyalizm adına yola çıktıklarını iddia eden sapmalara karşıda acımasızca sürdürülüyor. Bugün toplumların üçte biri sosyalizmi yaşıyorlar. Sosyalizm, artık somut bir olgu çağımızda. Sosyalizm bayrağı her an bir başka burca dikiliyor. Bütün bunlar Marx'ın açtığı yoldan aynı bilimsellikle ve aynı kararlılıkla ilerlemekten, işçi sınıfının politik hareketini yaratmak ve başarıya ulaştırmaktan başka birşey değildir.

(1) Felsefenin Sefaleti, K.Marx (Sol Yay.) Sf. 80-81
(2) A.g.e. sf 81
(3) A.g.e. sf 115-116
(4) A.g.e. sf 129
(5) A.g.e. sf 179
(6) A.g.e. sf 179-180
(7) A.g.e. sf 181
(8) A.g.e. sf 182
(9) A.g.e. sf 183

ORTAÖĞRENİM DİSİPLİN YÖNETMELİĞİ UYGULATILMAYACAK

Orta öğrenim kurumlarında eğitim gören öğrencileri ilgilendiren bir yönetmelik hazırlandığı gazetelerin "anarşi" sayfalarında büyük manşetlerle duyuruldu. Geçtiğimiz kış aylarında Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı yüksek öğrenim kurumlarına yönelik çıkarılan disiplin yönetmeliğiyle büyük benzerlikler gösteren bu "disiplin yönetmeliği" başından sonuna kadar çıkaranların tedirginlik içinde ve "aman" kuşkularıyla hazırladıklarını eleveriyor. Yönetmelik; kendi içinde taşıdığı tutarsızlıkları, uygulanması halinde karşılaşılacak olayları ile büyük bir yanılgı özelliği taşıyor.

Yönetmelik ilgili kimi maddelerinde şöyle demekte:

"Okul içinde siyasi partilerin, bu partilere bağlı yan kuruluşlarının, ideolojik amaçlı dernek ve kuruluşların ya da sendikaların siyasal ve ideolojik görüşlerinin propagandasını yapmak, bu kuruluşlara ait rozet, yazı, slogan, bildiri, afiş, ilan, broşür ve benzeri propaganda aracını dağıtmak,

Okul ya da öğrencilerle ilgili dernek, kulüp, birlik, sendika gibi kuruluşları, amaç dışı eylemlere kışkırtmak ya da eylemlerin hazırlanmasına ne şekilde olursa olsun katılmak,

Öğrenciler arasında gruplaşmalara, sürtüşmelere, çatışmalara neden olabilecek (ölü ya da sağ) kişilerle ilgili olarak okul içinde ya da dışında gösteri ya da tören düzenlemek, bu kişilerin yazdıkları yazılar ile haklarında yazılmış yazıları dağıtmak ya da propagandalarını yapmak,

Tehditle bir kimseyi ya da grubu suç sayılan bir eylemi düzenlemeye, böyle eylemlere katılmaya, yalan beyanda bulunmaya, yalan delil göstermeye ya da suçu yüklemeye zorlamak, zorlanmasını kışkırtmak,

Herhangi bir kurum, dernek, örgüt ya da parti adına zorla üye kaydetmek, bu tür kuruluşlar adına isteği dışında para toplamak, ya da bağışta bulunmaya zorlamak, bu tür kuruluşlarla ilgili kitap, dergi, yıllık, amblem, rozet dağıtmak ya da satmak.

Bu suçlar için belirlenen ceza "bir yıl süreyle uzaklaştırma"

İÇ TUTARSIZLIKLARI VE REDAKTE DE ŞANSSIZLIK

Bunlar incelendiğinde alıntımızın ikinci maddesinde, 1630 sayılı dernekler yasası ile birlikte ele alınırsa şöyle bir sonuç çıkıyor: öğrencilerin Türkiye'de tek örgütlenebilme biçimi olarak 1971 sonrası "öğrenci dernekleri" denilen kuruluşlar kaldı. Gerçekte okul içinde çalışamama, orta öğrenim kurumlarında örgütlenememe gibi maddeleriyle bile konu dışı olan bu yasa 1978 yılında çıkarılan yönetmelikte tamamen unutulmuşa benziyor. Yönetmeliğe göre, yasal olarak örgütlenme hakları olmayan orta öğrenim kurumu öğrencileri yeniden kısıtlanıyor. Doğaldır ki buradan şuna varmak da olası. Bu yönetmelik dolayısıyla öğrenciler 'sendikal" örgütlenme hakkını bile almış olmaktalar.

Türkiye'de bulunmayan bu hak, öğrencilerin sendikal örgütlenmesi değildir gerçekte anlatılmak istenen. Gerçekte bir taşla vurulmak istenen ikinci kuş eğitim kurumlarındaki işçilerin, emekçilerin örgütlenmelerine yeni yeni engeller koyabilmektir.

Yine alıntı olarak verdiğimiz maddelerden üçüncüsünde, "ölü ya da sağ kişilerle ilgili" tören düzenleme yasağı getiriliyor. Buradan çıkarak bir kaç gün sonra düzenlenecek 10 Kasım törenlerine katılacak öğrencilerin tümünün biryıl uzaklaştırılması gerektiği, daha da ötesi okul yönetimlerinin törenleri düzenlemesi ve öğrencileri katılıma zorlaması nedeniyle "kışkırtıcı" duruma düşeceklerini düşünmek fazla olmasa gerektir.

Yönetmelikte uzun süreli ve tasdikname ile uzaklaştırma cezasını gerektirir haller .için sayılan maddeler daha da ilginç:

Okul içinde siyasi partilerin, bu partilere bağlı yan kuruluşların, ideolojik amaçlı dernek ve kuruluşların ya da sendikaların siyasal ve ideolojik görüşleri doğrultusunda eylem düzenlemek, başkalarını bu eylemleri düzenlemeye kışkırtmak, düzenlenmiş eylemlere etkin biçimde katılmak,

Görevleri, yetkileri ve sorumlulukları kanunlarla belirtilmiş kimselerin görevlerini üslenmek anlamına gelecek kişisel ya da örgütsel eylemler düzenlemek, düzenlenmesini kışkırtmak, düzenlenmiş bu gibi eylemlere etkin biçimde katılmak,

Anayasa'nın 2. ve 3. maddesine aykırı nitelikte yabancı bayrak, sembol ve rozet taşımak ya da kullanmak, sözlü, yazılı ve benzeri şekilde yayın yapmak, bu amaçla marşlar ve sloganlar söylemek, afiş, pankart taşımak ya da benzeri hareketlerde bulunmak,

"Türkiye'nin devleti ve milletiyle bölünmezliği" ilkesine ve "Türkiye Cumhuriyeti'nin insan haklarına ve Anayasa'nın başlangıcında belirtilen temel ilkelere dayalı milli, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti" niteliklerine aykırı miting, forum, direniş, yürüyüş ve boykot ve işgal gibi kişisel ya da toplu eylemler düzenlemek, düzenlenmesini kışkırtmak, düzenlenmiş bu gibi eylemlere etkin biçimde katılmak ya da katılmaya zorlamak.

Bu maddelerde de, öncekilerde de görüldüğü gibi iç tutarsızlıklar ve amaçsızlıklar dışında Türk Ceza Kanunu'nun kimi maddeleriyle cezalandırılan kimi suçların ikinci bir kez belki de 'birinci' kez cezalandırma telaşı görülüyor.

YASALAR, ÖZELLİKLE GERİCİ OLANLARI ZAMANLA UYGULANAMAZ OLUR

Bilinmektedir ki yasalar yıllar geçtikce uygulanış biçimlerini değiştirir. Kimileri tamamen unutulur. Özellikle "özel„ gerekçelerle çıkarılmış faşist yasalardan alınmış maddeler için bu kural daha da geçerlidir. Ülkede verilen demokrasi mücadelesi etkinleştikçe egemen sınıflar daha önceleri azgınca uyguladıkları ceza maddelerini rafa kaldırmak zorunda kalırlar. Türkiye'de de bu anlamda sayılabilecek ve kısaca anlatımda "141-142. maddeler" diye geçen bu tür yasalar giderek uygulanır olmaktan uzaklaşıyor. Bunları yeniden uygulayabilmenin olanağı yeni bir 12 Mart dönemiyle söz konusu olabilecektir. Ancak buradan alınan maddeleri öğrencilerin karşısına kendi deyimleriyle "sokağa atmak" için kullanmak da pek değişik noktalara varmamaktadır.

Ve gerçekte de ilerici, demokrat, sosyalist orta okul ve lise öğrencileri; 1630 sayılı kanunla ve genel yönetmeliklerle engellenen örgütlenmeleri teker teker ve sağlam biçimde oluşturmaya da başlamışlardır. İstanbul'da Galatasaray Lisesi bunun en canlı kanıtıdır. Uzun, zorlu mücadelelerle kazanılan bu hakkın alel acele, düşünmeksizin çıkarılmış kendi içinde bile tutarlılıktan uzak yönetmeliklerle engelleneceğini sanmak safdilliktir. Geçen kış çıkarılmış olan Bakanlığa bağlı yüksek okullar yönetmeliği gibi bu da uygulanamayacaktır.

BU VE BENZERİ YÖNETMELİK VE "ÖNLEMLER" UYGULATILMAYACAKTIR

Orta öğrenim kurumlarında da yarının aydınlık günlerini gören öğrenciler çığ gibi çoğalmaktadır. Bu çoğalışı bu tür geri yönetmeliklerle engelleyebileceğini sanmak "demokratik sol" düşüncede olduğunu belirten bir hükümet ve parti için büyük bir talihsizlik olmuştur.

CHP hükümetinin yapabileceği tek şey gerekçe olarak faşist örgütlenmeleri gösteriyorsa eğer, bu örgütlerin üzerine yüreklilikle ve kitlelerle birlikte gitmeyi başarabilmektir. İlerici, sosyalist güçleri hedef alabilecek bu tür yönetmelikler uygulanılma özelliğinden uzaktır. Uygulatılmayacaktır. Ancak orta öğrenim kurumlarında ki faşist örgütlenmelerin üzerine gidilmek isteniyorsa, bu yönetmeliğin uygulanmasını önleyecek olan ilerici, sosyalist liseliler bu yönde de şimdiye kadar olduğu gibi en ön saflarda olacaklardır. CHP hükümetinin yapması gereken de bu öğrencilerin desteğini de alarak bunu başarmaktır.

Genç Öncü Bağış Kampanyası sürüyor

GENÇ ÖNCÜ GENEL MERKEZİNCE EKİM AYINDA BAŞLATILAN BAĞIŞ KAMPANYASI SÜRÜYOR. KAMPANYA KASIM AYI SONUNDA SONA ERECEK.

BAĞIŞ KAMPANYASININ GEÇEN AY AMAÇLANAN HEDEFLARA ULAŞAMADIĞI BİLİNİYOR. BUNUN İSE EN ÖNEMLİ NEDENİ EKİM AYINDA, KATLEDİLEN YOLDAŞLARIMIZIN CENAZELERİNE AKTİF KATILIMIN SAĞLANMASI VE FAŞİST KATİLLERİN TEŞHİRİ İÇİN YAPILAN HARCAMALARIN YÜKSEK BOYUTLARA ULAŞMASI OLDU.

GENÇ ÖNCÜ GENEL MERKEZİNCE YAPILAN AÇIKLAMADA, KASIM AYINDA YÜRÜTÜLECEK BAĞIŞ KAMPANYASINA, BU SOMUT DURUMDA GÖZETİLEREK HIZ VERİLECEĞİ VE BÜTÜN ŞUBE VE ÜYELERİN BU DOĞRULTUDA HAREKET ETMELERİ GEREKTİĞİ DUYURULDU'.

örgütümüzü güçlendirelim kampanyasına katılalım

GENÇ ÖNCÜ GENEL MERKEZİ FAŞİST KATİLLERCE KATLEDİLEN 7 YİĞİT YOLDAŞIN MEZARLARINI ANTİFAŞİST ABİDE'LER HALİNE ÇEVİRMEK İÇİN HAZIRLIKLARA BAŞLADI.

Genç Öncü Genel Merkezinden yapılan açıklamaya göre faşist katillerce katledilen Serdar Alten, Salih Gevenci, Faruk Ersan, Latif Can, Hürcan Gürses, Efraim Ezgin ve Osman Nuri Uzunlar'ın mezarlarının anti-faşist abideler haline çevrilmesi için yoğun bir çaba içine girilecek.

Bunun için Kasım ayı içinde ilk olarak harcamaların büyük olacağı hesaplanarak bağış kampanyası açılacağı ve kampanya ile birlikte mezarların yapılında kullanılacak projenin saptanması için proje yarışması düzenleneceği bildiriliyor.

7 ŞEHİDİMİZLE İLGİLİ FOTOFRAF, GRAFİK, KARİKATÜR, DESEN, RESİM, ŞİİR, YAZI VB. NİN GENÇ ÖNCÜ'YE GÖNDERİLMESİNİN DEVAMI 7 ARKADAŞIMIZLA İLGİLİ YAZILARIMIZDA YARARLI OLACAKTIR.

DUYURUR, ÜRÜNLERİNİZİ YAYINEVİ ADRESİNE BEKLEDİĞİMİZİ BİLDİRİRİZ.

GENÇ ÖNCÜ

DUYURU

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELESİNİN YİĞİT SAVAŞÇILARI, ÜYELERİMİZ; SERDAR ALTEN, LATİF CAN, EFRAİM EZGİN, SALİH GEVENCİ, FARUK ERSAN, HÜRCAN GÜRSES VE OSMAN NURİ UZUNLAR'IN FAŞİST KATİLLERCE KATLEDİLMESİNE TEPKİLERİNİ GENEL MERKEZİMİZE TELGRAF ÇEKEREK, BİZZAT GELEREK VE ANKARA'DA, BURSA YENİŞEHİR'DE, ÇORUM'DA, KIRKLARELİ'NDE YAPILAN CENAZELERE AKTİF KATILIMI GERÇEKLEŞTİREREK YANIMIZDA OLDUKLARINI GÖSTEREN VE BAŞSAĞLIĞI DİLEKLERİNİ İLETEN;

TÜM-DER'e, TÖB-DER'e, TÜTED'e, İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ'NE TÜS-DER'e, TÖMÜD'e, TÜMAS'a, DİSK'e ve BAĞLI SENDİKALARA, TMMOB'ye ve BAĞLI ODALARA GENEL-DER'e, GİB-DER'e: BANK-DER'e, HABER-DER'e, ENERJİ-DER'e, HALKEVLERİNE, POL-DER'e, PTT-DER'e, TRT-DER'e, AST ÇALIŞANLARINA, AMATÖR SPORCULAR DERNEĞİNE, BARIŞ DERNEĞİNE,

DEV-GÖR'e, TDGF'ye DGF'ye, İGD'ye, SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ, SOSYALİST GENÇLER BİRLİĞİ'ne, İKD'ye, ADKD'ye, PİM'e, GENÇ GÜÇ'e, GEB'e, DHKD'ye, DDKD.ye, ASDK-DER'e, DÖB'e, DSDF'ye, DEV-LİS'e, İLD'ye, ÇIRAK-DER'e, KÖGEF'e, VE DİĞER TÜM KURULUŞ VE KİŞİLERE YAKIN İLGİDEN ÖTÜRÜ TEŞEKKÜR EDERİZ.

YOLDAŞLARIMIZA YÖNELTİLEN SALDIRI, YILGINLIK DEĞİL FAŞİZME KARŞI NEFRET VE MÜCADELE AZMİMİZİ KÖRÜKLEDİĞİ BU YÜCE ANTİFAŞİST DAYANIŞMA ÖRNEKLERİYLE AÇIKÇA ORTAYA ÇIKMIŞTIR.

ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜCÜN YENİLMEZLİĞİNE OLAN İNANCIMIZ PEKİŞMİŞTİR.

AYNI BİRLİK VE DAYANIŞMA DUYGUSUNUN BUNDAN SONRA DA SÜRECEĞİNE OLAN İNANCIMIZI DİLE GETİRİRİZ.

genç öncü

İŞÇİ KÖYLÜ ÖĞRENCİ GENÇ ÖNCÜLER DERNEĞİ

GENEL MERKEZİ

aylık siyasi gençlik dergisi/sayı 6/kasım 1978

GENÇ ÖNCÜ

